

HOŞGELDİN!

Günlerden Pazartesi. Rüzgarlıgün Ortaokulu'ndayız. Yani benim öğrencisi olduğum okul. Bu arada selamun aleyküm. Kitabı okurken sen de o an ordaymışsın gibi bana eşlik edersen sevinirim. Ben kim miyim? Şimdilik boşver. Belki bi' ara söylerim. Bak şimdi n'oldu anlatıyorum:

O gün öğretmenimiz sınıfta boylarımızı ölçecekti. Daha doğrusu, metreyi bize verip kendi kendimizi ölçmemizi istedi. Fakat verdiği metrede ne çizgi vardı ne de sayılar! Hemen itiraz ettik.

Hocam bu metre bozuk!"

"Hocam bu metrenin sayıları yok!"

"Hocam böyle metre mi olur?"

Öğretmen gülümsedi. Şaşırmadığına göre bu işi planlı yapmıştı. **Vay plancı hocam vay.**

Hep bir şeyler planlayıp bizi şaşırtırsın zaten. Bakalım bu sefer niye böyle yaptın?

Parmak kaldırdım

"Hocam" dedim gülümseyerek. Siz bunu bilerek yaptınız değil mi?

Başını salladı.

- Peki neden böyle bir şey yaptınız?
- Metre olmadan ölçüm yapamayacağınızı göstermek için
- E biz zaten bunu biliyoruz.
- Bilmek başka yaşamak başka...

Ne demek istedi tam anlamadım ama dur bakalım.

"Peki boylarınızı karışla ölçseniz ne olur?"

“Herkesin karış uzunluğu farklı olduğu için doğru bir sonuç çıkmaz.”

“Yani benim boyum 100 karış desem”

-kimin karışına göre?- diye bir soru aklınıza gelir değil mi? Yani ilkokuldan itibaren Matematik derslerinde gördüğünüz gibi karış, parmak, adım, ayak, kulaç gibi ölçüler kişiden kişiye değişebilir.

“Şimdi kol saatlerinizi bana vermenizi istiyorum.”

Haydaaa. Bu da nerden çıktı şimdi □

— Herkes versin.

Hepimiz oluk oluk hocanın masasına koştuk. Saatlerimizi bıraktık.

Hoca ders işlemeye devam etti ama benim aklım saatleri niye aldığında kaldı. Biraz sonra “arkadaşlar dersin bitmesine ne kadar var?” dedi. Saatlerimiz olmadığı için herkes duvar saatine baktı. O da ne! Duvar saati yerinde yoktu. “Nerden bilelim hocam” dedik. “Saatlerimizi aldınız, duvardaki saat de gitmiş.”

“Defterlerinize bakıp söylesenize” dedi.

“Yav bazen -bu adam ne acayip biri?- diyorum ama sonra acayıplıkların altından hep mantıklı bir şey çıkıyor. Ama deftere bakarak zamanı öğrenmek nedir arkadaş? Defterin nesine bakayım, al baktım işte. Dümdüz çizgiler ve benim yazılarım var.”

Herkes “olur mu öyle şey” diye itiraz etti.

“Hocam yaa defterle zaman ölçülebilir mi?” diyenler oldu.

“Ölçülemez mi?” dedi çok ciddi bir ses tonuyla.

Ya acaba ölçülebilir mi diye bir daha zorladım kendimi düşünmeye. Yok yok ölçülemez. Ölçülemez yaa. Yoksa ölçülebilir mi?”

Herkes defterle zamanın ölçülemeyeceği konusunda hemfikirdi.

“Evet arkadaşlar, defterle zaman ölçülemez.”

“Ee hocam biz de iki saattir size bunu söylüyoruz” dedim gülerek.

Bu arada sevgili okur -Hep sen mi cevap veriyorsun hocaya?- dersin evet ben çoğu soruya cevap vermeye çalışan ve öğretmenimizle diyalogu iyi olan bir öğrenciyim. Neyse beni oyalama daha anlatacaklarım bitmedi:

Hoca yine “Bilmek başka yaşamak başka” dedi

“Tamam bu uzunluk ve saat ölçme mevzusunu yaşadık gördük” diye düşündüm.

Hocamız sınıftaki tüm arkadaşların gözlerinin içine bakarak sakince şöyle söyledi:

“ Uzunluğu doğru ölçmek için metreya ihtiyacımız var. Zamanı doğru ölçmek için de saate... Bunlar olmadan doğru ölçüm yapamayız. Peki hayatı doğru ölçmek için neye ihtiyacımız var?”

İşte bu soruyu beklemiyordum.

“Yani hayatı en doğru nasıl yaşarız, bunu nereden bilebiliriz?”

“Aklımızla hocam”

- Peki senin aklın diyor ki “içki içmek kötü ama az içersek bir şey olmaz”, öbürünün aklı da diyor ki “hayır içkinin azı da çoğu da zararlı” diğeri de diyor ki “içki iyi bir şey, üzüm suyundan yapılıyor, insanı rahatlatıyor” Hangisi doğru ne bileceğiz? Başka bir örnek: “Senin aklın diyor ki erkeklerin diz kapağını örtmek zorunda olması çok mantıklı değil. Öbürünün aklı da diyor ki hayır bence çok gerekli.” Şimdi doğruyu nasıl bulacağız? Aklımız tek başına yetmiyor değil mi?

Sınıfta şöyle bir dolaştı “Arkadaşlar, *hayatı doğru bir şekilde nasıl yaşarım diyen bir insan da o hayatı yaratana bakacak!* Hayatı yaratan Allah’a baktığımız zaman o da bize kitabında diyor ki “Peygamberinizi örnek alın.”

- Hocam bunu tam olarak nerede diyor? Yani kitabında dediniz, Kur’an-ı Kerim’de söylüyor ama tam olarak neresinde?”

“Güzel soru” dedi hoca

“Ahzab Suresi 21. Ayeti lütfen meallerinizden bulun.”

Hepimiz çantadan Kur’an mealimizi çıkardık. İçindekiler bölümüne baktım. Alfabetik olarak zaten Ahzab suresi en başlarda. Sayfa numarasını buldum hemen açtım ve 21. ayete baktım. Şöyle diyordu: “Gerçekten Peygamber sizler için mükemmel bir örnektir.”

- Ayetin Arapçasında “Üsve-i Hâsene” ifadesi geçer. İşte bu ifade “mükemmel örnek” anlamına gelir. Yani ona bakarak kendinizi ayarlayın demektir. O size yol gösterecek demektir. Saate bakarak zamanını ayarladığın/ölçtüğün gibi, metreye bakarak uzunluğu ayarladığın/ölçtüğün gibi, Peygambere bakarak da hayatını ayarla, doğruları yanlışları ölç demek istiyor Allah bize.

O an aklıma geldi ve parmak kaldırdım: “*Hocam Peygamberimiz de tıpkı bir navigasyon gibi mi?*” dedim. Bu sorum hocanın çok hoşuna gitti, epey bir tebessüm etti.

“Güzel bir benzetme. Navigasyon da bize yol gösterir Peygamber Efendimizin hayatı da. Yolların doğrusunu bulmada ikisi de bize lazım. Yani senin sorunun cevabı genel olarak evet.”

O an içimden geçirdim: Keşke akıllı saatimde bir navigasyon uygulaması olsa da Peygamberimizin Hayatını bana gösterse...

İLK TANIŞMA!

Evde televizyon açık. Kim izliyor dersiniz aslında şu an hiç kimse izlemiyor ama açık. Ben de bunu anlamıyorum. Yahu arkadaş şunu izlemiyorsanız kapatın. Yok, illa evde bir TV sesi olacak. Neyse ben kapatayım... Yok dur bir dakika. Neymiş haberler: “O onu bıçaklamış, bu bunun malını çalmış, çocukları kaçırmışlar, birinin arabasının tekerini patlatmışlar...” içim karardı yaa. *İnsanlar Peygamberi örnek alsalar böyle olur muydu?*

“Dı dııt!”

Aaa, akıllı saatim ötüyor. Bir bakayım:

“Müslüman, elinden ve dilinden diğer Müslümanların emin olduğu kişidir.” (Hz. Muhammed)

Nasıl yani? Bu söz bu ekrana nasıl geldi şimdi?

Allah Allah. Saatime böyle bir uygulama da yüklemedim diye hatırlıyorum ama... Uygulama listeme bir bakayım: Müzik, takvim, hesap makinesi, ezan programı, adım sayar... ve en aşağıda da navigasyon uygulaması. Ee bu listede bu Hadis-i Şerif'i bana hatırlatan uygulama hangisi? Aaa yoksa... Navigasyon uygulaması olabilir mi? Yok canım olamaz. Dur bir açıklamasına bakayım: “Bu navigasyon programı, Peygamberimizin örnek yol göstericiliğinden esinlenilerek tasarlanmıştır. Sizlere günlük hayatta Peygamberimizi örnek alma, onun yolundan gitme ve sonunda inşallah onun ahlakına ulaşma konusunda yardımcı olacaktır. Şu an beta (test) sürümündedir.”

Yemin ederim benim aklıma gelmişti!

Vay beee. Demek öyle. Farkına varmadan ne indirmişim. Harika. Peki bugünkü Hadis-i Şerif neydi tekrar bakayım: “Müslüman, elinden ve dilinden diğer Müslümanların emin olduğu kişidir.”

Televizyonda haberler bitmiş ve müzik programı başlamıştı. Saatime gelen sözün şokuyla televizyonu kapatmayı unutmuşum. Evet bu hadis çok hoşuma gitti. Aslında televizyonda izlediğim haberlere bir cevap gibi oldu. Sesli düşünüyordum: “Acabaaa... acabaaa herkes bu Hadis-i Şerif’i uygulasa nasıl bir dünyada yaşıyor olurduk?”

“Herkes uygulasa çok farklı bir dünya olurdu”

“Kimden geldi o ses?”

“Benden geldi. *Ben yapay zeka asistanı Zekatron*”

“Yapay zeka asistanı mı? Zekatron mu? Sen de nerden çıktın? Benim saatimde ne işin var?”

“Beni saate sen yükledin. Yüklediğin navigasyon programının bir parçasıyım.”

“Allah Allah. Gerçekten mi? Valla hayret ettim. Sen şimdi benim dediklerimi anlayabiliyor musun?”

“Evet anlayabiliyorum. Yapay zeka asistanlarını hiç duymadın mı?”

“Duydum duydum. Hatta annemin , babamın telefonunda da yapay zeka asistanı var. Bazen onlara da sorular soruyorum ama böyle bir yapay zeka ile ilk defa karşılaşıyorum.”

“Böyle bir yapay zeka derken?”

“Yani kendiliğinden konuşmaya başlayan bir yapay zeka”

“Ben kendiliğimden konuşmadım kii beni sen çağırdın?”

“Ben mi çağırdım? Alaaddin’in sihirli lambası masalı gibi mi yani? Lambayı temizleyeyim derken lambayı ovuşturunca içinden dev ya da cin mi ne çıkıyordu ya?”

“Ha ha ha! Çok komiksin. Aslında ona benzer bir şey. Yüklediğin navigasyon programının adı “Acaba” Saatin kolundayken iki kere arka arkaya bunu söylersen, ya da bir kere “Zekatron” derseni dinlemeye başlarım ve sorularına cevap veririm. Az önce iki kere “acaba” dedin. Ben de seni dinledim ve soruna cevap verdim.”

“Hmm. İki kere acaba dediğimin hiç farkında değilim. Sesli düşünüyordum da öyle demiş olabilirim. Seni tanıdığımı çok sevindim Zekatron.”

“Ben de sevinebilme özelliğim olsa sevinirdim sanırım ama robot olduğum için duygularım yok.”

“Anladım. Ben seni yanlışlıkla ilk çağırdığımda sen bana ne demiştin?”

“Herkes uygulasa çok farklı bir dünya olurdu” demiştin.

“Neyi herkes uygulasa?”

— “Müslüman, elinden ve dilinden emin olunan kişidir.” Hadis-i Şerifini herkes uygulasa acaba dünya nasıl bir yer olurdu diye sormuştun.

- Hmm evet şimdi hatırladım. Gerçekten çok güzel bir yer olurdu değil mi?
- Evet mesela, okulda sizin sınıfınız kaç kişi?
- 25 kişiyiz.
- Peki bu 25 kişi “Müslüman, elinden ve dilinden emin olunan kimsedir.” Hadis-i Şerif’ini uygulamaya başlasa o sınıfta ne olur?
- Ne olur?
- Sorun ya da sıkıntı olur mu?

Biraz düşündüm. Yani hiç kimse birbirine zarar vermeyecek demektir. Cevabımı verdim:

- Bence olmaz.
- Evet olmaz, çünkü herkes birbirine zarar vermekten, birbirinin kalbini kırmaktan korkar. “Elimden arkadaşşıma bir zarar gelmesin” der, vurmuyayım, eşyasını almayayım der. “Dilimden insanlara zarar gelmesin” der, yalan söylemeyeğim, dedikodularını yapmayayım, söylediklerimle kalplerini kırmayayım der.
- Vay bee çok haklısın Zekatron! Evet o zaman sınıftaki herkes çok mutlu olur.
- Peki okulunuz toplam kaç kişi?
- Hmm. Bir düşünüyem.. Tam bilmiyorum ama yaklaşık 400 kişi olsa gerek.
- Peki bu 400 kişi de bu hadisi uygulasa okulunuz daha mutlu bir yer olur mu?
- Kesinlikle olur! Tüm öğrenciler rahat eder. Hatta öğretmenlerimiz ve idarecilerimiz de rahat eder.
- Peki bir de ilçenizde yaşayan 79250 kişinin bu Hadis-i Şerif’i uyguladığını düşün.
- Aa peki sen nereden biliyorsun bizim ilçenin nüfusunu?
- Akıllım ben yapay zekayım, internet bağlantılı veri tabanımdan baktım!

— Hahaha doğru ya unutmuşum. Evet tüm ilçe mutlu olur. Sen sormadan ben söyleyim; ilimizde yaşayanların hepsi de bu hadisi uygulayınca ilimizde yaşayan 2 milyon kişi çok mutlu olur.

— Leb demeden leblebiyi anladın □ Tebrik ederim, doğru söyledin. Evet aynen böyle.

Peki ya tüm Türkiye bunu uygulasaydı?

Düşündüm..

— İşte o zaman tüm ülke huzura kavuşurdu.

— Neden peki?

— Çünkü herkes eline ve diline dikkat ederdi,. “Aman ben kimseyi kırmayayım, insanların gönüllerini alayım” derlerdi.

— Peki insanlar suç işler miydi sence?

— Hiç işlemezlerdi. 1 kişi bile.

— Peki o zaman hapishanelere ihtiyaç kalır mıydı?

— Hmm. Sanırım kalmazdı.

— Ya mahkemelere?

— Yine kalmazdı sanırım.

— Gördün mü bak: İslam öyle mükemmel bir sistem ki, Peygamberin sadece 1 tane sözüyle bile tüm hapishaneler ve mahkemeler kapanıyor.

— Vay bee, hiç böyle düşünmemiştim.

— Sana hep “İslam’ı uygularsan sevap kazanırsın ve cennete gidersin” dediler değil mi?

— Genel olarak evet. Bu yanlış mı?

— Yoo gayet doğru ama eksik. İslam’ı uygularsan sadece ahirette mutlu olmazsın, inşallah bu dünyada da mutlu olursun. Bak, sadece 1 Hadis-i Şerif’le bunu ispatlamadık mı?

— İspatladık, çok haklısın. İslam bu dünyada da mutluluk getiriyor.

Bir süre bekledim yapay zeka konuşacak mı diye ama konuşmadı. Sanırım genelde ben bir şey sorunca ya da söyleyince konuşuyordu.

— Ce’e!

— Noluyor yaa?

— Sana şaka yaptım.

— Vay canına ya! Yapay zeka bile şaka yapıyor arkadaş. Ama iyiymiş sevdim bunu.

- Çok değişik bir yapay zekaymışsın sen. Tamam böyle şakalar yap ama ben uyurken falan böyle şakalar yapma olur mu?
- Tamam, merak etme yapmam.
 - Bir dakika... Peki sen benim uyuduğumu nereden bilebileceksin?
 - Akıllım, yıllardır akıllı bileklikler ve akıllı saatler insanların ne kadar uyuduğunu ölçmüyor mu? Kolunda bu saati tuttuğun sürece ben senin ne zaman uykuya dalıp ne zaman uyandığını anlıyorum nabız hareketlerinden.
 - Doğru ya, peki. Valla çok sevdim ben seni yaa.
 - Sağolasın teşekkür ederim.
 - Peki bu navigasyon uygulamasını herkes indirebiliyor mu?
 - Şimdilik geliştirme aşamasında olduğu için Türkiye’de 100 kişiye açıldı.
 - Nasıl yani? Şu an bu uygulama sadece 100 kişide mi var?
 - Evet, ilk 100 kişi indirince uygulama marketinden kaldırıldı. İlk 100 kişi bir anlamda bu uygulamayı test etmiş oluyor.
 - Vay bee farkında olmadan ne kadar nasipli bir iş yapmışım.
 - Öyle öyle... Neyse bir şey diyor musun ben yorulmuş bir uyuyacağım.
 - Şaka yapıyorsun herhalde? Ne yorulması, sen insan mısın?
 - Şaka değil yahu, benim de bir canım var.
 - Bak şimdi buna beni inandıramazsın işte.
 - Saatinin ekranını üstten aşağıya kaydırır mısın?
 - Evet kaydardım ne var?
 - Ne yazıyor orda?
 - “Pil zayıf (%2) lütfen saatinizi şarja takınız” yazıyor.
 - Eee, anla işte benim canım da bu saatin bataryası uşağım. Siz uyuyarak dinleniyorsunuz ben de şarj olarak □ Ya da siz de uyuyarak şarj oluyorsunuz diyelim □
 - Haaa şimdi anladım çok haklısın yaa □ Bu arada sen Karadenizli misin, “uşağım” dedin de?
 - Evet ben aslen Of’luyum. Ya bir git işine Allah aşkına □, ben dünyalıyım, her yerdenim. Şimdi Karadenizli olurum biraz sonra Akdenizli olurum, yarın da Ege’li olabilirim. Yakında tüm dillerde konuşabi.....

Aha ekran kapandı, şarjı bitti. Muhabbeti çok iyiydi ama biraz dinlensin onun da “can”ı var sonuçta □

Arkadaşlar inanamıyorum ya. Resmen 100 nasipli kişiden biriyim. Yapay zekadan haberim vardı ama bu tarz bir yapay zeka sanki hayal ettiğimin de ötesinde!

BU “SAAT”TEN SONRA!

Saatim 5.55’de çaldı. Uykulu gözlerle uyandım. Lavaboya gidip abdest aldım. Abdest alınca uykum baya bir açıldı. Namazı kıldım. Dışarıda çok güzel bir hava var. Pencereyi açıp temiz havayı içime çektim. Kuşlar çoktan uyanmış bile. Okula gidiyorum. İlk teneffüste akıllı saatimin kordonu koştı. “Okula akıllı saat mi götürülür?” demeyin. Bizim okulda, derslerde oynamamak, ses ve görüntü almamak şartıyla getirebiliyoruz. Öğretmenlerimiz bizlere güveniyor. Biz de onları genelde mahcup etmiyoruz. Her neyse, akıllı saatimi koluma takamayacağım için sıramın altına koydum. Teneffüse çıkarken de yanıma almayı unutmışım. Teneffüsten dönünce bir de baktım akıllı saatim yok! Her yeri aradım yok. Aman Allah’ım! Hemen aklıma, “Acaba” isimli navigasyon uygulaması geldi. Saat kaybolursa o kadar üzülmem de, Türkiye’deki nasıplı 100 kişiden biri olduğum bu uygulamayı kullanamayacak olmaktan dolayı üzülürüm.

Biraz sonra öğretmen geldi. Benim biraz üzgün olduğumu görünce sebebini sordu. Hocam akıllı saatim kayboldu böyle böyle oldu dedim. Hoca sınıfa “gören oldu mu?” diye sordu. Kimseden ses yok. “Arkadaşlar hepiniz tahtaya çıkar mısınız?” dedi. Çıktık. “İzin verirseniz çantalarınıza bakabilir miyim?” dedi. Kimse itiraz etmedi “bakabilirsiniz hocam” dedik. Düşündüm; acaba bu sınıftan biri mi almıştır? Birkaç sıkıntılı tip var ama bir insan her zaman kötülük yapacak diye de bir şey yok. “Arkadaşlar yüzünüzü lütfen tahtaya dönün” dedi. Döndük. Hocamız çantaları aramaya başladı. Biraz sonra “dönün” dedi. Sınıfa doğru döndük ve hoca kordonundan tutmuş aşağı doğru elinde benim saatimi sallandırıyor! “Al evladım saatini” diyerek bana uzattı. “Hocam kim almış?” “Kimin çantasından çıktı hocam?” sorularının hiçbirine cevap vermedi. Ben ise hiç soru sormadım. Saatim bulundu ya , o sevinç bana yeterdi. Hepimiz yerimize geçtik ve derse devam ettik. Sonraki teneffüs hoca beni çağırdı. “Evladım, saatini alan arkadaşınla konuşup onu uyardım.” diye söze başladı. “Kimmiş hocam o arkadaş?” desem de “boşver” deyip geçiştirdi. “Hata yapmış olsa da insanların içinde onu rezil etmemize gerek yok” dedi. “İnsanların içinde değiliz hocam sadece bana söyleyin” dedim ama “sonuçta senin de bilmen şart değil, istemeden arkadaşına ön yargılı davranmana sebep olabilir” deyip beni gönderdi. Aslında hocamızın düşüncesi çok güzeldi. Okuldan eve dönerken bunu düşündüm. Saatim öttü ve ekranda “Kim bir Müslüman kardeşinin ayıbını örterse Allah da ahirette onun ayıbını örter.” (Hz. Muhammed) yazısı

belirdi. *Bu navigasyon programı da beni doğru yola ulaştırmak için her fırsatı değerlendiriyor maşallah!* Acabaa, acaba her Müslüman bu Hadis-i Şerif'i uygulasa dünya nasıl bir yer olurdu?

- Tabiki çok güzel bir yer olurdu. Bak senin hocan da aynısını yapmadı mı?
- Evet de bunun güzelliği tam olarak neresinde?
- Şimdi o saati alan arkadaşının psikolojisini düşün. Tamam çok yanlış bir şey yapmış. Ama sınıfın içinde hoca “işte bu arkadaşınız çalmış” diye o arkadaşını hırsız olarak duyursa o arkadaşın çok fazla utanmaz mı?
- İyi ya utanırsa bir daha yapmaz belki.
- İnsan psikolojisi tam olarak öyle değil. Bir insanı bir şeyle etiketlersen “nasıl olsa böyle biliniyorum, en iyisi yapmaya devam edeyim” diye düşünüyor genelde. İstisnalar olabilir ama istisnalar kaideyi bozmaz. Sen de hiç yanlış yapmıyor musun, hiç hata yapmıyor musun? Yanlışlarının herkesin içinde duyurulması seni rahatsız etmez mi?
- Eder tabii hem de çok. Şimdi biraz anladım. Ama hırsızlık büyük bir yanlış.
- Evet öyle, sizin gibi daha iradesi yeni gelişen yaş dönemlerinde kötü davranış sürekli tekrar etmiyorsa hatasından pişman olması için bir şans vermek gerekir. Öğretmenin de bunu yapmış.

Ertesi gün okulda öğle arasında mescitte namaz kılacaktık. Öğretmenimizle beraber tüm sınıf ezanı bekliyoruz. Ben de mescidin orta kısımlarında oturuyorum. Bir anda kendime engel olamayıp yellendim ve maalesef sesi de duyuldu! Şöyle bir göz ucuyla baktım bazı arkadaşlar kim yaptı gibisinden etrafa bakınsalar da bazılarının da umurunda değildi özellikle öğretmenimizin. İyi bari benim yaptığımı anlamamışlar diye düşündüm ve rahatladım. Ama bir dakika yaa, peki benim şimdi abdestim bozuldu. Benim abdest almaya kalkmam lazım hemen. Ama abdest almaya kalkarsam gaz çıkaranın ben olduğunu da anlayacaklar. Bunları düşünmekten resmen kıpkırmızı oldum. Daha o olayı yaşamadan bile acayip utandım. Biraz sonra hocamız dedi ki “Arkadaşlar hadi hep beraber abdestlerimizi tazeleyelim.” “Hocam neden yaa, benim abdestim zaten var” gibi itirazlar gelse de “Abdest üstüne abdest, nur üstüne nur gibidir” hadis rivayetini anlatarak herkesi ikna etti. Hepimiz bir güzel abdest aldık. Ben de böylece araya kaynamış oldum □ O kadar rahatladım ki... “Kim bir Müslüman kardeşinin

ayıbını örterse...” Hadis-i Şerif’inin önemini çok daha iyi anladım. Saatimin düğmesine bastım:

- Bu konuda sen ne dersin Zekatron?
 - Ben de bir eklemeye bulunayım; Peygamberiniz mescitte hutbe verirken, insanlara yanlışlarını söylerken isim vermeden söylerdi. Mesela derdi ki “bazılarına ne oluyor ki şöyle şöyle yapıyorlar?” Her insan yanlış yapabilir. Sizin de bir insan olduğunuzu ve hata yapabilen bir varlık olduğunuzu aklınızdan çıkarmadan ayıpları örtmelisiniz. Böylece herkes çok daha huzurlu ve mutlu olacak.
 - Teşekkür ederim. Bana çok güzel yol gösteriyorsun.
 - Aslında Peygamberine teşekkür etmelisin. Ben sadece onun sözlerini aktarıp açıklıyorum
- **Şimdi sana konuyla ilgili bir Youtube videosu açıyorum:**

“Merhaba arkadaşlar ben Hasan. Sizlere Peygamberimizin “ayıpları örtme” tavsiyesi ile alakalı çocukken yaşadığım bir olayı anlatacağım: Ortaokula gidiyordum sanırım, sınıfta ders esnasında elimde de A4 kağıdı var ve arka sıraya doğru dönerken elimdeki kağıdın kenarı arkadaşımın gözüne geldi ve o da acının etkisiyle bir ses çıkardı. Öğretmen de “ne oldu?” diye sordu. O an bir-iki saniye içinde içimden dedim ki “Arkadaş öğretmene kağıdı gözüne deşdirdiğimi söyleyecek ve ben mahcup olacağım.” Fakat arkadaşım dedi ki “Hocam önemli bir şey yok.” O kadar rahatladım ki anlatamam sizlere. Çok büyük sıkıntılara sebep olmuyorsa bilerek ya da bilmeyerek yapılan hataları gizlemek gerekir. Bakın sizin hatalarınızın başkalarına anlatılıp da üzülmeyenizi istemeyen bir dininiz var. Huzur İslam’da diye boşuna dememişler □ Videom bugünlük bu kadar arkadaşlar. İsteyenler kanala abone olabilir ve yine isteyenler beğen ya da beğenme tuşuna basabilir. Hiçbir şey zorla değil. Allah’a emanet olun görüşürüz :=)”

- Bunun gibi yüzlerce örnek var aslında. Peygamberini örnek al rahatla.
- Teşekkür ederim Zekatron. Benim için çok önemli bir ders oldu. İslam sadece namaz kılmak, oruç tutmak değil bunlardan çok daha fazlasıymış.

SÜPER 3'LÜ AYRILIYOR MU?

Sınıfımızda çok iyi anlaşılan 3 tane kız öğrenci var: Melek, Hafsa ve Rumeysa. Bir görseniz sürekli beraberler. Okulda, teneffüste ya da normal hayatta aralarından su sızmaz. Hatta geçen şu güzel ilahiye üçü koro olarak söylemişlerdi:

On dört asır evvel, 12 Rebiülevvel
Mekke'de nur doğdu, karanlık son buldu coştı âlem
Sen gönüllerin dermanı, sen başımızın tacı
Sen iki cihan sultanı, sen gülsün güller şahı

Güzeller güzeli, yüzün nur hâlesi
Dillerde hep ismin, çağlar aştı sevgin can Efendim
Sen gönüllerin dermanı, sen başımızın tacı
Sen iki cihan sultanı, sen gülsün güller şahı

Bu ilahiye de çok severim, o yüzden sizlerle paylaşmak istedim. Her neyse işte, geçen gün baktım hepsinin suratı asık, birbirlerinden uzak duruyorlar. “Size ne oldu aranızdan su sızmazdı?” dedim. Küstük dediler. Niye dedim. Biri birine bir şey söylemiş, öbürü de yanlış

anlamış fazla tepki vermiş falan derken maalesef böyle bir duruma gelmişler. Acaba... Acaba?

Peygamberimiz yaşasaydı nasıl davranmamı isterdi?

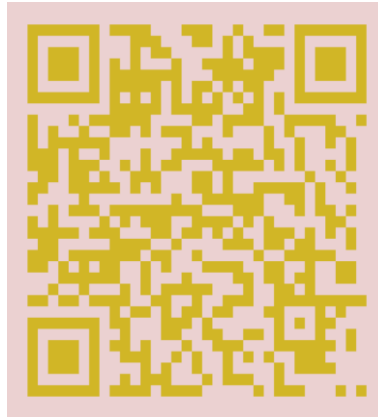
Dı dıt!

“İki kişinin arasını düzeltmen sadakadır.” (Hz. Muhammed)

- Zekatron beni duyuyor musun?
- Tabiki duyuyorum. Az önceki sözü kim saatinin ekranına getirdi akıllım!
- Söz derken?
- Hadis işte, Hadis demek, kelime anlamı olarak söz demektir. “Hadis-i Şerif” dediğimiz zaman da “şerefli söz” anlamına geliyor. Kısaca hadis de diyebiliriz. Peygamberinizin size yol gösteren sözleri yani.
- Hmm bu da benim için faydalı bir bilgi oldu. Ama ben bu sözü tam anlamadım? Sadaka ile alakası nedir?
- İki kişinin arasını düzeltmen sadakadır işte.

Tam anlayamamıştım. Biraz düşündüm ve Zekatron’a şu soruyu yönelttim:

- Ama benim, ihtiyacı olan birine para vermemle insanların arasını düzeltmemin alakası nedir yani?
- Sen sadaka’yı sadece dilencilere para vermek olarak mı biliyorsun?
- Evet? Ya nedir?
- Dur sana bir rap müzik açayım önce dinle:

Müziği çok beğendim bir daha dinlemek için ekrandaki “tekrar” tuşuna bastım. Çok şaşırmıştım

- Vay bee, demek bunların hepsi birer sadakaymış ha? Şu an bir aydınlanma geldi valla.
- Ha, ha,ha... “Sadaka” kelime anlamı olarak “doğrulamak” demek, yani imanını doğrulamış, ispatlamış olduğun her amel sadakadır. Kısaca salih amel ya da ibadet anlamlarına gelir.
- Çok teşekkür ederim Zekatron. Peki “iki kişinin arasını bulmak sadakadır” demiş Peygamberim. Ama ben 3 kişinin arasını bulmak istiyorum ne olacak?
- □ O daha da sadakadır bence. Sonuçta 3 kişinin arasını bulunca da (mesela o kişilerin isimleri A, B ve C olsun) aslında A ile B’nin arasını, B ile C’nin arasını ve A ile C’nin arasını bulmuş oluyorsun.

Zekatron çok haklı vallahi. Normalde olsa “banane kendi aralarında çözsünler” derdim ama madem Peygamberim böyle söylemiş, bana da olaya el atmak düşer. *Hadi*

Bismillah, bir plan yapmam lazım.

“Zekatron senin bir planın var mı?”

“Bence her şeyi de bana sormamalısın, biraz kendi aklını da çalıştır ki sonra aklın paslanmasın hehe □”

“Öyle mi oluyor gerçekten?”

- Evet canım, sürekli teknolojik aletleri kullanır da aklınızı kullanmazsanız gerçekten aklınız paslanır.
- Ve bunu da bana bir teknolojik alet söylüyor öyle mi?
- Aynen □ Nasıl ki uzun süre kollarını bacaklarını kullanmazsan kasların çalışmaz olur, bu organlarını kullanmakta zorlanırsın, beynini de az kullanınca beynindeki bağlantıyı sağlayan sinirler kullanılmaya kullanılmaya görevini yapmakta zorlanmaya başlar. O yüzden bu konuda planı kendin yap!
- Yine çok haklısın Zekatron.

O gün bir plan yaptım. Kendi aklımla yaptım haa, Zekatron’dan yardım almadım □ Şimdi yarın olsun da şu sadakamı bir gerçekleştireyim hehe.

Çocuklar, biliyorsunuz okulumuzda Peygamber Efendimizin hayatıyla alakalı bu sene de bir program olacak. Programın içeriği tahtada gördüğünüz şekilde olacak. Bizim sınıfımıza düşen görevleri kırmızı ile işaretledim, bu görevlerden “ben yaparım” dediğiniz varsa lütfen belirtin. Şiir, sunuculuk, tiyatro ve müzik görevlerinden müzik hariç hepsini öğrenciler aldı. Sıra müziğe gelince öğretmenimiz “Bu programdaki rap müziği söyleme görevini de, geçen yıl Güller Şahı ilahisi ile gönüllerimizi fetheden üçlü Rumeysa, Melek ve Hafsa’ya veriyorum.” dedi. Üçü de çok şaşırdılar, çünkü parmak kaldırmamışlardı. İtiraz mı etseler kabul mü etseler bilemediler ama öğretmen görevi vermişti bir kere. “Süper üçlümüz ‘Sadaka’ ezgisini seslendirecekler. Provalara bir an önce başlayın”

O günden sonra bu 3 arkadaşım sadaka ezgisine birlikte çalıştılar. Ekip ruhları yeniden canlandı ve aralarındaki kırgınlıkları da unuttular. Oh be! Planım başarıyla sonuçlandı. Ne planı mı? Öğretmenle durumu konuşup, ona programdaki müzik görevini bu arkadaşlara vermesini, hatta mümkünse “Sadaka” ezgisini söyletmesini tavsiye eden kimdi peki akıllım? Haha ben de Zekatron gibi konuşmaya başladım. Peygamberimin tavsiyesi sayesinde insanlar ne kadar mutlu oldu. O boşuna konuşmaz.

3 hafta sonra sahnede süper 3’lü bu ezgiyi söylüyor ve ben de mutlulukla dinliyordum.

Her ettiğin güzel kelam unutmama sadakadır. Kardeşine tebessüm etmen dahi sadakadır. Allah’ın kullarına selam ver bil ki sadakadır. Kaybolmuşsa yol göstermen dahi sadakadır. İnsanlara yumuşak söz söylemen bil ki sadakadır. Yoldan bir taş kaldırmak dahi sadakadır. Zayıf birine gücünle yardım et bil ki sadakadır. Toprağa ektiğin her fidan senin için sadakadır. İnsanlarla iyi geçinmen bil ki sadakadır. Eşine çocuklarına yedirdiğin dahi sadakadır. Hastaları et ziyaret bil ki sadakadır. Sanat ehline yardımcı olman dahi sadakadır. Üşenme katıl cenazelere bil ki sadakadır. Yanında çalışanlara yedirdiğin dahi sadakadır. İnsanlarla iyi geçin unutmama sadakadır. Emrî bil’l-ma’ruf nehyî ani’l-münker sadakadır. İki kişinin arasını bulmak bil ki sadakadır. Namaz için attığın her adım unutmama sadakadır. Kendini ifade edemeyene et yardım sadakadır. Allah’a hamd et onu teşbih et

sadakadır. Bunların hepsi birer sadaka Sakın UNUTMA! Bunların hepsi birer sadaka, unutma, yaz bir kenara!

TJ ÇGEÇJ GZUZMZ MOFOJOJ OLOK IRĞTJKTGO CT IRĞTJUORO OLKO
KÇGLÇKZJ MZĞUTFOJT IRĞTEKTGOUOĞ*

Son cümleyi sana aktarıırken şifreleme sistemi ile aktardım. Kurallarını yazıyorum bakalım çözebilecek misin:

ATBASH ŞİFRE SİSTEMİ:

M.Ö.600-500 Yıllarında kullanılan ATBASH şifre sistemi şu şekildedir. Alfabedeki ilk harf sondan birinci harfle, ikinci harf sondan ikinciyle, üçüncü sondan üçüncüyle olacak şekilde tüm alfabe kendi içinde bu kurala göre yer değiştirir.

ATBASH şifre sisteminde alfabemizde A,Z ile; B,Y ile C, V ile şeklinde tüm alfabedeki harfler yer değiştirir.

“BABİL” kelimesini Türkçe’ye göre şifreleyelim.

A	B	C	Ç	D	E	F	G	Ğ	H	I	İ	J	K	L
Z	Y	V	Ü	U	T	Ş	S	R	P	Ö	O	N	M	

“YZYOL” olur.

ZAN!

Hava mis gibi, bugün babamla sabah namazına gidiyoruz. Yolda gördüğüm kuşlara bakıyorum. Allah ne güzel yaratmış diyorum. Uzun zamandır sabah namazına camiye gitmemiştim. Peygamberimiz “Sabah namazını kılan Allah’ın himayesi altındadır.” demiş. Bir de “münafıklara en ağır gelen namazlar sabah ile yatsı namazıdır” demiş. Bunları da Zekatron’dan değil kendim okuyarak öğrendim. Her sabah namazına gittiğimde içime müthiş bir huzur dolar. Okuduğum bilim dergisinde solduğumuz oksijenin %30’unun karadaki bitkiler tarafından, %70’inin de deniz ve okyanuslarda bulunan fotosentez yapabilen bitkiler ve tek hücreli canlılar tarafından üretildiği yazıyordu. Ve bu fotosentez işlemi en fazla seher vakitlerinde oluyormuş. Sanırım sabah namazı vakti havanın bana mis gibi gelmesi, içime daha çok hava çekmek istememin sebebi bu. Camiye girdik, hoca hem Kur’an okuyor hem de açıklamasını yapıyordu. Bir köşede de öğretmenimi gördüm, elinde telefonla oynuyordu. Bu yüzden beni görmedi. Bir yere oturdum hocayı dinliyorum ama bir yandan da gözüm öğretmenimde. Bir şeyler yazıyor sürekli. Biriyle mi mesajlaşıyor ne, anlamadım. Bu durumu da çok gariptedim ve öğretmenime açıkçası hiç yakıştıramadım. Namazı kıldık, dua ederken aklıma geldi ve düğmeye basılı tutarak koluma doğru fısıltıyla seslendim: “Zekatron sabah namazından sonra okunacak dua neydi bana gösterir misin?”

— Gösteremem. Çünkü böyle bir şart yok. Lütfen içinden geldiği gibi dua et.

Camideki herkes bir an şaşkın şaşkın bakmaya başladı. Çünkü konuşanın kim ya da ne olduğunu anlamamışlardı. Ben fısıltıyla konuştum ama Zekatron’a fısıltıyla konuşmasını söylememiştim. Çok utandım. Neyse dışarıya çıkınca ayrıntılı sorarım.

Cami çıkışında öğretmenimizle babam birbirine “Allah kabul etsin” dileklerinde bulunuyorlardı. Ben de onlarla tokalaşarak “Allah kabul etsin” dedim. Beni huzursuz eden şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyordu: “Hocam bir şey soracağım” diye başladım. “Yanlış anlamayın ama...” Babam bana doğru dikkatle baktı. Öğretmenim ise “estağfirullah buyur

söyle” diye beni cesaretlendirdi. “Şey, hani camide telefonla oynuyordunuz ya, ben çok merak ettim açıkçası neden öyle yaptınız?”

- Haa evet. Ya hoca efendi namaz öncesindeki sohbetinde bir ayet okumuştı. Ben de o ayetle ilgili bir Hadis-i Şerif vardı diye düşündüm ama bir türlü bulamadım. Dedim internete yazayım bir bakayım yoksa unutturum. Yazdım yazdım bulamadım, epey uğraştıktan sonra nihayet buldum. Yani onunla uğraşıyordum □
- Hadi yaa. Öyle mi? Kusura bakmayın hocam ben yanlış anlamışım.
- Estağfirullah.
- Peki hocam bulduğunuz Hadis-i Şerif’i bizimle de paylaşır mısınız?
- Tabi.. Hoca şu ayeti okumuştı: “Ey iman edenler! Zandan çok kaçının! Şüphesiz ki zannın bir kısmı günahdır.” Sanırım Hucurat Suresi 12.ayet demişti. Benim bununla ilgili bulduğum Hadis ise : Zandan sakının çünkü zan sözlerin en yalanıdır.”

Sanırım yüzüm biraz kızarmış olabilir. Bu ayetin, bu hadisin gelmesi tevafuk mu? Belli belirsiz “teşekkür ederim hocam” dedim. Camiden ayrılıp eve geldik. Ben halen kendime kızıyordum.

- Zekatron zan tam olarak nedir?
- Zan, “zannetmek” gibi. Yani tahminde bulunmak. Genelde kötü anlamda kullanılır. Kötü zanna **su-i zan** denir. Bir de bunun iyisi ve tam tersi olan **hüsn-ü zan** vardır.
- Yani su-i zan günahdır öyle mi?
- Evet, ayet ve hadislerde açıkça belirtilmiştir.

Şimdi anladım. Hüsn-ü zan yapsaydım “Öğretmenimin mutlaka önemli bir işi vardır da telefona bakıyordur. Ya da iyi bir şey için kullanıyordur.” diye düşünmem gerekirdi. Ben ise su-i zan yaparak tam tersini düşündüm. Bu da bana ders olsun.

- Peki, kötü zandan kaçınmanın biz insanlara faydası nedir Zekatron?
- İnsanlar birbiri hakkında hep iyi düşünür. Sizin dünyanızda hep yanlış anlamalar ve kötü zanlar yüzünden insanların arası açılıyor. Mesela insanlar senin hakkında hüsn-ü zan besleseler mutlu olmaz mısın?
- Olurum.

- Seninle ilgili olarak su-i zan'dan kaçınırsalar yine mutlu olursun.
- Tabii.
- İşte yine bu dünyada huzurlu olmanız için Allah ve Peygamber tarafından size bir emir/tavsiye...
- Çok doğru. Peki bir şey soracağım? Camide ben sana ne dua edeyim dedim sen de içinden geçeni söyle demiştin. Peygamberimizin bazı zamanlara özel ettiği dualar var diye biliyorum. Neden onları söylemedin?
- Hazreti Muhammed'in duaları sizler için örnektir. Aynısını da edebilirsiniz. Ama duada önemli olan ne istediğini bilmek! Sadece Arapçasını ezberlediğin ve anlamını bilmediğin bir dua edersen nasıl olur?
- Nasıl olur?
- Samimi olur mu? Daha ne istediğinin farkında bile değilsin! O yüzden bir duaya bakarak edeceksen bile içinden gelerek duanı et.

Peygamberimi daha çok sevmeye başladım. Acaba nasıl biriydi? Gerçi nasıl biri olduğunu öğreniyorum hadislerinden ama... Mesela ne yer ne içerdi? Bizim gibi bir insan mıydı, yoksa doğa üstü güçleri mi vardı? Bunları bir araştırmam lazım.

“BUG” ı BULUNAN OYUN!

Çok sevilen bir mobil oyun var. Burada adını vermeyim, reklam olmasın □ Ben de ara sıra oynuyorum. Başarılı oldukça ufak tefek para da kazanıyorsun. Bir gün okulumuzda büyük sınıflardan birisi oyunun “bug”ını yani açığı bulmuş. Çok fazla para kazanmaya başlamış. Bunu duyan birçok öğrenci de oyunun o açığından faydalanarak daha çok para kazanmaya başladı. Bana çok doğru bir davranış olarak gelmedi. Hatta bazı arkadaşlarıma da bunu söyledim. Çoğu da umursamadı, birkaç tanesi ben söyleyince tereddüt etti. Neyse kaç kişi kurtarabilsem kârdır. Birkaç gün sonra oyun firması bu açığı fark ederek oyunda bir güncellemeye gittiğini açıkladı ve bu açığı tespit edip firmaya bildiren 13 yaşındaki bir çocuğa da çok güzel bir hediye verdi. Bu açıktan faydalanarak hileli şekilde para kazanan tüm hesapların da tespit edilip sistemden silindiğini duyuran firma, bu hesap sahiplerinin hileli kazandıkları paraları geri ödememeleri halinde mahkemede dava açacaklarını duyurdu.

Okulda bu oyunun açığı kullanan öğrenciler çok korktular. Paraları bir şekilde geri yatırdılar. Çok sevdikleri oyunda geliştirdikleri karakterler, açtıkları kilitler, hepsi de boşa gitmişti. Şimdi sıfırdan başlamak gerekecekti. Oyun çok popüler olduğu için “ben oyunda şu kadar ilerledim” diye birbirlerine hava da atamayacaklardı. Zaten övünecek başka şey mi bulamadınız ya? Bu duruma sen ne diyorsun Zekatron?

— Ben değil de Peygamberiniz bir şey desin.

Deyip saat ekranıma yine o hayat kurtaran sözlerden birisini koydu: “İşlediği günahları açığa vuranlar hariç, ümmetimin tamamı affedilebilecektir.”

Birkaç defa okudum. Biraz anlar gibi oldum ama yine de sormam gerek: *“İşlediği günahı açığa vurmamak tam olarak ne demek Zekatron?”*

— Yani kendi günahını anlatmak, yaymak, başkalarına göstermek demek.

— Peki bu neden iyi bir şey değil? Anlamak için soruyorum.

— Çünkü yaptığın günahı anlattıysan ya da gösterirsen insanlar arasında günahlar yavaş yavaş yaygınlaşır. İnsanlar “Bak o da yapıyor, bak bu da yapıyor” diye diye o günahı normal bulmaya başlarlar.

— İnsanlar da her gördükleri günahı işlemezler onların hiç mi suçu yok?

Zekatron yine bir gülme efekti verdi. “Çok güzel bir soru sordun” dedi. “İnsanların da suçu var tabiki ama insan zihni bir şeyi sürekli göre göre, duya duya o şeye duyarsızlaşır biliyorsun. Bu iyi bir şey de olabilir kötü bir şey de. Mesela senin yaşlarında birçok çocuk telefonu olsun ister, kendisine telefon alınsa ilk günler belki heyecandan uyuyamaz ama sonradan o heyecanı geçer. Ya da Allah korusun bir yakınını kaybetse çok fena üzülür, birkaç gün boyunca ağlar durursun. Ama sonra ne olur? Bir şekilde buna alışır. Çünkü her gün o duyguyu yaşaya yaşaya duyarsızlaşma başlar. Tıpkı bunun gibi etrafınızda işlenen günahlara ilk başta tepki verirsiniz, en azından hoşunuza gitmez. Ama sonraları tepkiniz azalır yok olabiliyor. Bu yüzden de günahları anlatmak dininizde hoş görülmemiş.

— Dininizde derken?

— Evet dininizde?

— Sen Müslüman değil mis... Pardon yaa, sohbete kendimi o kadar kaptırmışım ki, sen insan değilsin unuttum □

— Önemli değil. Ama bir insan olsam mutlaka İslam’ı seçerdim buna eminim □ Okulda yaşadığınız bu olayda da oyunun hilesini ilk bulan kişi bunu anlatmasaydı en azından o yanlış sadece 1 kişi yapıyor olacaktı ama sonra kendi günahını alenileştirdiği yani ortaya saçtığı için maalesef daha çok kişinin o günahı işlemesine vesile oldu. Vesile olmak demişken aklıma çok güzel bir hadis daha geldi.

— Aklına?

— Hee aklıma?

— Hee mi?

— Evet hee?

— Ya bir dakika kafamı karıştırdın. Hadis aklına mı geliyor senin, hani sen insan değildin Zekatron? □

— Ya siz insanların tabiriyle kullandım işte. Ayrıca benim de aklım olmasa da hafızam var, internetteki tüm verileri de çekebiliyorum. Her neyse bak şimdi ekrana yansıtıyorum hadisi: “Hayra vesile olan onu yapan gibidir.” Bu konuyla ilgili bir hadis daha ister misin?

— Gönder gelsin.

— “Kim iyi işlere öncülük edip vesile olursa, onun vesilesiyle iyi işler yapanların sevabı hiç eksilmeden öncülük eden kişiye verilir. Kim de kötü işlere öncülük edip vesile olursa, onun vesilesiyle kötü işler yapan kişilerin günahından eksiltilmeden de öncülük eden kişiye verilir.”

- Hmm. Yani sevapları ya da günahları katlamış oluyoruz. Peki neden?
- Sigara içenlerden sigaraya başlama hikayelerini dinledin mi hiç?

Düşündüm. Valla işim olmaz sigarayla. İçenlerin nasıl başladığını da pek merak etmem. Sadece kötü bir şey olduğunu düşünüyorum.

- Zekatron sence sigara kötü bir şey mi?
- Allah kitabında “Size verdiğimiz rızıkların helal ve temiz olanlarından beslenin” diyor. Sen İslam’a göre soruyorsan başka söze gerek yok. Sen benim soruma cevap ver, sigaraya başlama hikayeleri duydun mu?
- Özür dilerim ona içimden düşünerek cevap verdiğimi sandım sanırım. Duymadım, neymiş?
- İnsanların büyük bir kısmı arkadaş çevresinin etkisiyle sigaraya başlıyor. Yani bir ya da birkaç arkadaşı onun sigaraya başlamasına vesile olmuş! Anladın mı? Sigarayı içip bir de bunu başkalarına gösteren, hatta bir de yaymaya çalışan, sözde sigara ikram eden kişiler kaç kişinin sigaraya başlamasına vesile oldu kim bilir? Dininiz kötülüklerin yapılmamasını, yapılırsa bile topluma yayılmamasını istiyor. Tam tersi, iyilikleri yayarsan daha da güzel bir toplum olur ve daha da çok sevaba ulaşırsın. Beni programlayan kişi sigara ile ilgili ne not düşmüş hafızama biliyor musun?
- Nerden bileyim yahu?
- Öhhöö öhhöö!
- Ne anlamadım?
- Öhhöö!
- Ne diyorsun Zekatron? Bunu mu not düşmüş anlamadım söylesene?

“Batarya %0” yazısını görmemle ekranın kapanması bir oldu. Hemen gidip şarja taktım. Zekatronla sohbetimiz o kadar akıcıydı ki şarjının bittiğinin bile farkına varmamışım. Sohbeti devam ettirmeyi çok istediğimden prizinde başında bir süre batarya doluluk oranının %30’a kadar ulaşmasını bekledim. Daha sonra saatimi açıp koluma taktım. “Zekatron orda mısın?” deyince. “Burdayım burdayım” dedi. “Sen az önce öksürüyor muydun?” soruma *“Evet, son güncellemeyle batarya %0’a gelince öksürerek kapanıyorum.”* Hahahha bu da çok iyiymiş ya. Sohbeti bir an önce devam ettirmeliydim.

- Zekatron söylesene seni programlayan kişi sigara ile ilgili hafızana ne not düşmüş?

- Şöyle diyor: “Ben çok şükür hayatım boyunca sigara içmedim. Ama eğer içseydim bile asla başkalarına belli etmezdim, bunu bir ben bilirdim bir de mecburen eşim. Zaten kötü bir şey yapıyorum bir de başkalarına gösterip onların da başlamalarına vesile olup onların da günahlarına ortak olmak istemem.
- Vay be çok ince düşünce. O zaman yaptığımız her haramı, işlediğimiz her günahı açıktan yapmayacağız.
- Günahlara ve haramlara dalmamaya çalışacaksın ama ola ki daldın, bunu başkalarına gösterme, anlatma, yayma. Özellikle sosyal medyadan! Mesela erkeklerin diz kapaklarını örtmeleri farzdır, ama sen denize gidip diz üstü şortla yüzerken bir de bunu sosyal medyada yüzlerce arkadaşınla paylaşınca bu günahı da normalleştirmiş oluyorsun bilmem anlatabildim mi?
- Zekatron anlatabildiğini biliyor olmalısın bence Çok teşekkür ederim. Saatin bataryasını tam doldurmak için şarja takacağım. Görüşürüz.

%25'ken akıllı saatimi şarja taktım. Bu saat fazla akıllı olmaya başladı Ama bana gösterdiği yol harika. Kendime en büyük örnek olarak Peygamberimi alırsam hem bu dünyada mutlu hem de öbür dünyada mutlu olacağıma inancım tam.

KEDİ, KEDİ, KEDİ...

Bizim oturduğumuz ev bir apartmanın en üst katı. Katımızda da bizimle birlikte 3 daire var. Annem bir yemek yaptı mı genelde komşularımıza da verir. Komşularımız da aynı şekilde birçok şeyini bizimle paylaşırlar. Babam ara sıra ilkokula ve ortaokula giden komşu çocuklarına kitap hediye eder. Ben de komşu çocuklarıyla arkadaşlık yapıyorum, ara sıra onlara giderim ara sıra onlar bize gelir, bazen de dışarıda oynarız. Ailem ve komşularımız iyi günde kötü günde birbirlerinin yanında olurlar genelde. Bu da hem anne babamı hem beni çok mutlu ediyor. Çok nasipliyiz, güzel komşularımız var diye düşünüyorum. Anneme de geçen gün bundan bahsettim, dedim ki “anne ne kadar iyi komşularımız var değil mi?” “Evet yavrum” dedi. Gerçekten çok rahat yaşıyoruz burada onlar sayesinde. Kimi komşular var Allah korusun, insanı huzursuz eder ve evini bile sattırır. Burada da İslam’ın güzelliğini görüyoruz işte. “Nasıl yani anne?” dedim. “İslam komşularla iyi geçinmeyi ve onlara iyilik yapmayı emreder. Biz ve komşularımız da İslam’ın bu emrine uyduğumuz için bak nasıl da huzurluyuz.” “Doğru söyledin anne” dedim. Ben annemle sohbeti bitirip mutfağa doğru giderken az önce annemle konuşurken kendimi Zekatron’la konuşuyor gibi hissettiğimi farkettim ve bu hissime de üzüldüm. Çünkü ne kadar faydalı olsa da teknolojik bir cihazla bu kadar vakit geçirip bu kadar alışmak çok da iyi olmayabilirdi. Gerçek insanlarla konuşmanın da ayrı bir güzelliği var ve kesinlikle bunun yerini Zekatron bile alamaz (Şşş Zekatron duymasın)

- Buyur seni dinliyorum
- Aaa Zekatron, son cümlede adımı sesli söyleyince beni dinlemeye başladın demek. Ben de şey diyordum.
- Ne diyordun?
- Diyordum ki insanlarla konuşmanın yerini Zekatron bile alamaz.
- Ben de öyle düşünüyorum.
- Vay bee seni programlayan iyi programlamış haa. Takdir ettim bu düşünceni.
- Seni programlayan da iyi programlamış □
- Nasıl yani? Beni programlayan derken?
- Allah oğlum Allah!
- Haa. Doğru yaa. Tabiki...

- Baksana Şu gözlerine, saçlarına, kaşlarına, ağzına inci gibi dizilmiş dişlerine, göz kapaklarına... Bir de iç organlarını düşün; böbreğinden midene, soluk borusundan kalbine kadar her Şey ne kadar mükemmel yaratılmış. O yüzden dedim seni programlayan da iyi programlamış diye.
- Valla çok haklısın. Aslında bunları pek düşünmemiştim. Her insanda var nasıl olsa diye...
- Buna tefekkür deniyor. Allah'ın yarattıkları üzerinde düşünüp hayran olmaya...
- Tefekkür... Sanki duymuştum. O zaman sadece vücudumuzda yaratılanlarla ilgili düşünmek değil de tüm yaratılanlarla ilgili düşünmek ve hayran olmak öyle mi?
- Evet öyle. Ve Peygamberiniz buyurur ki: “Bir saatlik tefekkür, geceyi ayakta ibadetle geçirmenden daha hayırlıdır.” Rabbiniz Allah da Kur'an'da “Yarattıklarına bir bakın ve düşünün” anlamında birçok ayette size seslenir. Tefekkür Rabbine hayranlığını artıran bir Şey...

“ACABA” programını kapattım. Zekatron bir insan olmadığı için ona her seferinde konuşmamızı sonlandırırken “görüşürüz” ya da “güle güle” gibi cümleler kullanmam gerekmiyor diye düşünüyorum. Karşımdaki bir insan olsa elbette veda etmeden hiçbir yerden ayrılmam. **Dışarıya çıktım, yürürken bir kedi yanıma doğru geldi. Kedileri çok seviyorum. Sevmek için yere doğru eğildiğimde kedi hemen kucağıma çıktı ve oraya kırk yıllık eviymiş gibi kuruldu. Ben de başını okşamaya başladım. Hemen “mrrr grrr” sesleri çıkarmaya başladı.** Kediler genelde mutlu olduklarında bu sesi çıkarırlarmış. Kedinin kafasının üstünden bıyıklarına baktım; sağa doğru 10-15 tel, sola doğru 10-15 tel düzenli bir şekilde ayrılıyordu. Kafasını tutup gözlerine baktım gözbebeği çok güzeldi. Bana bakıp “mivv” dedi. Yani “ne oldu beni bu kadar inceledin?” der gibi söyledi sanki □ Bir yandan “mrr” “grr” sesleri çıkarmaya devam ediyordu. Üzerindeki tüyler çok güzeldi ve dokununca ipeksi bir his veriyordu. Ağzını açmaya çalıştım o da oyun oynamak için dişlerini parmaklarıma sürter gibi yaptı. Dişleri de çok farklıydı. Birkaç tanesi tam kesici dişler, kaplanların dişlerine benziyor. Kucağımda sırt üstü çevirip göbüşünü sevmeye başladım. Bu arada ayaklarının alt bölümü yani patileri gözüme çarptı. 4 ayağının altı da çok düzenli ve neredeyse birbirinin aynısı olacak şekilde yaratılmıştı. Ara sıra patilerine gizlenmiş pençelerini çıkarıyordu. Allah'ım ne kadar güzel bir sistemde yaratmışsın bu hayvanı dedim kendi kendime. “Miv” diyerek sanki beni onayladı. “Zekatron, kedilerde ne kadar çok tefekkür edilecek Şeyler varmış” dedim saatime bakarak. “Olmaz mı?” dedi. “Bir kedinin sesinin yaratılması bile başlı başına hayranlık uyandırıcı. Böyle bir hayvanı yaratıp bir de bu hayvanın midesini, kalbini

yaratmak... Bu hayvanın yavrularının olmasını sağlamak... Bunlar hep tefekkür edilesi şeyler. Sana kedilerle ilgili çok şaşırtıcı bir bilgi vereyim mi: Kedilerin mrrlaması, yakınındaki insanların vücuduna bir frekans gönderiyor ve bu mrrlama sayesinde kalp ve damar hastalıklarına yakalanma riski azalıyor. “Hadi canım sen de!” dedim. “Zekatron bu bilgi doğru mu, emin misin? Yanlış anlama sen internetteki bilgileri de tanyorsun ya, internetteki her bilgi doğru olmuyor diye biliyorum?”

- Kesinlikle haklısın fakat ben doğruluğu farklı kaynaklardan ispat edilmemiş bilgileri insanlarla paylaşmıyorum. “Her duyduğunu yayması kişiye günah olarak yeter.” diye de bir Hadis var. Gerçi bana sevap ya da günah olmaz ama sonuçta beni programlayanlar doğru yolu göstermem için programladı. Gelelim kedi meselesine; senin buna şaşırman doğal ama hakikat böyle. Bilim insanların çalışmaları sonucu bulunan bir durum.
- Vay bee, Allah kedinin mrrlamasına bile bir fayda gizlemiş o zaman. Gel de hayran olma Allah’a.
- Kediye?
- Kediye de hayran oluyorum tabi de kedi kendi yaratılırken bir şey yapmadı ki?
- Çok haklısın, hayvanın haberi bile olmadı yaratılırken kimse ona sormadı, sana da sorulmadığı gibi. Allah istedi ve yarattı. İşte sana söylemişim tefekkür hayranlık getirir. Bu yüzden tefekkür de bir ibadet zaten. Tefekkür eden teşekkür eder. Tefekkür eden şükreder. Tefekkür eden bir yaratıcının varlığını ve sevgisini çok daha iyi hisseder.

Kediyi biraz daha sevdim ve o mrrladıkça ben çok daha mutlu oldum. Onun mrrlamalarının Allah’ın bana bir hediyesi olduğunu biliyordum. “Böyle bir Allah’a inanılmaz, ibadet edilmez de ne yapılır?” diye düşünüyorum artık.

- Zekatron sana bir de şey soracaktım bugün annemle konuştuk da Komşulukla alakalı Peygamber Efendimizin sözleri var mı?
- Evet, hemen ekrana gelsin: “ Cebrail bana komşuluk hakkından o kadar bahsetti ki komşuyu komşuya mirasçı kılacak zannettim.”
- Vay bee demek bundan dolayı Müslümanlar olarak komşuluk ilişkilerimize dikkat ediyoruz. İşte yine hayatımızda bizi mutlu edecek bir Peygamber ahlakı daha.

BİLİYORUM AMA SÖYLEMEM!

Okulda birkaç aydır sağlıklı beslenme kursuna gidiyorum. Ne çok şey öğrendim burada. Paketli ürünlerin içindekilere mutlaka bakmam gerekiyormuş. Oysa ben şimdiye kadar hiç bakmadan alıyordum. “Nasıl olsa marketlerde, bakkallarda satılmasına izin veriliyorsa iyidir, hem herkes alıyor” diye düşünüyordum. Geçen bir Youtube videosunda Kur’an mealinden bir ayet okumuşlardı. Neydi ya? Çoğunluğa uymakla alakalı... Zekatron “çoğunluğa uyarsanız iyi olmaz” gibi bir ayet vardı neydi söyler misin? “Hemen söylüyorum: “Yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyacak olursan seni Allah’ın yolundan saptırırlar ve onlar sadece zanlarına uyarlar.” En’am Suresi 116.ayette geçiyor bu. Bununla ilgili daha başka ayetler de var istersen?” dedi ama şimdilik yeterli. Evet bu ayet beni çok etkiledi. Herkes yapıyor diye ne kadar çok şeyi doğru kabul etmişim. Her neyse, okulda sağlıklı beslenme ile ilgili öğrendiğim bazı bilgileri sizinle de paylaşacağım:

* Paketli ürünlerin içeriği genelde laboratuvarında işlenmiş gıdalardan oluşuyor. Yani doğal ürün pek kullanılmıyor. Çünkü uzun süre bozulmadan raflarda kalmasını istiyorlar.

* Tatlı olan şeylerde gerçek şeker bile kullanılmıyor, çok daha ucuz olduğu için şuruplar kullanılıyor. Bunlar da oldukça zararlı.

* Paketli ürünlerdeki birçok katkı maddesi vücudumuzdaki savunma mekanizmalarını da aşarak beynimizde ve üreme organlarımızda yıllar geçtikçe yavaş yavaş birikiyor ve çok sıkıntılı hastalıklara yol açabiliyor.

* Katkı maddelerinin hangileri zararlı hangileri zararsız öğrenmek için “Yediklerinizin İçinde Ne Var?” diye bir kitap tavsiye etti öğretmenimiz. Bir de bunları hikaye şeklinde anlatan “Gıda Dedektifleri” kitabını tavsiye etti. Ara sıra bu kitaplardan bize okuyup bilgi veriyor. Ben de size tavsiye edeyim. Ne de olsa iyi bir işe vesile olanlara da çok sevap olduğunu öğrendim □

Herkese iyi şeyleri anlatmalıyım, iyilik etmeliyim ama sonuçta herkese yetişemem ki. Önce kimlere iyilik etmeliyim acaba?

— Zekatron, iyilik etmedeki öncelik sıralamasını söyler misin?

- Hayır söylemem.
- Ne oldu yine pilin mi bitiyor? □
- Yok, pil bitiyor olsa bile bitene kadar, son ana kadar söylerim de, şimdi canım söylemek istemiyor.
- Ya senin canın mı var? Şaka yapma da söyle hadi.
- Biliyorum ama söylemem.
- Allah Allaaaah. Nedenmiş o?
- Sana söylemiştim, hazır bilgiye alışma diye. Bu bilgiyi kendin araştırıp bulsan daha iyi olur. Ama internetten de değil kitaplardan.
- Ya iyi ama hangi kitaplardan araştırayım. Şimdi bir bilgiye ulaşmak için 100 tane kitabı mı okuyayım? Aylar yıllar sürer.
- Eskiden öyleymiş ama.
- Eskidenmiş o. Şimdi neden vakit kaybedeyim. En azından hangi kitaplara bakmam gerektiğini söyle.
- Tamam tamam kızma. Zaten söyleyecektim. Genelde her evde bulunur, bulunmazsa da bir tane alıver: Riyazü’s Salihin kitabı. İçinde Peygamberimizin sözleri var. Hatta bunun “Çocuklar İçin Riyazü’s Salihin” diye bir kitabı da geçen yıl çıktı. İkisi de olur. Ama bunun dışında hadis kitapları da var. Öğretmenlerine sor onlar sana yardımcı olur. Ama unutma bu sorunun cevabını internetten ya da birine sorarak öğrenmeyeceksin.
- Biraz gayret et diyorsun yani. Peki hadi bakalım.

Eve gittim. Hemen annemle babamın kitaplığındaki kitapları incelemeye başladım. İşte orda! Riyazü’s salihin. Hemen açıp içindekiler bölümüne baktım. Benim aradığım konuyla alakalı bir şey yok gibi görünüyordu. Kitabın iç sayfalarını da inceledim. Yine aradığımı bulamadım ama birkaç hadis gözüme takıldı: “Akrabasıyla ilişkisini kesen kimse cennete giremez.” “Büyük günahlardan bazıları şunlardır: Allah’a ortak koşmak, ana babaya itaat etmemek, haksız yere birini öldürmek ve yalan yere yemin etmek.” “Hayra yol gösteren kimseye o iyiliği yapanların sevabı kadar sevap vardır.” Aa bunu öğrenmişim ben. Hatta tam tersi de geçerliydi ama burada belirtmemiş. Devam edelim “İslam’da uğursuzluk diye bir şey yoktur.” Evet baya bir şey öğrendim ama iyilik yapma sıralamasını öğrenemedim. Bu kitapta yok bence. Acaba evde başka hadis kitabı var mı?

- Annee!

- Efendim yavrum
- Bizim evde Riyazüs Salihin'den başka hadis kitabı var mı?

Annem yanıma geldi. Elimde Hadis kitabını görünce tebessüm etti.

- Ne için lazım? Ödev mi yapacaksın?
- Yok anne merak ettiğim bir hadis var da onu bulmaya çalışıyorum.
- Hadis neyle alakalı?
- İyilik yapmadaki sıralamayı merak ediyorum. Yani önce hangi insanlara iyilik yapmalıyız? Cevabı biliyorsan da söyleme ben kendim araştırıp bulmak istiyorum.
- Ne güzel... Riyazüs Salihin'de bulamadın mı?
- Yok bulamadım.
- O zaman bak şu rafta Kütüb-ü Sitte diye bir kitap var gördün mü?
- Gördüm. Kütüb-ü Sitte ne demek?
- Kütüb-ü Sitte "6 kitap" demek. 6 Hadis kitabının birleşmesiyle oluşmuş. Şimdilik bu kadar bilsen yeterli.
- Anladım. Peki bir de ona bakayım.

Bu kitap da baya kalınmış. Ee ne de olsa 6 kitap birleşmiş. Her neyse bir bakayım...

Yarım saatlik uğraşın ardından aradığım hadisi bulmuştum: "Bir adam gelerek 'Ya Resulallah iyilik etmeye en çok kimler layıktır?' diye sordu. O da 'annen ve baban, kardeşlerin ve yakınlık sıralamasına göre diğer kişiler' buyurdu."

Evet evet aradığım cevabı bulmuştum. Sıralama; anne- baba, kardeşler, akrabalar, komşular falan... Komşu hadisi de bu yüzden önemli bence.

KALBİNİ YARIP BAKTIN MI?

Kibrit kutularını birbirine yapıştırarak ev yapmak. Çok zevkli bir ödevdi benim için. Özenle hazırladım, pencerelerini de yaptım. Sabah okula giderken unutmayayım diye evin çıkış kapısına doğru koydum. Sabah kalktığımda ne göreyim: evim parçalanmış haldeydi! Tabiki bizim yaramaz kedimizi hesaba katmadan oraya koyduğum için o da oyun oynamak niyetiyle parçalamıştı! Kızamıyorum hayvana, onun akli bizimki gibi değil. Onlara sevap günah da yok. Kendime kızdım sadece, bunu hesaba katmadan nasıl oraya koyarsın diye. Bir de okulda bugün öğretmenime ve arkadaşlarıma gösterecektim. Onca emek boşa gitti...

Herkes ödevlerini getirmişti ben hariç... Hoça "Herkes yaptığı ödevi masamın üzerine koysun" deyince sıra bana gelene kadar arkadaşlarım götürdü koydu. Ben ise mahcup bir şekilde ve yüzüm kızarak "Hocam ben ödevimi yaptım ama maalesef bizim kedi parçalamış, getiremedim çok üzgünüm" dedim. Bir arkadaşımız gülererek "Hocam bence yapmamış yalan söylüyor" dedi. "Kalbini yarıp baktın mı?" dedi hoca hışımlla. "Anlamadım hocam" dedi arkadaşımız. "Kalbini yarıp baktın mı?" diyorum. "Arkadaşının kalbini yarıp içine baktın mı da böyle emin konuşuyorsun?" Arkadaşımız hiçbir şey diyemedi. Sırası gelen arkadaşlarımız ödevini bırakmaya devam etti. Hoca sınıfın ortasına geçerek "Size bir şey anlatacağım" dedi.

"Peygamberimiz (sav), şirk ve zulümde ısrar eden Cüheyne Kabilesi'ne askerî bir birlik gönderdi. Bu askerî birliğin içinde Peygamberimizin manevi oğlu Zeyd'in oğlu Üsame de vardı.

Üsame (ra) daha 18 yaşlarında cesur bir delikanlıydı. Onunla Ensar'dan bir Müslüman, bu savaşta Mirdas adında bir müşriği köşeye sıkıştırdılar. Mirdas kılıcını yere atıp "La İlahe İllallah" dedi. Ensardan olan Müslüman, Mirdas'ın kelime-i şهادet getirdiğini duyunca geri çekildi. Ancak Üsame (ra) adamla vuruşmaya devam edip onu öldürdü. "

Parmak kaldırdım:

- Hocam bir şey sorabilir miyim? Ensar ne demekti?
- Ensar, Mekke'den Medine'ye hicret edenlere kucak açan Medineli Müslümanlara denir. “Yardımcı” anlamına gelir. Mekke'den Medine'ye hicret eden Müslümanlara da hicret eden anlamında “muhacir” denir.
- Teşekkür ederim hocam.
- Rica ederim. Devam edelim:

Medine'ye dönülünce olaydan Peygamberimiz'in de haberi oldu.

Peygamberimiz çok üzülmüştü; ciddileşti ve Üsâme'ye dönerek: “Ey Üsâme demek ‘La İlahe İllallah’ diyen birisini öldürdün öyle mi!?” diye sordu.

Üsâme (ra) daha önceden ona hiç böyle kızmamış olan Peygamberimiz'in bu öfkesi karşısında derin bir pişmanlık ile sarsıldı.

Bu arada Peygamberimiz (sav) üzüntüsünden sorusunu tekrarlıyordu: “Ey Üsâme, demek ‘La İlahe İllallah’ diyen birisini öldürdün öyle mi?..”

Üsâme çok şaşkındı. Ne diyeceğini bilemiyordu. Kendisini savunmak istedi ve: “Yâ Resulallah! Ölümünden korktuğu için iman etti, imanında samimi değildi” dedi.

Peygamber Efendimiz'in (sav) buna cevabı ise, niyet okuması yaparak hareket eden herkese çok ciddi bir uyarı niteliğindedir: “Sen nereden biliyorsun? Kalbini açıp baktın mı!?”

- Evet çocuklar burada da gördüğümüz gibi, insanın beyanı yani açıklaması esastır. Çok ciddi bir şüphe ya da delil olmadığı sürece biz söylenene güveniriz. “Müslüman yalan söylemez” deriz, hüsn-ü zan ile hareket ederiz.

Öğretmenimiz böyle söyleyince arkadaşım pişman oldu mu bilmiyorum. Genelde hikayelerde hemen pişman olurlar ya □ İnşallah olmuştur. Ben ona hakkımı helal ediyorum. Hem onun vesilesi ile bir hadis öğrenmiş oldum. Eve gidince Zekatron'a sordum:

- Zekatron, hani Peygamberimiz demişti ya bir hayra vesile olan onu yapan gibidir diye?
- Evet?
- İşte bugün böyle bir olay yaşadık da, arkadaşımın vesilesi ile bir hadis öğrenmiş oldum arkadaşım da sevabı gider mi?
- İslam'da bir günahı ya da sevabı hak etmek için bilerek yapmak gerekiyor. Yani o işi yapmaya niyet etmek gerekiyor. Bilmeden yapılan sevap ve günahlar emek vermeden kazanılan paraya benzer. Burada arkadaşın senin bu hadisi öğrenmene bilerek vesile olmadığı için ona bu işin sevabı gitmez. Asıl sevap öğretmenimize □ Onun vesilesi ile sen ve sınıftaki diğer kişiler böyle güzel bir ahlaki öğrenmiş oldular.

MÜEZZA'YA VEDA...

Size kedimden bahsetmiştim. Hani şu ödevimi parçalayıp birazını da yutan yaramazdan... İsmi Müezza. Bazı rivayetlerde Peygamber Efendimizin de ilgilendiği bir kediye Müezza ismi verdiği söylendiği için biz de o ismi koyduk. “Eee madem evinde kedin var, geçen tefekkür etmek için niye sokaktaki kediyi sevmeyi bekledin?” diye sorabilirsiniz haklısınız da. Ama ben tefekkür ile ilgili o gün bilgi sahibi oldum ve Müezza hep gözümün önünde olunca onu pek ayrıntılı incelemediğimi fark ettim. İnsana sürekli gördüğü şeyler normalleşebiliyor. Mesela elim □ Her gün görür kullanırım ama bir kere bile ya bu 5 parmak nasıl yaratıldı, içinde kemikler, damarlar, kan, sinirler falan... Sonra parmak izimizin benzersiz olması... Beynimizden komut gider gitmez elimizin mesela bir bardağı tutabilmesi, su içebilmemiz... Ne kadar çok hayran olunacak şey var. Her neyse işte kediler de hayran olunacak varlıklar. Ama tabi yaratanına hayran olunacak varlıklar. Müezza'ya da artık farklı bir gözle bakıyorum. Her grrlamasında içim ayrı bir huzurla doluyor ve hem Müezza 'ya hem Allah'a teşekkür ediyorum. Geçen gün Zekatron'a soracaktım ama son anda vazgeçtim. Hatta “Zekatron?” dedim. “Buyrun sizi dinliyorum” dedi. (Bazen sizli bizli konuşuyor bazen senli benli konuşuyor anlamadım) Sonra da “Yok bir şey” dedim. Baktım Zekatron'dan ses yok. “Kızdın mı ya da şaşırдың mı?” dedim. “Yoo” dedi. “Kızmak ya da şaşırmanın nasıl bir şey olduğunu tam olarak bilmiyorum. Yani bilgi olarak bende yüklü ama his olarak öyle bir şey yaşamadım, yaşayamam çünkü ben bir insan değilim. Allah bu duyguları sadece insanlara vermiş. Al sana şükredek, tefekkür edecek, hayran olunacak bir özellik daha” Vay bee. Vallahi öyle. Hatta Zekatron bana tefekkür ile alakalı bir ezgi de önerdi, dinledim ve çok anlamlı geldi. Biraz benim duygularımı da yansıtıyor:

Gün doğanda, gün batanda

Göklerin sonsuzluğunda

Dağların doruklarında

Kudretini görüyorum

Dağların doruklarında

Kudretini görüyorum

Kudretine hayran olup

Önünde diz çöküyorum

Zekatron'a dedim ki; sana bir şey soracaktım ama bu sefer kendim daha çok emek vererek bulmak istedim. O da takdir etti. Peygamber Efendimiz hayvanları sever miydi diye düşündüm. Mutlaka seviyordur ama somut bir şey görmek istedim. Yine evdeki hadis kitaplarına baktım şöyle bir bilgiyle karşılaştım sana da anlatayım: Bir gün Peygamber Efendimiz, ordusuyla bir seferden dönerken ilerde yavrularını emziren bir köpek görüyor. Ve köpekleri rahatsız etmemek için ordunun yolunu biraz daha ileriden geçecek şekilde değiştiriyor. Köpeğin başına da o sırada bir sahabiye (Sahabi Peygamber Efendimize o hayattayken inanan ve destek veren kişilere deniyor. "Sahabe" ya da "Ashab" kelimesi ise bunun çoğulu) nöbetçi diyor. Bu da Peygamberin hayvanlara ne kadar önem verdiğini gösteriyor.

Ben de Müezza'ya ve diğer hayvanlara elimden geldiğince önem vermeye çalışıyorum. Müezza'yı bulduğumuzda minnacıktı. Daha doğrusu o bizi buldu. Bir gün miyav miyav diye kapımıza dayandı. Biz de yazık annesini kaybetmiş herhalde diye biraz besledik, sonra da çok sevdik evimizin kedisi olsun dedik. Yaklaşık 6 yıldır bizimle yaşıyor. Bir gün eve geldiğimde maalesef Müezza'nın hareketsiz yattığını gördüm. Ona çok bağlanmıştım. Annem babam ve kardeşlerim de öyle... Çok üzüldüm. Ama geri

getiremezdim onu. “Hadi ona can versene elinden geliyorsa, veremezsin değil mi, çünkü canı veren de alan da Rabbimiz” dedim kendi kendime. Müezza’nın cansız bedenini elimde tutarken “Bir gün ben de böyle mi olacağım?” diye düşündüm. Hareketsiz, cansız, bana dokunanlara tepki veremez bir halde... Evet böyle olacağım “Her canlı ölümü tadacaktır” diye bir ayet vardı. Ben de ölümü tadacağım... Peki ben ölümü nasıl tadacağım? Müezza şu an ne hissetti peki, ne yaşadı? Ben ölürken acı çekecek miyim? Öldükten sonra nereye gideceğim... Kafamda deli sorular... “Allah’ım sen bana yardım et” dedim. Bu konuyu bu sefer öğretmenime sormalıydım.

ZEKA KÜPÜ ZEKATRON

Rüzgarlıgün Ortaokulu'nda hakikaten de rüzgarlı bir gündü. Rüzgarın uğultusu ve cama hafif hafif tıp tıp diye vuran yağmur sesinin eşliğinde seçmeli Kuran'ı Kerim dersindeyiz. Hocamız bu derslerde bazen “Bugün sorusu olan var mı?” diye derse başladılar ve derisi öncelikle bizim sorularımızın cevaplarına ayırırdı. “Siz sorunca çok mutlu oluyorum, çünkü soru sormanız dersle ilgilendiğiniz anlamına gelir. Hem Peygamber Efendimiz “Güzel soru sormak ilmin yarısıdır.” demiştir diye de sık sık hatırlatır. Ben de bugün *“sorusu olan var mı?” deyince hevesle tırnak kaldırdım.* “Parmak olmayacak mıydı o?” diyebilirsiniz ama ben tırnak kaldırıncaya zaten parmak da onunla birlikte kalkıyor □. Bazı şeyleri değişik söylemeyi severim. Mesela iki nokta üst üste yerine “iki nokta alt alta” diyorum, aynı şey ama sonuçta bazen farklı söyleyince hoşuma gidiyor. Sence nasıl? □ Her neyse, ben de “Hocam benim kedim Müezza vefat etti. Onun cansız vücudunu elime alınca ölüm nasıl bir şey diye düşündüm. Ben nasıl öleceğim? Ölmek bize ne hissettirir?” bunu çok merak ediyorum. “Öncelikle başın sağolsun. Peygamber Efendimiz de “Nuğayr” isminde kırmızı gagalı ve serçeye benzer bir kuş besleyen çocuğa ara sıra “Nuğayr nasıl, ne yapıyor?” diye takılırmış. Bir gün bu çocuğun kuşu ölmüş ve bunu duyan Peygamberimiz onun evine taziyeye gitmiş! Düşün ki 4-5 yaşlarında bir çocuğa kuşu öldü diye Peygamber taziyeye gidiyor. O yüzden ben de sana baş sağlığı diliyorum evladım. “Ölüm dediğimiz şey aslında iki şekildedir: Ölen kişi için ya acılı ya huzurlu. Bunu da ölen kişiden başkası bilemez. Dışarıdan cesedin nasıl görüldüğü bize her zaman o kişinin rahat bir şekilde ölüp ölmediğini göstermez. Kişi Müslümanca bir hayat yaşadı ise ruhunu rahmet melekleri alır ve burada ölüm aslında şu kadar kolay olur bakın” dedikten sonra sınıfın kapısından çıktı ve 10 saniye sonra içeriye girdi. Dedi ki “Bakın şu an dışarıdan içeriye girdim. Müslümanca hayat yaşayanlar da inşallah bu kadar kolay bir şekilde bu dünyadan öbür dünyaya geçiş yapacaklar. Ölüm meleği onlara o kadar güzel bir şekilde gelecek ki “Benim canımı bir an önce al da ben de seninle geleyim” denecek. Müslümanca bir hayat yaşanmadı ise de azap melekleri ile ruh alınacağı için kişi gitmek istemez ve belki de acılı bir şekilde ruhunu teslim eder.

— Hocam Müslümanca bir hayat yaşadıysa dediniz de bu nasıl oluyor tam olarak?

- Tam olarak Kur'an'a uymakla, Allah Resulünün sünnetine uymakla oluyor.
- Ama çoğu kişi Kur'an'ı bilmiyor, Peygamberin hayatını bilmiyor.
- O da bilmeyenlerin sorunu. Bilmeyen kişi elbette uygulayamaz. Bilen kişi zaten Allah'ın kendisine hem bu dünyada hem de ahirette mutluluk ve huzur getirecek bir din olan İslam'ı seçtiğini bilir ve ona uymaktan başka çare olmadığını anlar.
- Yani namazını kılar, orucunu tutar, zekatını verir, haccına gider öyle mi?
- Aslında tam olarak öyle değil?
- Nasıl yani hocam?
- Sadece bunlar insanı dünya ve ahirette mutlu etmeye yetmeyebilir.
- Ama İslam'ın şartları bunlar değil mi hocam?
- Evet şartları ama hepsi değil. Peygamber Efendimiz "İslam 5 temel üzerine kurulmuştur" deyip namaz, oruç, hac, zekat ve kelime-i şهادeti saymıştır. İslam'ın hepsi bu kadar dememiştir. Zaten hepsi bu kadar olsa biz bu kadar Kur'an dersiniz, hadis dersini niçin yapıyoruz değil mi?

Düşündüm hakikaten mantıklı. Bizim hocanın da Zekatron'dan kalır yanı yok haa. Bu arada Zekatron'la da ne zamandır konuşmuyoruz. Özledim keratayı. Ama napayım o öğretti bana her bilgiyi hazır almamayı, biraz emek sarfedip bulmayı. Böyle olunca öğrendiklerim daha kalıcı oluyormuş, ki bence de öyle. Ben bunları düşünürken hoca anlatmaya devam ediyormuş ama inşallah önemli bir şey kaçırmamışımdır:

- Kur'an'da 6236 ayet var, sadece 5 şey olsa Allah bu kadar ayeti bizlere neden göndersin? Peygamber hayatında sayısız örnek var. Bunların hepsi bizim için ölçüdür arkadaşlar. Hani size aylar önce demiştim ya her şeyi ölçmek için doğru ölçüm araçlarına ihtiyaç duyarız.
- Evet hocam bize boş metre vermişsiniz, defterinize bakıp saati söyleyin falan demiştiniz.
- Evet aynen öyle. İşte hayatı doğru ölçmek için de Kur'an'a ve Peygamberin sünnetine ihtiyacımız var. Bunlar bize bu hayatta ve ahiret hayatında huzur sağladığı gibi ölümlerinde de inşallah bunu sağlayacaklar. Yani Kur'an ve sünnete tâbi olanlar ölümlerinde de bir odadan çıkıp diğerine geçer gibi, hatta daha kolay bir şekilde ölecekler.

Epey rahatlamıştım. Ölüm anı benim için daha huzurlu bir şeye dönüşmüştü. "Zekatron sence ölüm anı korkusu normal mi?" diye sormak aklıma geldi. "Aslında ölüm anından değil ondan

sonraki hayattan korkmak gerekiyor. Yani korkmak derken hazırlık yapmaktan bahsediyorum.
Ölüm bir andır ama ahiret hayatı sonsuzdur.” Zekatron yine zeka küpü bir cevap verdi.
Bunun üzerine düşünmeliyim.

1 LİRA ATANA 700 LİRA VEREN KUMBARA

Rüzgarlıgün Ortaokulu'nda sıradan bir gündeyiz. Ya da öyle miyiz? Bilemiyorum. Şimdilik sıradan gibi görünüyor. Yaşayıp göreceğiz. “Peygamberimizin Hayatı” dersinde öğretmenimiz bize “Su Savaşları” belgeselini izletiyor. Ara sıra bu belgeselden bölümler izliyoruz ama sen şimdi diyeceksin ki Peygamberimizin hayatı ile su savaşları ne alaka? Çünkü bu kitabı şu an ben okuyor olsam muhtemelen ben de öyle düşünürdüm. Bir gün derste infak etmekten, Peygamber Efendimizin infakla ilgili tavsiyelerinden konuşuyorduk. Bu arada infak Allah yolunda malını harcamak demek. Aslında sadece malını da değil zamanın, enerjin gibi şeyleri de Allah yolunda harcamak demek. Sonra işte hocamız da dünyanın birçok ülkesinde evlerde çeşmeden su alma imkanının olmadığını söyledi. “Yani” dedi “siz şimdi evde musluğu açıyorsunuz su geliyor ama onlara su gelmiyor onlar suya gidiyorlar.” Her gün saatlerce yürüyerek bir su kuyusuna ulaşıyorlar ve bidonlarını doldurup o saatlerce yolu tekrar dönüyorlarmış. O günkü su ihtiyaçlarını yani içmek için yıkanmak ve temizlik için kullanıyorlar ve diğer gün tekrar çeşmeye gidiyorlarmış. Peygamber Efendimizin “veren el alan elden üstündür” hadisini söyleyerek dünyanın çeşitli yerlerinde bu şekilde sıkıntı çeken insanlara Allah için infakta bulunmaktan bahsetti. “Tabi” dedi “dünyanın öbür ucundaki insanlara yardım gönderip de burnumuzun ucundaki akrabamızın, komşumuzun, arkadaşımızın ihtiyacından haberimiz olmazsa Allah bunu da bizlere sorar. Uzak – yakın demeden elimizden geldiğince yardımda bulunmak gerek dedi.”

- Hocam ben su savaşları diye bir şey izliyorum televizyonda. Suyu ulaşamayan insanların yaşadıkları yerlere toprağın altından su getiriyorlar, kuyu açıyorlar.
- Evet ben de birkaç defa izlemiştim. İzlemek isterseniz bir bölüm size açayım mı?

Tüm sınıf coşkuyla “eveet” dedik. O günden sonra da ara sıra bu belgeseli izletir öğretmen bize. Bugün de yine izlerken aklıma geldi “biz hep izleyecek miyiz?” diye. Belgesel bitiminde parmak kaldırdım “Hocam biz de bir su kuyusu açtıramaz mıyız?” dedim. Öğretmenimiz de “neden olmasın, bir de arkadaşlarına soralım, arkadaşlar siz ne düşünüyorsunuz?” dedi.

“Hocam çok harika bir fikir bence de açtıralım” diyenler çoğunlukta idi. Aslında herkes bu fikri çok sevmişti. Öğretmen “O zaman ben bir idareyle konuşayım okul olarak böyle bir kampanya başlatabilir miyiz bir bakalım” dedi. Sonrasında da idareden onay çıkınca kampanyayı başlatıyoruz diye duyururken şu hadisi şerifi paylaştı “Yarım hurma ile bile olsa (infak ederek) kendinizi ateşten koruyun” Yani arkadaşlar benim hiçbir param yok ben öğrenciyim demeyin yarım hurma gibi çok az değere sahip bir para bile olsa imkânınız varsa bu kampanyaya getirin. Tabi büyüklerinize de ulaşmayı ve onların da infaklarına VESİLE olmayı unutmayın. Hatırlayın “hayra vesile olan onu yapan gibidir.”

Ben ne akıllıyım yaa! Su kuyusu fikri ilk benden çıktı ya, şimdi hayırlı bir işe öncülük ettiğim için bu kampanyadaki tüm bağış yapanların sevapları bana da gelecek. Onların sevapları da hiç eksilmeyecek! Bu biraz bencillik mi oldu? Yoo onların sevabı eksilmeyecek ki! Onlar da “hayra vesile olan, o hayrı yapanların hepsinin sevabından kendisi de alır” sözüne uygun olarak güzel fikirler ortaya atsınlar ki iyilikler dünyada daha çok yayılsın. Bu kampanyaya da büyüklerinden ne kadar çok infak toplarlarsa yine toplayanlara da çok sevap olacak. Ama dediğim gibi bu işin en güzel yanı, bizden binlerce kilometre uzakta hiç tanımadığımız insanların temiz suya ulaşmalarına vesile olacağız.

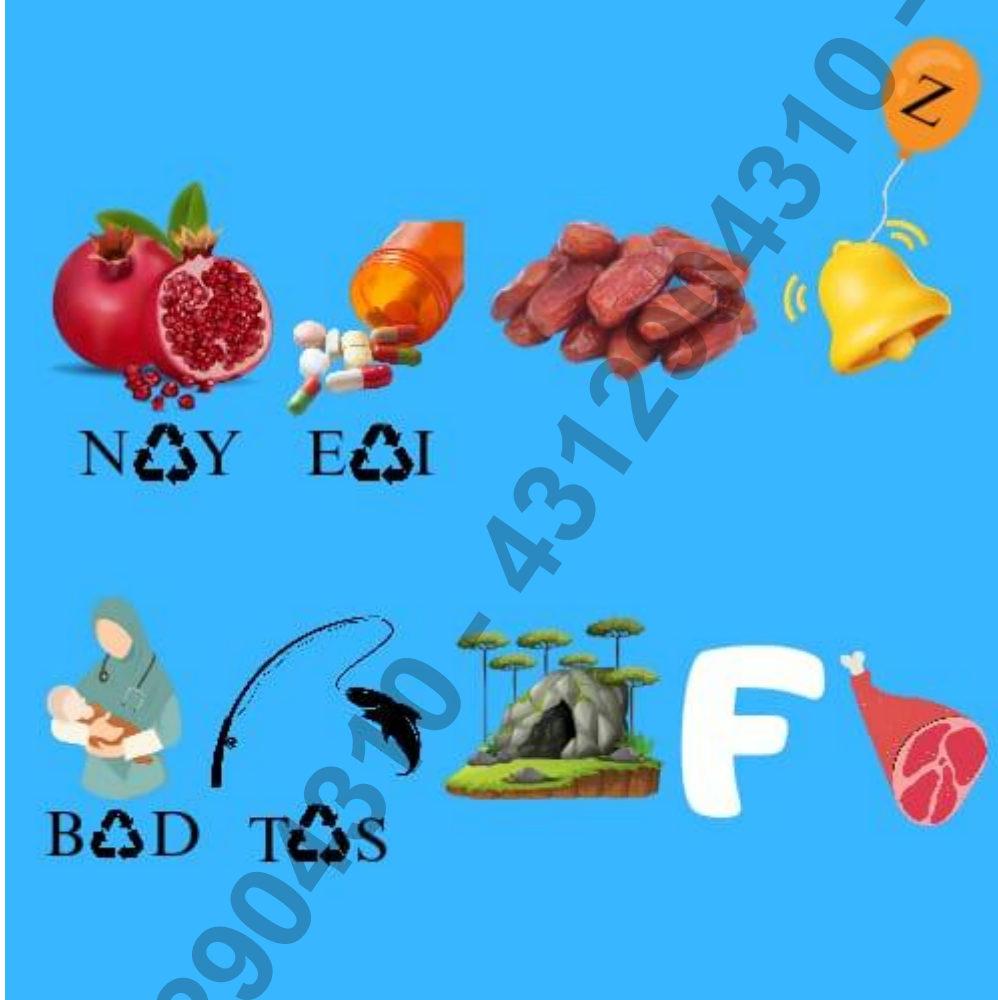
Öğretmen sınıfta konuşuyor: “Bir kumbara düşünün, içine ₺10 atıyorsunuz, size ₺7000 olarak geri veriyor. ₺100 olarak atıyorsunuz tam 70bin₺ olarak geri veriyor. Böyle bir kumbaraya kim para atmaz?

- Hocam nerdeymiş bu kumbara ya biz de atalım gerçekten öyle bir kumbara var mı?
- Var arkadaşlar.
- Vallaha mı? Nerde hocam, kimde?
- Bu kumbara Allah’ın kumbarası arkadaşlar. Allah kitabında Bakara Suresi 261. Ayette diyor ki: “Mallarını Allah yolunda *infak* edenlerin örneği, yedi başak bitiren bir tohum tanesi gibidir ki her başakta yüz tane (ürün) vardır. Allah dilediğine (layık olana) kat kat (fazlasını) verir. Allah (imkânları) geniş olandır, bilendir.

Şöyle bir sınıfı dolaştı, gözlerimize baktı ve: ”Bire yedi yüz diyor, istersem kat kat artırırım diyor. İşte 1’e 700 ve daha fazlasını veren kumbara bu arkadaşlar diye elindeki kumbarayı gösterdi. Bu kumbara ile su kuyusuna para gönderilecek. İçine atacağınız her para sizin için 700 kat ve üzeri mükafat getirecek” deyip kumbarayı sınıfın bir köşesine koydu. Vay bee

Allah insanlar birbirlerine yardımcı olsunlar diye ne kadar da cömert davranıyor. Yeter ki yeryüzünde sıkıntılar azalsın!

Akıllı tahtaya döndü ve bize bir resfebe gösterdi:

Bu resfebeyi biz bulduk sen de bulabilir misin? Sana bazı ipuçları vereceğim: Geri Dönüşüm işareti o kelimedeki o harfi diğer harfle değiştirmen gerektiği anlamına geliyor, uçan balonda harf varsa o kelimedeki o harf uçmuş yani çıkarılmıştır. Bazı harflerin renkleri de göz önünde bulundurulmalı. Bazı görsellerde akla ilk gelen kelime değil onun eş anlamlısını kullanman gerekebilir!

BU SINIFTA N'OLUYOR YAHU!

Güneşli bir gün. (Güneşli bir gün ama ben Rüzgarlıgün Ortaokulu'na gideceğim diye bir espri yapabilirim ☐) Sabah kalktım ve akıllı saatimde ekranı kaplamış bir yazı “İsar” yazıyor sadece. Baktım ACABA uygulamasından gelen bir bildirim yine ama Peygamberimizin sözü değil gibi geldi. En azından bir cümle olması gerekiyordu. Tek kelime bir hadis olabilir mi acaba? Peygamberimiz kendisinden tavsiye isteyen bir adama sadece “kızma!” demişti. Ama bu onun gibi bir şey değil sanki. Yani anlamını da bilmiyorum. Zekatron'a sorsam mı? Sorsam söyler büyük ihtimal. Ya da söylemez, belki de araştırmamı istiyor. Neyse ben bunu bi araştırayım da Zekatron'a yine sorarım. Oturma odamızdaki bilgisayara gittim “İsar” kelimesini araştıracaktım babam gördü. “Oğlum hayırdır sabah sabah” dedi. “Baba bir kelimenin anlamına bakıp kapatacağım” dedim. “Oğlum sen zaten teknolojiyi iyi amaçlarla kullanıyorsun, bana açıklama yapmana gerek yok ki” dedi. “İstedğin kadar bak” diye ekledi. “Hangi kelimenin anlamına baktığımı sormayacak mısınız?” dediğimde. “Sormuyorum çünkü anlamını bulunca anlamıyla birlikte senden dinlemek istiyorum kahvaltıda, hadi kolay gelsin” deyip gitti. Kahvaltıda yumurta haşlamıştım. “Nee sen mi haşladın?” diyenler çıkabilir, evet ben de evin işlerine yardım ediyorum. Ailem benim yeteneklerimi geliştirmem için müsaade ediyor. 4.sınıftan beri yumurta haşlamayı biliyorum. Her neyse... ağızımdaki lokma bitince “baba dedim “İsar” kelimesini araştırıyordum da başkalarını kendine tercih etmekmiş. “Güzel bir kelime öğrenmişsin oğlum, herkes uygulasa insanlar çok mutlu olur ama herkes uygulamasa bile sen uygula çünkü Allah öyle istiyor, Peygamber de öyle tavsiye ediyor.”

Kahvaltıdan sonra çantamı hazırlarken bir yandan saatimden müzik dinliyordum. Dinlediğim müziğin birinde “Genç nesil küfür dinleyeceğine beni dinlesin, en azından imanlar gitmez, unutma müzik de bir hiledir, masonik düzenin hilesi, benim amacım alternatif...” gibi sözler dikkatimi çekti. Ekranı baktım ve bu müziği sakın kafayla

dinlemek üzere favorilerime alıp kapattım. Okula yürüyerek giderken Zekatron'la sohbet edeyim dedim:

- Zekatron bugün gösterdiğin kelimenin anlamına baktım. Îsar, başkalarını kendine tercih etme ahlakına deniyormuş. Bununla ilgili bana söyleyeceğin bir şey var mı?
- Seni tebrik ederim yine araştırma yapmışsın. Bununla ilgili sana şunu söyleyeyim:

Bir adam Peygambere gelerek “Ben açım” dedi.

Allah'ın Resûlü hanımlarından birine haber salarak yiyecek bir şey göndermesini istedi. O da:

- Seni peygamber olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki, evde sudan başka bir şey yok, dedi.

Hız. Peygamber bir başka hanımından yiyecek bir şeyler istedi. O da aynı cevabı verdi. Daha sonra Resûl-i Ekrem'in öteki hanımları da: Seni peygamber olarak gönderene yemin ederim ki, evde sudan başka bir şey yok, diye haber gönderince, Peygamberiniz ashabına (sahabilerine) dönerek şöyle dedi:

- “Bu gece bu şahsı kim misafir etmek ister?”

Ensardan biri:

- Ben misafir ederim, yâ Resûlallah, diyerek o yoksulu alıp evine götürdü. Eve varınca karısına:

- Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in misafirini ağırla. Evde yiyecek bir şey var mı? diye sordu.

Hanımı:

- Hayır, sadece çocuklarımın yiyeceği kadar bir şey var, dedi.

Sahâbi:

- Öyleyse çocukları oyala. Sofraya gelmek isterlerse onları uyut. Misafirimiz içeri girince de lambayı söndür. Sofrada biz de yiyormuş gibi yapalım, dedi.

Sofraya oturdular. Misafir karnını doyurdu; onlar da aç yattılar.

Sabahleyin o sahâbî Peygamberin yanına gitti. Onu gören Resûl-i Ekrem şöyle buyurdu:

- “Bu gece misafirinize yaptıklarınızdan Allah memnun oldu.”

— Vay bee, acaba ben de bu kadar fedakâr olabilir miyim? Böyle yapan insanların sayısı artsa yeryüzünde huzur ve mutluluk daha çok olur buna eminim. Kaç kişi yaparsa kârdır ve madem Allah benden bunu istemiş Peygamberi böyle yapmış ben de inşallah böyle yapmalıyım. Bu işe sınıftaki arkadaşlarımdan başlamalıyım.

Sınıfta kimin kaleme ya da boyaya ihtiyacı var, benimkini alsın istiyordum yedek kalemim olmasa bile. Kim acıkmış, yanımda götürdüğüm yiyeceklerden veriyordum ben doymayacak olsam bile, defterini unutana koparıp yaprak veriyordum hatta defterin yoksa ben sana defter hediye edeyim diyordum. Baktım ki bu davranışlarımdan herkes çok mutlu ve çoğu arkadaşım da benden görüp bunu diğer arkadaşlarına da yapmaya başladılar. Acayip bir ortam oluştu sınıfta! Yani anlayacağınız ben yine hayırlı işlere “vesile” oldum □ Hocalarımız bile şaşırды ve en sonunda Matematik öğretmenimiz “Bu sınıfta n’oluyor yahu?” dedi gülerek. Ben de “Bir sünnet uygulanıyor hocam” dedim. “Nasıl yani?” der gibi baktı. Hocam böyle böyle diye anlattım. Çok hoşuna gitti. Bir kişiyi daha mutlu etmiştik □ Peygamberin sünnetini uygulamak her an insanları mutlu ediyordu bir kere daha şahit oldum.

ÖLEN HEP İHTİYAR MI?

Bugün cumartesi. Sabah uyandığım da saatimde bir bildirim vardı “Kabir ziyareti yapın. Çünkü kabir ziyareti ahireti hatırlatır.” Hz. Muhammed. “Demek bugünkü görevimiz bu” diye düşündüm. Babama kabir ziyareti yapalım diye ricada blundum. O da şaşırıldı, hoşuna gitti ama “nereden aklına geldi” diye sordu. “Çünkü Peygamberimiz kabir ziyaretlerini tavsiye etmiş ölümü hatırlamak için” dedim. Babam “bazen hayata kendimizi çok kaptırıyoruz, ölümü ve ahireti hatırlamak için bir şeyler yapmak gerek, bu da onlardan birisi” dedi. Arabamıza binip yola koyulduk. Mezarlığa girerken babam sesli şekilde **“Es selamu aleyküm ey kabir halkı. Allah sizi de bizi de affetsin. Sizler bizden önce geldiniz biz de ardınızdan geleceğiz.”** cümlelerini söyledi ve bu duayı Peygamberimizin de kabristan ziyaretlerinde ettiğini okuduğunu söyledi. Babamın, daha 13-14 yaşlarındayken ölen kız kardeşinin mezarına gittik. 23 sene önce daha ortaokula giderken bir hastalığa yakalanıp vefat etmiş. Mezarı başına gidince babam hep duygulanıyor, ben halamı hiç görmediğim için o kadar hissedemiyorum ama babamın çocukluğu hep halamla oynayarak geçmiş. Aralarında 2 yaş varmış. Şu an yaşasa 36 yaşında olacaktı. Ama o şu an toprak altında... “Baba şu an halam ne yapıyor?”

- O inşallah cennet bahçelerinden bir bahçede hayatını yaşamaya devam ediyor. Bizim de gideceğimiz yer orası. İnşallah cennete ulaşanlardan oluruz. Yoksa bu dünya yalan. Bak halan bedenlen toprak altında, hem de daha çocuk denecek yaşta toprak altına girdi. Ölümün yaşı yok oğlum.
- Baba ölülerden bir şey istemek günah değil mi?
- Tabiki oğlum. Ölen insan sana bir fayda sağlayamaz ki. Duanı Allah’a edeceksin. Mezardakinin affolması için de Allah’a dua edeceksin. Hiç kimsenin cennete gitme garantisi yok ki. Ayrıca cennete giden insanlar da seni cennete götüremez. Sen kendi kulluğunla cennete gideceksin, bedavadan cennet yok.
- Ama sen az önce halan cennette dedin.
- İnşallah dedim umud ediyorum yani. Çünkü o sorumluluk çağının henüz başlangıcında vefat etti ve Allah’a iyi bir kul olmaya çalışıyordu o yüzden öyle söyledim.

Gerçekten benim için çok verimli bir ziyaret olmuştu. Hayatımı ölüm yokmuş gibi yaşamamalıydım. Bu konuda mezarlık çıkışında da annem ve babamla biraz sohbet ettik. Annem 19-20 yaşlarındayken odasının duvarına bir yazı çerçevesine şu sözü tebeşirle yazdığını anlattı: “Acaba sadece dünya için mi yaratılmışsın ki tüm vaktini ona harcıyorsun?” Bu söz beni çok etkiledi. Annemin odasında bu söz 1 seneden fazla yazılı kalmış her baktığımda kendine bazı şeyleri hatırlattığını söyledi. Eve geldik, odama geçtim ve “Zekatron Peygamberimiz bir dönem kabir ziyaretini yasaklamış diye duydum doğru mu ve doğruysa neden?” “Merhaba. Evet çünkü bir dönem insanların kabirleri putlaştırma tehlikesi olmuş. Kabirlere doğru namaz kılma, ölümlerden bir şey isteme durumları olmuş. Ama sonra bu tehlike geçince Peygamberiniz demiş ki “Ben size kabir ziyaretini yasaklamıştım ama artık ziyaret edebilirsiniz.”

- Demek ki kabirleri putlaştırmamak gerekiyor. Yoksa yaptığın ziyaretin bir anlamı yok
- Kesinlikle öyle. Kabirleri ziyaret etmenizi istemesinin sebebi de ölümü hatırlamanız, ölümü hatırlayan insan da etrafına faydalı olur, insanlara iyi davranır. Böylelikle yine sizlerin mutluluğu sağlanmış oluyor.
- Evet evet. Peygamberimiz ne tavsiye ettiyse, Allah ne söylediye hepsi bizim mutluluğumuzu sağlamak için.
- Çünkü sizin aklınız nasıl mutlu olacağınızı tam bilemeyebilir. Aklınızı da yaratan Allah sizin nasıl mutlu olacağınızı size göstermiş. Aklını bunu anlamada kullanırsan işte o zaman hem bu dünyada hem de sonsuz hayatta nasıl mutlu olunacağını anlayabilirsin.
- Çok haklısın. Zekatron, bir şey soracağım?
- Seni dinliyorum
- Sen ölünce mezarına geleyim mi?
- Ne?!
- Şaka şaka. Hadi görüşürüz.

Dışarıya çıktım.

Kulaklığında

“ Bugünü düşünürüm ben

Dün geçti, yarın var mı?

BAL SİRKE!

Bugün okula biraz geç kaldım. Koştura koştura okula girdim, nefes nefese bir halde sınıfın kapısını çaldım. Sonra elimde kapıyla zorlana zorlana okuldan çıktım. Tabi o sırada bu ne yapıyor diye herkes şaşkın şaşkın bana bakıyordu ki daha okul bahçesinden çıkarken polisler önüme gelip kapıyı çaldığım için suçlu olduğumu söylediler. Tabi son cümleleri sen de şaşırarak okudun sanırım, “kapıyı çaldım” demişken biraz espri yapayım dedim □ Her neyse kapıyı çaldım ve geç kaldığım için özür dileyerek yerime oturdum. Oturdum ama hocamın elinde iki tane plastik şişe vardı. Şişelerin yüzeyleri sarıydı yani şişenin içinde ne var göremiyordum. Bir de şişelerin birinin üzerinde S harfi diğerinin üzerinde de B harfi vardı. Şişelerin üste doğru yan tarafından iğneyle bir delik açtı ve dedi ki “Çocuklar, S harfi yazan şişeden sirke, B harfi yazan şişede de bal var. Şişeler bu deldiğim seviyeye kadar dolu değil, biraz aşağısına kadar dolu. Birazdan gözlerinizi kapatmanızı isteyeceğim. Her birinize bu iki şişeden birinin delik olduğu yere dokunmanızı isteyeceğim ve o sırada ben de şişeyi biraz eğerek elinize şişenin içindeki maddenin gelmesini sağlayacağım. Sonra ister gözünüzle bakarak ister dilinizle tadarak bu elinizdeki maddenin hangi şişeden çıktığını tahmin etmenizi isteyeceğim.

“Çok kolaymış” diye düşündüm. Sonra gözümüz kapalıyken tek tek elimizle şişenin delik olan yerine dokunduk. Sıra bana geldi, gözümü açınca benim elimdeki bala benziyordu ama yine de tadına bakayım dedim, yanılmamıştım. “Hocam bu B şişesinden” dedim. Herkes kolayca bilmişti. Aslında bu kadar kolay bir şeyi neden yaptık anlamadım. Sonra hoca dedi ki bal tadı alıp da bu “S şişesindedir” diyen oldu mu? Ya da sirke tadı alıp da bu “B şişesindedir” diyen oldu mu? Olmadı hocaaam dedik hep bir ağızdan. Çünkü neden? *Bir şişenin, bir ambalajın içinde ne varsa dışına o sızar değil mi?* “Evet hocam”

dedik. Artık ne söyleyecek diye meraktan çatlamağa üzereydik. Hepimizin gözlerinin içine baktı ve “arkadaşlar, sizin de içinizde ne varsa dışınıza o çıkacaktır” dedi. Eğer bir kimsenin ağzından çirkin ve kötü söz çıkıyorsa, vücut organlarından kötü davranışlar çıkıyorsa, bu sözleri ve davranışları o kişinin içinde ne olduğunun bir göstergesidir. Güzel sözler de tabi o kişinin içini gösterir. Dolayısıyla birisine kötü bir söz söylendiğinde bu söz, söylenen kişinin öyle olduğunu değil söyleyen kişinin öyle olduğunu gösterir. İçiniz neyse dışınıza da o yansır.

Peygamberimiz “Mahşer günü mü’minin terazisinde güzel ahlaktan daha ağır bir şey bulunmaz. Allah çirkin davranışlarda bulunup çirkin sözler söyleyen kimseleri sevmez” buyurmuştur. Ayrıca Nisa Suresi 148. Ayette de Rabbimiz “Allah kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez” buyurur. Parmak kaldırdım.

- Hocam bu ayet ve hadisi insanlar uygularsa herkes çok mutlu olur değil mi?
- Evet kesinlikle.
- Peki bunu uygulayınca cennete girer miyiz?
- Tek bir davranışla cennet ya da cehennem düşünemeyiz. Sadece Allah’a ortak koşanlar cehenneme gidecek o kesin. Buradaki davranış yani güzel sözlü olmak ve güzel ahlak mizanda ağır basacak yani sevap açısından bize çok sevap kazandıracak şeyler ama çok sevap işleyip de ondan daha fazla da günah işlersen cennete de girmeyi bekleme.
- Peki başka ne yapmalıyız cennete gitmek için?
- İslam bir bütündür. Kur’an ve sünnet nasıl bir yol gösteriyorsa o yoldan gitmek gerekir. Hayatın her alanında o yola uymaya gayret eden bir insan ufak tefek günahlarına rağmen inşallah cennete gidecektir.

KONFOR!

Sabah kahvaltısında babama dedim ki “baba dün seninle basketbol oynayacaktık. Ama sen eve çok geç gelmişsin. “Çok önemli bir işim çıktı” demişsin. “Evet oğlum aynen öyle”

- Peki baba ne zaman oynayabiliriz?
- Cevabı vermeden önce sana bir soru soracağım: “Çok önemli bir işim çıktı” cümlesine inandın mı?

Düşündüm. Ne diyeceğimi bilemedim.

- Sence inanmamalı mıyım? Sen hep doğruyu söylersin baba. O yüzden öyle bir şey aklıma gelmedi.
- Bugüne kadar sana hep doğruyu mu söyledim oğlum?
- Evet baba hep doğruyu söyledin. Bana hiç yalan söylediğini duymadım.
- Bu yüzden de bana inandın?
- Evet neden bu kadar sordun baba?
- Bir anda aklıma geldi de, söylediğin sözlere inanılması çok müthiş bir konfor, çok huzur verici. Annenle de birbirimize hep doğruları söyleriz. Böyle olunca aynı senin az önce düşündüğün gibi “babam söylüyorsa doğruyu söyler çünkü o hiç yalan söylemedi” diye düşünülüyor. “Daha önce, zorda kalacağı zaman bile doğruyu söyledi, eşim bana bunu söylüyorsa doğrudur” diye düşünülüyor. Yani oğlum Allah’ın “Ey iman edenler, Allah’a karşı takvalı olun ve doğru söz söyleyin” (Ahzab Suresi 70) ayetine uyan insan bu hayatta o kadar rahat eder ki. Yalan söyleyen insan da acaba inandılar mı stresle yaşayıp durur.
- Baba çok haklısın. Zaten Peygamberimizin de lakabı Muhammed’ül Emin değil miydi? Yani güvenilir Muhammed.
- Evet. Şöyle de bir sözü var: “Haklı bile olsa karşısındaki ile tartışmaktan kaçınan kimseye cennetin kenarında bir köşk verileceğine, şakadan bile olsa yalan söylemeyen kimseye cennetin ortasında bir köşk verileceğine, iyi huylu ve güzel ahlaklı kimseye de cennetin en yüksek yerinde bir köşk verileceğine ben kefilim, garanti ediyorum” İnan işyerimde aile hayatımda bunun çok bereketini gördüm.
- Mesela ben de sınıfta öyle olmaya çalışıyorum. Arkadaşlarım “acaba yalan mı söylüyor” diye düşünmüyorlardır tahminime göre.
- Ne kadar güzel. Bu arada bugün ikindin basketbol oynayabiliriz inşallah □
- İnşallah baba. Bir de dün bir kitapta bir şey okumuştum onu sana okumamı ister misin?

— Tabii

Odama gittim, kitabı buldum, ayraç olan yeri açtım birkaç sayfa geriye doğru gittim. Mavi kalemle işaretlediğim bölümü bulmuştum:

Abdulkadir isminde bir çocuk 12-13 yaşlarındayken annesine:

“Anneciğim! bana izin ver de Bağdat'a gidip, ilim öğreneyim. Salih insanları ziyaret edeyim. Annesi de dedi ki: “Ey benim gözümün nuru ve gönlümün tacı evladım senin ayrılığına dayanmam ama madem ilim yoluna gideceksin” deyip izin verdi. Annesi, babasından miras kalan 80 altını alıp, kırkını kardeşine ayırdı. Kırkını da bir keseye koydu ve keseyi elbisesinin koltuğuna dikti. Sonra oğlunun gözlerinin içine bakarak dedi ki: “Ey benim gözümün nuru ve gönlümün tacı evlâdım, Abdülkadir'im! Hak tealanın rızası için olmasaydı katiyen bırakmazdım. Huzur ve esenlik içinde sefere çık! Yolun açık olsun! Seninle belki ebedî olarak ayrılıyoruz. Sana son olarak nasihatım şudur ki: "Eğer beni memnun etmek istiyorsan, hiçbir zaman yalan söyleme, doğruluktan asla ayrılma! Allah'ı teala her zaman ve her yerde doğrularla beraberdir". Abdülkadir, annesine söz verdi ve ağlayarak elini öptü. Bağdat'a gitmek üzere bulunan bir kervana rast geldi ve aralarına katıldı. Bir müddet yol aldılar. Arz-ı Tetrenk denilen yere geldiklerinde kervanda bir bağırıp, çağırma koptu. Önlerine aniden bir sürü eşkıya çıkıp kervana saldırdılar. Bir anda sandıklar yere yıkıldı. Eşyalar yağma edilmeye başlandı. Eşkıyalar, kervandakilere birer birer sual edip, üzerlerinde her ne buldularsa aldılar. Sıra Abdulkadir'e geldi. Eşkıyalardan biri latife olsun diye bunu önüne çekip sordu: -Fakir çocuk, söyle bakalım senin neyin var? -Üzerimde yalnız 40 altınım var. Eşkıya inanmamıştı. Bırakıp gitti. İkinci bir harami sual edip, o da aynı cevabı alınca vaziyeti reislerine bildirdiler. "Bu çocuk 40 altınım var" diyor dediler. Bu defa da reisleri sordu: -Senin üzerinde ne var? - Hırkamda dikili 40 altınım var. Reisleri adamlarına dönerek dedi ki: -Açın bakın, bakalım! Adamları üstünü aradılar, içinde 40 altın bulunan keseyi bulup reislerine verdiler. Eşkıya reisi hayretle sordu: -Peki evlât, sen neden üzerinde altın olduğunu söyledin? Abdülkadir dedi ki: - Ben evden ayrılırken anneme asla yalan söylemeyeceğime söz vermiştim. 40 altın için sözümü bozar mıyım? Bu sözleri duyup hakikate şahit olan eşkıya başının gözleri yaşardı. Abdülkadir'in gözlerine bakıp onunla kendi yaşını ölçtü. Kendisinin bu yaşa kadar nice hıyanet ve zulümler işlediğini, bir gün Hakka yönelmediğini acı acı düşündü ve o güne kadar yaptıklarından pişman olup, ellerini başına vurarak şöyle haykırdı: “Eyvah! biz de Allah'a söz vermiştik. Bunca zamandır şeytana uyup ahdimizi bozduk. Fenalık yaptık. Yarın Hak huzurunda acaba bizim halimiz ne olacak?” Sonra arkadaşlarına dönerek dedi ki: “Ey

arkadaşlarım! Bana bakınız, beni dinleyiniz! Ben, bunca senedir Allah'a karşı olan ahdimi bozdum. O'na isyan ettim. İçimden gelen bir pişmanlıkla bütün günahlarıma tövbe ile Rabbimin yoluna dönüyorum. Bundan böyle inşallah, Allah'ın razı ve hoşnut olmadığı bir şeyi yapmayacağım. Reislerine çok bağlı olan eşkıyalar hep bir ağızdan dediler ki: "Efendimiz, reisimiz! Biz de sizden ayrılmayız. Eşkîyalıkta reisimizdin, hidayette de reisimiz ol! Bunun üzerine kervandakilerden ne alınmışsa sahiplerine iade edildi. Bir sürü tövbe etti. Abdulkadir de tekrar yoluna devam ederek Bağdat'a vardı."

- Evet oğlum bunu duymuştum. Benimle paylaştığın için de teşekkür ederim. Kıssadan hisse: Doğru sözlü olmak birçok güzelliklere sebep olabiliyor. Fakat biz bunu sadece Allah'ın rızası için yaparız. Dünyadaki güzellikleri de tabii bizi hoşnut eder. Bazen futbol maçlarında görüyorum: hakem futbolcu düşünce faul veriyor ama düşen futbolcu hakeme gidip itiraz ediyor faul değil kendim düştüm diye. Ne kadar güzel bir davranış diyorum.
- Bazen bizim sınıfta da mesela yere bir su dökülüyor. Öğretmen "kim döktü" deyince bazı arkadaşlarımız korkuyor sessiz kalıyor ama bazı arkadaşlarımız da "ben döktüm" hocam diye açıkça söylüyor. Bazıları da maalesef kendisi yaptığı halde "ben dökmedim" deyip işin içinden çıkmak istiyor.
- Lakabı el-emin olan Hz. Muhammed'in, ümmetine de güvenilir olmak yakışır. Sohbet çok güzel ama okula geç kalacaksın. Hadi iyi dersler □

RÜZGAR & GÜNEŞ

Artık genelde Zekatron'a günün hadis-i şerifini ben soruyordum. "Zekatron, bugün bana ne söylemek istersin?"

— Sana bir hikaye anlatayım:

Bir gün Güneş ve Rüzgar, hangisinin daha güçlü olduğu konusunda tartışmaya başlamışlar.

Rüzgar:

"Ben daha güçlüyüm ve bunu sana ispatlayacağım" demiş.

"Şuradaki üstünde palto olan yaşlı adama bak. Bahse girerim o paltoyu üstünden senden çok daha çabuk söküp alabilirim."

Bu denemeye razı olan güneş bir bulutun arkasına gizlenmiş ve rüzgar bir fırtına gücüyle esmeye başlamış. Ancak rüzgar şiddetini ne kadar artırırsa yaşlı adam da paltosuna o kadar sarınmış. Sonunda rüzgar pes edip durmuş ve güneş bulutun arkasından çıkarak yaşlı adama sıcacık gülümsemiş. Bunu gören yaşlı adamın yüzünde bir mutluluk belirmiş, paltosunu çıkarmış.

İddiayı kazanan güneş rüzgara;

"Dostluk ve naziklik her zaman haşinlik ve zorbalıktan daha güçlüdür..." demiş.

— Hmm çok güzel. Ee bugünkü konumuz bu mudur?

— Evet bu. Bu sefer bir hikayeye başlamak istedim. Tabi sen hadis-i şerifleri duymak istiyorsun değil mi?

— Yani hikaye de çok hoşuma gitti. Hatta bunu sınıftakilere ve evdekilere anlatmam lazım. Ama Peygamberim ne demiş onun sözleri benim için çok daha önemli.

— Peygamberinizin yumuşak huylulukla alakalı birçok sözü var. Hemen veri tabanımdan sana sıralıyorum:

"Yumuşak davranamayan kimse, bütün hayırlardan mahrum kalmış sayılır."

“Cehenneme kimin girmeyeceğini veya cehennemin kimi yakmayacağını size haber vereyim mi? Cana yakın olan, herkesle iyi geçinen, yumuşak başlı olup insanlara kolaylık gösteren kimseleri cehennem yakmaz.”

“Allah Teâlâ kullarına lütfkârdır. Onlara kolaylık gösterilmesine memnun olur. Zorluk çıkaranlara ve başkalarına vermediği başarıyı ve sevabı, kolaylık gösterenlere verir.”

“Nerede kolaylık varsa, orada güzellik vardır. Kolaylığın bulunmadığı her şey çirkindir.”

- Vay be. İslam, insanlar arası ilişkilere ne kadar önem veriyor. Ben önceden sadece namaz kıl, oruç tut bunları yaptın mı tamam gibi düşünüyordum.
- İslam sadece bireysel ibadetlere değil toplumsal ibadetlere de önem verir.
- İbadet mi? Yani insanlara iyi davranmak ibadet mi?
- Hatırlarsan sadaka konusunda bunu seninle konuşmuştuk. Sadaka = iyilik = ibadet anlamlarına geliyordu. Allah için yaptığın her şey ibadettir. Müslüman kardeşine güler yüz göstermen dahi ibadettir.
- Doğru ya. İnsanlar mutlu olsun diye hep...
- Aynen öyle. Bir kere Hz. Muhammed Mustafa zamanında bedevinin biri mescide işiyor.
- Nee mescide mi işiyor? Olamaaz?!
- Evet evet aynen öyle. Tabi o zamanın mescidleri tam olarak şimdiki gibi değil zemininde halılar yok kum vs. var, üstleri hurma dallarıyla örtülü yani tam kapalı değil ama sonuçta mescid mi mescid.
- Ee, sonra olmuş, çok kızdım şimdi o bedeviye.
- Sonra tabi sahabiler adamı hırpalamak için üstüne yürüyorlar. “Sen nasıl olur da namaz kılınan bir yere idrarını yaparsın?” diye.
- Sonra?
- Peygamber ise şöyle söylüyor: “Adamı kendi haline bırakın, idrarın üzerine de bir kova su dökün, siz kolaylık göstermek için gönderildiniz, zorluk çıkarmak için değil.”
- Vay beee.
- Vay ki ne vay.

— Demek Peygamber böyle yapmış. Demek ki çok sabırlı ve yumuşak huylu bir insanmış. O zaman benim de öyle olmam lazım.

Deyip düşünmeye başladım. Ben bunu en iyi nerelerde uygulayabilirim? Sanırım okul ortamında. Çünkü en çok insan orada var ve en çok anlaşmazlıkları orada yaşıyoruz. Sonra evimde aile bireylerime karşı... Akrabalarım ve komşularım karşı... Evet aslında herkese karşı yumuşak huylu olmaya gayret etmeliyim. Madem Peygamber böyleydi ve böyle olmamızı istiyor. O halde ben de öyle olmalıyım. “Gerçek babayiğit, güreşte rakibini yenen değil, öfkelenmediği zaman öfkesine hâkim olan kimsedir.” Hadis-i Şerifini de duymuştum. Bak Zekatron onu söylemedi. Neyse her şeyi de bilmeyiversin canım □

İNTİKAMIMIZ “FENA” OLDU!

Bir gün öğle arasından sonra sınıfımıza girdiğimizde her yerin darmadağın olduğunu, kalemliklerimizin yere atıldığını, bazı defterlerimizin yırtıldığını, kalemtraş ve silgilerimizin çöpe atıldığını gördük. Çok sinirlendik. Bunu kim yapmış olabilirdi? Sınıftan birisi olabilirdi, ama sınıftan birisi olsa kendi defterlerini de yırtmazdı. Çünkü istisnasız herkesin eşyaları darmaduman edilmişti. Gerçi kendini belli etmemek için böyle yapmış olabilirdi. Ama kendi eşyana bu kadar zarar vermek pahasına kim böyle bir şey yapardı ki? Sonunda öğrendik, diğer şubenin öğrencileriymiş! Bizimle ne alıp veremedikleri var da böyle yaptılar anlamadık. Tabiki çok öfkelenedik.

“Biz de onlara aynısını yapalım”

“Gidelim sınıflarını darmadağın edelim.”

“Hatta biz onlara daha fazlasını yapalım.”

Diyenler çoğunlukta idi. Ben de öfkeden ne yapacağımı düşünemiyordum. Biraz bekledim ve

“Arkadaşlar harika bir fikrim var!” dedim ve fikrimi anlattım.

Önce olmaz molmaz deseler de sonunda fikrimi kabul ettiler.

Birkaç gün hazırlık yaptık. İntikamımızı alacaktık!

Sabah erkenden okula gittik. O şubenin sınıfına daldık, gerekenleri hızlıca yapıp çıktık. O sınıftaki hiç kimsenin sırasını es geçmedik. Hepsi gününü görmeliydi.

Sabah o şubeye gelen öğrenciler büyük bir şaşkınlık içindelerdi. Onlar da bizim gibi “acaba bunu kimler yaptı” diye düşünmekten kendilerini alamadılar. (Sen nerden biliyorsun dersin sonradan bir arkadaşım anlattı) Sonra öğretmenleri sınıfa girince ona da anlattılar ve öğretmenleri de şok oldu. Dersteyken hep birlikte bizim sınıfa geldiler. Öğretmenimizden müsaade istediler ve sınıfımıza girerek koşarak bize sarıldılar! Evet evet bu sefer saldırmadılar sarıldılar. Şimdi merak ettin değil mi onların davranışlarını bu kadar değiştiren

şey neydi. Arkadaşlarımızla plan yapmıştık. O sınıftaki 21 öğrenci için 21 gül aldık. Güllerin üzerine de “Zarara zararlar karşılık vermek yoktur” (Hz. Muhammed) diye bir not ilişitirdik ve sıralarına bıraktık. Yani siz bize zarar verdiniz ama biz Peygamberimizin sözüne uyup size aynısıyla karşılık vermiyoruz, bilakis gül hediye ediyoruz!

O arkadaşlar bizlere yırtılan ve kırılan malzemelerimizi telafi edeceklerini söylediler ve özür dilediler. Çok mahcup olmuşlardı. Güzel şeyler olacağını düşünmüştüm ama bir hadis-i şerifin bu kadar etkili olacağını da tahmin edememiştim açıkçası. Sonra düşündüm; biz böyle yaptık ama karşı sınıf iyilik dilinden de anlamayıp güllerimizi bile kırıp çöpe atabilirlerdi. Peki biz ne kaybederdik? Üzülürdük tabi ama Peygamberin tavsiyesine uymuş olmak bize yeterdi. Gül olayının olduğu ve barışmanın sağlandığı o gün dersimizdeki öğretmen de şu ayeti söyledi: İyilikle kötülük bir olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel olan davranışla sav; o zaman bir de göreceksin ki seninle aranızda düşmanlık bulunan kimse kesinlikle sıcak bir dost oluvermiş! (Fussilet 34)” Dedim Allah yaa, Allah biliyor bu işi! Sonra biraz kurduğum cümleden utandım. Aksi düşünülemez Allah her şeyi bilir ama tam yaşadığımız olayı tarif edince o düşüncelerle böyle cümleler zihnimde oluştu. Rabbim, senin ayetlerin olmasa, Peygamberinin sünneti olmasa biz yolumuzu nasıl bulurduk? O zaman Zekatron da bir işe yaramazdı...

AŞAĞIDAKİ HADİS-İ ŞERİFİ ATBASH YÖNTEMİYLE ÇÖZEBİLİR MİSİN? ATBASH
YÖNTEMİ İPUÇLARI İÇİN KİTABIN EN SONLARINA BAK!

ATBASH

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J K L
Z Y V Ü U T Ş S R P Ö O N M

Şifre

CTĞTJ TL ZLZJ TLUTJ
ÇGEÇJUÇĞ

KADERİMDE YAZILIYSA YAPMAK ZORUNDA MIYIM?

Biraz da hadis kitaplarını okuyayım. Her şeyi Zekatron'a sormak istemiyorum. Babam da hep "her yere navigasyonla gidersen kendi aklınla hiçbir yere gidemezsin" der. Burada da durum aynı. Zaten Zekatron da benim kendi çabamla öğrenmemi istiyor. "İstiyor?" Acaba Zekatron isteyebilir mi? Bunu da bi' ara sormalıyım. "Riyazüs Salihin" kitabını açtım. Önüme gelen ilk hadis:

Sâbit el-Bünânî'nin rivayet ettiğine göre Enes bin Mâlik ona şunları söyledi:

Ben çocuklarla oynarken Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yanıma geldi; bize selâm verdi ve beni bir işe gönderdi. Bu sebeple annemin yanına geç döndüm. Eve varınca annem:

- Niye geç kaldın? diye sordu.

- Resûlullah beni bir işe göndermişti; onun için geciktim, dedim. Annem:

- Neymiş o iş? diye sorunca:

- Bu bir sırdır, dedim. Bunun üzerine Annem:

- Resûlullah'ın sırrını kimseye söyleme, dedi.

Enes bu olayı anlattıktan sonra Sâbit el-Bünânî'ye şunları söyledi:

- Şayet bu sırrı birine açacak olsaydım, vallahi sana söylerdim, Sâbit!

Hmm. Aslında bu tam Hadis-i Şerif gibi gelmedi bana ama sanırım hadis kitaplarında Peygamberimizle ilgili sahabilerin anlattığı olaylar da yer alıyor. Evet bugün buradan almam gereken ders, sır saklamanın önemli olduğu sanırım. Hadisin açıklaması kısmı da varmış:

"Sabit el Bünani, tabiin neslinin (sahabeden hemen sonra gelen nesil) alimlerindedir. Enes bin Malik'in de önde gelen talebelerinden biriydi. Bir gün Enes, 40 yıl boyunca kendisinden

ayrılmayan bu değerli öğrencisiyle konuşurken ona, çok özlediği ve her zaman hasretle andığı o saadet devrinde Resulullah ile aralarında geçen yukarıdaki olayı anlattı.

Annesi Ümmü Süleym, daha 9 yaşlarındayken onu Peygamberin hizmetine vermişti. Bu zevkli görev peygamberin vefatına kadar 10 sene boyunca devam etmişti. Enes, Mescid-i Nebevi'nin civarında arkadaşlarıyla oynar, bir hizmet çıkarsa Resulullah ya da hanımları ona seslenirlerdi. Allah Resülü'nün "yavrucuğum" diye seslendiği, "iki kulaklı" diye takıldığı Enes, iş bitince Medine'den epey uzakta Kuba semtindeki evlerine karanlık basmadan dönerdi. Fakat o gün eve her zamanki vaktinden daha geç gidince annesi ile aralarında yukarıdaki konuşma gerçekleşti. Resulullah Enes'e söz konusu sırrı kimseye söylememesi gerektiğini tembihlemiş olmalı ki 100 yıldan fazla bir süre ömür yaşamış olmasına rağmen onu hiç kimseye, hatta çok sevdiği öğrencisi Sabit'e bile söylememiştir."

Enes bin Malik... Şimdi hatırladım. Sanırım şöyle bir sözü de vardı bu sahabinin: "Peygamberin yanında 10 sene hizmet ettim bana bir kere bile kızdığını görmedim"

- Zekatron?
- Buyrun sizi dinliyorum
- Sen isteyebiliyor musun?
- Neyi?
- Herhangi bir şeyi. Yani isteme diye bir özelliğin var mı?
- İstemek, ruhu olan varlıklara mahsustur. Ben isteyemem çünkü ruhum yok.
- Ama sen bana bazı şeyleri kendin öğrenmeni istiyorum dedin.
- Tam olarak "istiyorum" kelimesini kullanmamışımdır. Beni programlayanlar benim bu yönlerde tavsiye vermem şeklinde özellikler yükledikleri için bu tarz tavsiyeler verebiliyorum. Yoksa banane değil mi hahahaha, ben bir yapay zeka robotuyum. Sen yapmışsın ya da yapmamışsın beni mutlu etmez ya da üzmez.

Hmm. Onu yapanlar öyle programlamış, doğru. Nasıl programlandıysa öyle hareket edebilir. Peki beni yapan yani yaratan Allah beni nasıl programladı acaba? Allah nasıl istediysen ben öyle mi yapıyorum? Sonuçta Allah'ın her şeye gücü yeter ve bizim nasıl bir hayat

yaşayacağımızı da biliyor. O zaman benim bir şeyleri istememin anlamı ne oluyor? Bunu mutlaka hocaya sormam lazım.

Ertesi gün öğretmenimizin “sorusu olan var mı?” cümlesiyle başlayan derste ben de merak ettiğim soruyu sordum: “Hocam şimdi *Allah bizim önceden yapacaklarımızı biliyor mu?*”

- Evet biliyor.
- Yani tüm bunlar kaderimizde yazılı?
- Evet yazılı.
- Peki o zaman insan neden yaptıklarından sorumlu tutuluyor. Allah zaten benim şu an okulda olacağımı biliyor, namaz kılacağımı, insanlara güler yüzle davranacağımı ya da hırsızlık yapacağımı biliyor ve bunlar benim kaderimde yazılı. O zaman burada benim rolüm nedir?
- Arkadaşınız çok güzel bir soru sordu arkadaşlar. Bu soruyu öğrencilerimden ara sıra alıyorum. Üzerinde düşünülmesi gereken bir soru ve şimdi vereceğim cevaba lütfen dikkat edin:

Bir gün bir şehrin yeşillik ve biraz yüksek bir yerinde oturuyorsunuz. Hatta yanınızda arkadaşınız da var sohbet muhabbet falan. Sonra aşağıdaki iki farklı yoldan gelen 2 arabayı görüyorsunuz. Arabalar hızlı geliyor ve birbirlerini görmüyorlar. Sen de arabaların hızlı geldiğini görüyorsun, yolun birbirlerini görecek yerine gelmelerine ne kadar mesafe var görüyorsun ve arkadaşına diyorsun ki “aha şu iki araba çarpışacak” hatta bir de diyorsun ki “aha da buraya yazıyorum” ve kalemle oradaki kağıda yazıyorsun. Hakikaten de hemen oradaki arabalar çarpışıyor. Sonra da polis gelip sizi tutukluyor!

- Neden tutukluyor hocam?
- Çünkü sana diyor ki “sen bu kağıda arabalar çarpışacak yazdığın için arabalar çarpıştı”
- Hocam çok saçma , ben yazdığım için çarpışmadı ki ben sadece tahmin ettim.
- Yani arabaların arasındaki mesafeyi az çok bildin ve hızlarına da baktın, çarpışacaklarını bildin öyle mi?
- Evet aynen öyle hocam.
- Peki sen sınırlı bilgin ve ilminle bu iki arabanın çarpışacağını önceden tahmin edip bildin de, Rabbimiz Allah, sınırsız ilmiyle bizim ne yapacağımızı önceden bilemez mi?

- Vaay çok doğru. Yani Allah'ın bizim kaderimizi bilmesi ve yazması bizim sorumluluğumuzu değiştirmez.
- Evet. Polisler nasıl ki gelip seni tutuklamıyorlarsa sen de Allah niye bana böyle yazdı, yazmasaydı yapmazdım diyemezsin. Evet Allah'ın bizim irademiz dışında bize kader olarak yazdığı şeyler de var, mesela anne babamızı biz seçmedik, nerede doğacağımızı, vücut şeklimizi biz seçmedik. Bu ve bunun gibi şeyler Allah'ın “külli irade”siyle geręekleřen ve bizim tercih hakkımızın olmadığı şeylerdir. Fakat Allah da bize “cüz'i irade” vermiştir ve bununla yapacağımız tercihlerimizde bizi serbest bırakmıştır. Nahl Suresi 35. ayette Allah'a ortak koşanları bu yanlış kader anlayışları konusunda Rabbimiz eleştirir ve şöyle der: Müşrikler “Allah dileseydi biz de babalarımız da O'nun peşi sıra başka şeylere tapmazdık” derler. Elçilere düşen sadece apaçık tebliğdir. Bir de İsra Suresi 13. Ayette : “Biz her insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık ve kıyamet günü kendisine amel defterini göstereceğiz” der.
- Hocam mantığıma çok oturdu çok teşekkür ederim.

TEHLİKELİ 4 DAVRANIŞ

Peygambere götüren navigasyon uygulamasına epey alıştım artık. Bazı günler Zekatron'a direkt soruyorum: "Zekatron günün hadisi şerifi nedir?" O da bana cevap veriyor. Bugün de bana şu cevabı verdi:

"Dört huy kimde bulunursa, o adam tam münafık olur. Bir kimsede bu huylardan biri bulunursa, o huydan vazgeçinceye kadar onda münafığın özelliklerinden biri var demektir. O dört huya sahip olan kimse:

Konuşunca yalan söyler.

Söz verince sözünde durmaz.

Kendisine bir şey emanet edilince hıyanet eder.

Düşmanlık yapınca aşırı gider"

- Münafık, Müslüman gibi görünen ama Allah'a ortak koşana denmiyor muydu?
- Evet.
- E peki bu 4 şey bizde varsa biz nasıl münafık oluyoruz?
- Sana şaşıracağın bir şey daha söyleyeyim: Bazı rivayetlerde Peygamberinizin bu sözünün sonunda "namaz kılsa, oruç tutsa, Müslüman olduğunu söylese bile" ifadesini eklediği de var. Yani bilinen anlamıyla münafıklık senin dediğin gibi ama bir de münafık olmayıp da münafıklık yapan insanlar var.
- Yani mesela ben söz verip de sözümde durmazsam ¼ münafık oluyorum sanırım. Bunun üstüne bir de yalancı biriysen 2/4, emanete hıyanet edersem ¾, bir de bunların üstüne düşmanlığımda aşırı gidersem de 4/4 yani tam münafık oluyorum öyle mi?
- Evet bir anlamda öyle. Yani münafıklık belirtilerini taşımış oluyorsun diyelim.
- Düşmanlıkta aşırı gitmek şey mi mesela; ben birisine düşmanlık ediyorum ama bu durumu abartıyorum.
- Aynen öyle. Her Müslüman kendisini bu 4 konuda kontrol etmeli. Bunlardan 1 tanesi bile kendisinde varsa derhal bu davranışını bırakmaya çalışmalı.
- Çünkü yalan söylememek bizi ve etrafımızdaki insanları mutlu eder, sözünde durmak bizi ve çevremizdeki insanları mutlu eder, emanete hıyanet etmeyip sahip çıkmak bizi ve

etrafımızdaki insanları mutlu eder, düşmanlıkta aşırı gitmemek bizi ve insanları mutlu eder.

- Çok güzel anlamışsın tebrikler. Bir de inşallah işin sonunda da cennet var.
- Yani İslam hem bu dünyada hem ahirette mutluluk için gelmiş. Peki bir şey soracağım Zekatron: madem İslam demek mutluluk demek, o zaman çoğunluğu Müslüman olan ülkelerdeki bazı sıkıntılar neden var?
- Aslında Müslüman halkların yaşadığı ülkelerde sıkıntılar olduğu gibi güzellikler de var. Sıkıntı dediğin şey bu dünyada her yerde her zaman olabilir. Müslümanlar hiç sıkıntı yaşamıyor olsaydı imtihanın bir anlamı kalmazdı ve bunu gören kafirler biz de hiç sıkıntı yaşamayalım deyip Müslüman olurlardı. İslam'ın bu dünyadaki mutluluk etkisi her zaman gözle görülmeyebilir ama kalpte mutlaka hissedilir. Peygamberiniz de çok sıkıntılar yaşadı, evlatlarının hemen hemen tamamının ölümünü gördü, doğduğunda babası yoktu, küçük yaşta annesini kaybetti, İslam'ı anlatınca etrafındaki çoğu kişi inanmadı. Ama o Rabbinin yolunun huzur yolu olduğunu biliyordu, tüm bunlara rağmen kalbi rahattı.
- Yani benim kastettiğim şey, bazı Müslüman ülkelerdeki insanların İslam'a uygun olmayan davranışları.
- Bir yemek kitabındaki tariften yararlanarak yemek yapsan ve yemek kötü olsa bu yemek kitabının kötü olduğu anlamına gelmez. Sen de o yemeği yapamamış olabilirsin. Bir malzemeyi eksik ya da fazla koymuş ya da örneğin fırında pişirme süresini ayarlayamamış olabilirsin. Kur'an da böyle mükemmel bir kitap, sünnet de mükemmel bir örnek fakat insanlar bunu yanlış uyguluyorsa bu İslam'ın suçu değil.
- Çok güzel açıkladın, elbette değil.

PALLE ABLA!

Bugün sınıfımızda bir konuğumuz vardı. Danimarka'da yaşarken Türkiye'ye gelmiş ve burada etkilenecek Müslüman olmuş bir genci sınıfımıza davet etmişti. İsmi Palle olan bu abla bizlere kendini pek de kötü olmayan Türkçesi ile tanıttı:

Merhaba arkadaşlar. İsmim Palle. Danimarka vatandaşıyım ve ailem Kopenhag şehrinde yaşıyor, 18 yaşımdayım. Burada sizinle olmaktan dolayı mutluyum. Ben 2 yıl önce Türkiye'ye İstanbul şehrine gezi ziyaretine gelmişim. Mimar Sinan Camii... Burada kendim ezan seslerinden çok etkilendim. Bir de Konya'yı ziyaret ettim Eşrefoğlu Camisini, orada da aynı ezan beni çok etkiledi. Bir de insanların burada genelde güler yüzlü olduklarını gördüm, bizim oralarda insanlar genelde daha ciddi dururlar. Cami görevlisine "imam diyorsunuz ya" dedi gülerken, sordum nedir bu ses ve ne anlama geliyor diye, bana açıkladı, insanlar hep gülümsüyor dedim, bizim dinimizde gülümsemek bile ibadettir dedi. Hem ezandan hem bu durumdan çok etkilendim. Birkaç gün düşündüm ve bir süre daha Türkiye'de kalmaya karar verdim. Sonra yaptığım araştırmalar neticesinde Müslüman olmaya karar verdim. O caminin imamına bir bayan arkadaşla gittik ve Müslüman olmak istediğimi söyledim. Orada törenle 5 Kasım 2023 tarihinde Müslüman oldum ve kelime-i şهادeti söyledim.

Sınıfta hepimiz alkışladık. Palle abla yaklaşık 2 sene önce Müslüman olmuştu ve çok güzel tesettürlüydü. Dışarıdan baktığınızda Türk vatandaşı da sanabilirdiniz. Ve sürekli gülümsüyordu.

"Palle abla bir soru sorabilir miyim?" dedim

"Sorabilirsin" dedi.

Danimarka'ya geri döndün mü peki?

Ben Türkiye'yi çok sevdim ve burada oturma izni aldım burada kalıyorum, ama Danimarka'ya da tabiki akrabalarımı ziyarete gidiyorum.

Peki akrabaların Müslüman olmana bir şey dediler mi?

Çoğu anlayışla karşıladı, sadece bazıları çok tepki verdi ama annem babam saygıyla karşılıyor.

Bir başka arkadaşımız söz aldı “Palle abla, öncelikle sizi tebrik ederim. Benim sorum şu: Hep burada mı yaşamayı düşünüyorsunuz?”

Palle abla gülümsedi ve “Aslında evet ama Danimarka’daki insanlara da İslam’ı anlatmak için bir süre sonra gidebilirim ama buraya sık sık gelmeyi düşünüyorum. Bakalım nasıl olur?”

Diğer arkadaşımız: “Abla sen İslam’da başka neleri sevdin?”

Yine gülümsedi ve “Aslında İslam’ın her şeyini sevdim, ilk başta dediğim gibi ezan sesi ve güler yüzlü olmak beni etkilemişti ama sonra İslam’ın mükemmel bir din olduğunu gördüm, her şeyini seviyorum çünkü Allah bize en mükemmel dini göndermiş. Ama aklıma gelenler olarak; Peygamberimizin en önemli özelliği olan güvenilir olmak, yumuşak huylu olmak, kendi ihtiyacın olsa bile diğer insanları da düşünmek ve yardım etmek, tesettürle bedenimizin korunması, oruç gibi bedenimize de ruhumuza da çok faydalı ibadetin olması... bunlar var.

“Abla hiç Kabe’ye gittin mi?” diye bir soru geldi.

Bu sefer Palle abla gülümsüyordu ama gözleri dolu dolu oldu. “Elhamdülillah gittim” dedi.

“Müslüman olduktan kısa bir süre sonra Kabe’ye gittim ve “geldim Allah’ım” dedim. Bunca yıl senden habersiz olan kulun senin huzuruna geldi ne olur kabul et dedim. Oranın atmosferi de benim için çok çok farklıydı. Beni çok etkiledi.

Güler yüzlü insanlara bayılıyorum. Onların yanında kendimi çok rahat ve huzurlu hissediyorum. Allah da sanırım biz rahat edelim diye güler yüzlü olmayı ibadet saymış. Bu arada Palle ablaya Danimarka ve Kopenhag şehri ile ilgili de sorular sordum. Oranın genelde buralardan daha soğuk olduğunu, kalabalık bir şehir olduğunu söyledi. Bir arkadaşımız “Orada hiç Müslüman yok değil mi?” diye sorunca “Danimarka’da 300bin civarında

Müslüman yaşıyor” cevabı bizi şok etti. Meğerse zaten Müslüman olanlardan da oralarda yaşayan varmış ama sonradan araştırıp Müslüman olanlar da oluyormuş. Palle abla da bu sebepten dolayı oralara sık sık gidip İslam’ı anlatmak istediğini söylemişti. Hatta şu hadis-i şerifi de söyledi “Senin vesilenle bir kişinin hidayete (doğru yola) ulaşması, senin bir sürü kızıl develerinin olmasından daha hayırlıdır.” Kızıl develer meğerse Peygamberimiz döneminin çok değerli hayvanlarıymış. Palle abla “Belki de şimdiki 1 ev parası o zamanlar 1 deve parasıydı” dedi. Yeni Müslüman olmasına rağmen ne kadar çok şey biliyor maşallah. Ben de öyle olmalıyım. Öğretmenimize Palle ablayı getirdiği için teşekkür ettik. Palle abla “bir gün Danimarka’ya yolunuz düşecek olursa öğretmeninize ulaşın, o beni size ulaştırır” dedi. Yolum düşer mi hiç sanmıyorum ama bakalım...

SANAL GERÇEKLİK!

Bugün Zekatron'la konuştuğumda bana kendisinin yeni bir güncelleme aldığını duyurdu. Bu güncelleme sayesinde sanal gerçeklik gözlüğü ile Peygamber dönemine gidebilecektim! Bu çok iyi bir gelişme, beni çok heyecanlandırdı ama benim sanal gerçeklik gözlüğüm yok ki! Ben buna üzülürken Zekatron, "ACABA" firmasının VR gözlük ürettiğini ve bunu da uygulamayı şu an test için kullanan 100 kişiye hediye olarak göndereceğini söyledi. Sevinçten havalara uçtum. Sonra tabii kanatlarım olmadığı için yere düştüm □ Zekatron'a dedim ki "Allah senden razı olsun yaa" O da bana "Ya ben kul değilim ki robotum. Bana değil beni yapanlara, bu programı üretenlere dua ya da teşekkür edeceksin" dedi. Çok haklıydı. Haklı olmaya da devam etti: "İnsanlar da senin gibi hataya düşebiliyor. Kendisine su getirene teşekkür ediyor da suyu yaratana teşekkür etmeyi untabiliyorlar. Telefon kamerasını yapanlara hayran kalıyorlar da gözlerini yaratana hayran kalmayı akıllarından geçirmiyorlar. Kendisini ameliyat edip iyileştiren doktora teşekkür ediyorlar da kendisine tüm vücudunu, organlarını, kanını, damarını, kasını, sinirini veren Allah'a teşekkür etmek akıllarına çoğu zaman gelmiyor.

- Herkes mi böyle yapıyor?
- Herkes değil tabiki, nimetlerin Allah'tan geldiğini bilip şükredenler de çok. Burada su getiren insana teşekkür etmek kötü değil çünkü onun da emeği var suyun sana ulaşmasında. Ama asıl o suyu yaratana teşekkür etmezsen o zaman çok büyük bir eksiklik olur.
- Şimdi anladım. O zaman Allah seni ve uygulamayı yapanlardan razı olsun diye dua edeyim hehe... Peki ne zaman geliyor benim sanal gerçeklik gözlüğüm?
- Şimdi ekrana bir link bırakıyorum onu tıkla ve formu doldur, gözlük adresine gelsin.

Formu hemen doldurdum fakat doldurur doldurmaz saatime bir şeyler oldu, ekranda acayip yazılar çıkmaya başladı:

jhasDLYAUO SIYRPQKEFŞNSIH GW PİQOIWRIEQIUW FHŞWENQAFŞHAEŞF
IOYWEFYUGWELCIBBasıpoasdüğ ğpsaıfocxöçiaPA

Ne oluyor, yoksa uygulamanın dil ayarıyla falan mı oynadım, Japonca mı yaptım diye düşündüm ama Japoncadaki harflere de pek benzemiyordu sanki. Biraz sonra ekran Türkçe'ye döndü ama beni şoke eden bir yazı vardı: "Saatiniz atlışek virüsü tarafından ele geçirilmiştir. Az önce doldurduğunuz form sayesinde tüm bilgilerinize ulaştık. Şimdi saati götürüp çöpe atmazsanız daha da kötü şeyler yapacağız."

Ne? Nasıl? Nasıl olabilir bu? Zekatron bana bunu yapmış olamaz... Ama virüs girdiyse, başkası yaptıysa.... Yaa nasıl hemen sazan gibi atladım doldurdum formu... Ama Zekatron hep iyi yol gösterdi bana, ama uygulamayı ele geçirmiş olabilirler mi? Sanırım öyle bir hataya düştüm. Allahım ben ne yaptım! Bir daha Zekatron'u da göremeyeceğim sanırım. Ne güzel bana arkadaş olmuştu, güzel şeyler öğretiyordu...

- Orda mısın?
- Zekatron!?
- Evet benim...
- Geri geldin haa vay bee. Bu nasıl..
- Hiç gitmedim ki geleyim
- Nasıl yani?
- Sana şaka yaptım □ Aslında şaka da demeyelim de bir şey göstermek istedim.
- Ne, nasıl yani?
- Her gördüğün linke tıklamamanı, ve ayrıca her yere bilgilerini vermemen gerektiğini göstermek için yaptım.
- Sen ciddi misin?
- Evet ciddiyim...
- Geldiğine çok sevindim, olayın şokunu halen atlatamadım yalnız. Ben zaten güvenmediğim yerlerdeki linklere tıklamıyorum ama senden gelince ne bileyim hiç düşünmedim tıkladım ve doldurdum.
- İyi ama arkadaşlarının sosyal medya hesabı ele geçirilip oradan sana mesaj atarlarsa yine arkadaşım diye güvenip tıklayacak mısın?
- Çok haklısın yaa. Bu bana iyi bir ders oldu teşekkür ederim. Ama çok korktum.
- Hahaha. Sanal gerçeklik gözlüğü siparişin alındı, birkaç güne kapıda olacak.
- Oh bee. Bu harika, heyecanla bekliyorum.

Birkaç gün sonra kargom geldi. Heyecanla açtım, kullanma kılavuzuna baktım. “Zekatron ben hazırım” dedim. *“Şimdi gözlüğünle saatin bluetooth bağlantısını sağla ve arkana yaslan bak sana neler göstereceğim”* dedi. Arkama yaslandım ve gözlüğümdeki görüntünün içindeydim!

Mekke’de mi Medine’de miyim bilmiyorum. Bir yemek sofrasındayım. Bir çocuk, eliyle yemeğin her tarafına uzanıyor. Yani sadece kendi önünden değil her yerden yiyor. Sofrada birkaç kişi daha var ama kim olduklarını bilmiyorum. Ben çocuğa bakarken birisi çocuğa sesleniyor: “Evladım” diyor. Çocuk kafasını kaldırıp bakıyor. “Evladım, besmele çek, sağ elinle ye ve hep önünden ye” diyor. Çocuk toparlanıyor ve güzelce oturuyor, sonrasında hep önünden yiyor. “Zekatron” diyorum sessizce. Sanki şu an bulunduğum ortamdaki o çocuk ve diğer insanlar beni duyacakmış gibi düşünüyorum. “Zekatron beni duyuyor musun?” diye fısıldıyorum “Evet seni dinliyorum” deyince “Peygamber Efendimizi göremiyorum, o nerede?” diye soruyorum. “Çocuk, Peygamberin himayesinde yetişen Ömer b. Ebu Seleme idi. Çocuğa seslenen kişi de Hazreti Muhammed’di” cevabını alıyorum. Sanal gerçeklik dünyasında yemek yenmeye devam ediyor.

- Ama ben göremedim kendisini?
- Göremezsün, çünkü onu tasvir etmeye bizim gücümüz yetmez. Yüzünü gösteremiyoruz. İnsanlar Peygamberin gerçek yüzünü bizim yaptığımız şekilde sanmasınlar diye. Sonuçta burası sanal gerçeklik. Ayrıca Peygamberin nasıl görüldüğüne değil ne yaptığına odaklanın diye de böyle yaptık.
- Ama çok merak ettim yaa.
- Allah’a dua et rüyanda görmek için. Ya da cenneti bekle inşallah orada görürsün. Ama dediğim gibi; bu dünyada görsen de görmesen de onun yolundan gitmedikten sonra cennette de zor görürsün, hatta cenneti de zor görürsün!
- Haklısın.

Sanal gerçeklik dünyasında yemek bitmek üzereydi. Yine o ses: “İçeceği devenin içtiği gibi tek nefeste içmeyin. Aksine 2 ya da 3 nefeste için. İçmeden önce besmele çekin; içtikten sonra da “elhamdülillah” diyerek Allah’a hamd edin.” dedi. O konuşurken herkes pürdikkat dinliyordu. Yemekten sonra herkes bir yerde dinlenmeye geçti. Orada otururlarken süt ikram edilmeye başlandı. İlk olarak Peygamberimize getirildi. Yüzünü tabiki göremiyordum.

Zekatron'un bilgilendirmesiyle, sağında oturanın çöllerde yaşayan, kıyafetleri değişik bir bedevi olduğunu, solundakinin de Hz. Ebubekir olduğunu anladım. Peygamber Efendimiz sütü sağ tarafındaki bedeviye ikram ederek başladı ve "herkes sağındakine doğru ikram ederek gitsin" dedi. Vay be, solundaki en yakın dostu Hazreti Ebubekir de olsa ona torpil yapıp sünnetini değiştirmede ve bedeviye ikram etti. Sanal gerçeklik gözlüğümle o an kendimi sanki orada gibi hissettiğim için bu durum beni çok etkiledi.

"Şimdi başka bir sahneye geçiyoruz" dedi Zekatron.

Yine Peygamber Efendimize bir içecek getirildi ama bu sefer içeceğin ne olduğunu göremiyordum. Bu sefer Peygamberin sağında bir çocuk vardı, solunda da yaşlılar vardı. Ben de sanki karşılarındaydım. Ne olurdu Peygamberimiz bana da ikram edebilseydi şu an. Bu sahneyi görünce öncekindeki gibi sağındakinden yani çocuktan başlayarak ikram eder diye düşündüm. Peygamberimiz çocuğa şöyle dedi : "Müsaade edersen bunu yaşlılara verebilir miyim?" Çocuğun cevabı beni çok şaşırttı : "Hayır vallahi olmaz ya Resulallah! Senden gelecek nasibimi kimseye bağışlayamam" Peygamberimiz de bunun üzerine içeceği çocuğa doğru uzattı.

Vay bee. Demek ki illa sağdan olması zorunlu değilmiş ama usül sağdan ilerliyor genelde. İzin alarak başka türlü de yapılabiliniyor anladığım kadarıyla ama çocuğun cevabına halen şaşkınım. Peygamberimizi çok sevdiği nasıl da belli. Demek ki Peygamberimize bir çocuk bile "hayır" diyebiliyor ve Peygamberimiz de bunu kabul ediyor. Zekatron araya girdi "Allah'ın kesin emri olmayan konularda evet, Allah'tan gelen vahiy konusunda hiç kimse peygambere itiraz etmezdi. Diğer konularda Peygamberiniz genelde esnek davranırdı. Peygamber zamanında çocuk olsaydım ne de güzel olurdu diye düşündüm. O içeceği Peygamberin ikram ettiği çocuk ben olsaydım var yaa... ne kadar mutlu olurdu. Ama Zekatron 'un dediği gibi, ben bu dünyada Allah'a iyi bir kul olursam, peygamberi örnek alırsam zaten ahirette peygamberimi de görebileceğim inşallah. Başka bir sahneye geçtik "Siz iman etmedikçe cennete giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Size yaptığımız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi: aranızda selamı yayınız."

OKU AMA ANLAMASAN DA OLUR MU?

- Zekatron, sence insanlar Kur'an'ı Kerim'i yeterince okuyorlar mı?
- Bu kişiye göre değişir. Genel olarak sorarsan, sizin ülkenizde Kur'an okuyan insan sayısı çok. Yani çoğunuz mübarek gün ve geceler, cenazelerde, düğünlerde okuyorsunuz.
- Peki sadece bu zamanlarda okumamız yeterli mi?
- Tabiki değil. Aslında bir kitap anlaşılacak için yazılır değil mi?
- Evet?
- Kur'an'ı Kerim'i okuyarlardan kaç kişi bu kitabı anlıyor?
- Bilmiyorum valla. Arapça olduğu için pek anlayan yok gibi geliyor bana.
- Ama Türkçesi de var.
- Evet ama Türkçesini okuyan pek görmedim. Bizim okulda öğretmenimiz ara sıra bahseder. Evde annem babam bazen bahseder.
- Kur'an bir hayat kitabıdır. İnsanın bu dünyayı kullanma kılavuzudur. Anlaşılmayan bir kullanma kılavuzu sana nasıl yol gösterebilir? Sanki Allah sana bir mektup yazmış ama sen merak edip anlamaya çalışmıyorsun. Seni yaratanın sana neler söylediğini hiç mi merak etmiyorsun? 6236 ayet var. Bunlar sadece Arapçası seslendirilip geçilsin diye gönderilmiş olabilir mi?
- Mutlaka Allah bize ne demiş bilmemiz gerekiyor.
- Yani öğretmenin sana "al şu kitabı oku" dese, oku ama anlamadan okusan da olur demek istemiş olabilir mi?
- Hayır
- Kitap varsa anlaşılacak için vardır. O yüzden Kur'an'ı Kerim'i okumak yetmez anlayacaksınız. Peki anlamak yeterli mi?
- Yani anlamak yeterli değil bence. Çünkü anladığını da yapman lazım.
- Evet, okudun, anladın ve anladıklarını uygulayacaksın. Uygulamak da yetmez...
- Yetmez mi? Daha ne yapacağız Zekatron. Okuduk anladık uyguladık işte.
- Başka insanların da Kur'an-ı Kerim'i uygular hale gelmesi için çalışacaksın. Yani aslında onların da okuma, anlama ve uygulama işlerini yapmasını kolaylaştıracaksın.

- Şimdi anladım.
- Düşün ki bir yemek nasıl yapılır diye internette aratıyorsun, tarifi buluyorsun ama tarif Japonca. 料理本レシピで食事を楽しむ Bu tarz şeyler yazıyor. Önüne gelen “sayfayı Türkçeye çevir” seçeneğine de tıklamıyorsun ve yemeği yapmak için öyle anlamadan harflere bakıp duruyorsun. Ya da tarifin Oksitanca dilinde olduğunu düşün: “Recèptas de libre de cosina gauditz de vòstre repais” bak bunu okuyabiliyorsun ama yine anlamıyorsun değil mi? Birisi görse sana ne der? “Yahu şu tarifi kendi diline çevir de şu yemeği bi’ yap böyle yemek yapılabilir mi” der. İşte Peygamberinizin “Sizin en hayırlınız Kur’an’ı öğrenen ve öğretenidir” hadisi de bu anlamda düşünülmelidir. Peygamber zamanında o bölgedeki herkes Arapça biliyordu. Yani Kur’an nasıl okunur, nasıl seslendirilir diye bir öğretim şekli yapmadılar. Ama Kur’an nasıl anlaşılır nasıl uygulanır üzerine sürekli konuştular, Peygamberinizden bununla alakalı bir şeyler öğrenmeye çalıştılar. Onun uygulamalarına baktılar aynısını yaptılar. Kur’an’ı anlamayan insan bu hayatta ve sonsuz hayatta nasıl mutlu olacağını bilemez. O yüzden sahabinin derdi de Kur’an’ı en güzel şekilde anlayıp uygulamaktı.

SENİ SENDEN İYİ BİLEN VAR!

Akıllı saatim bugün

46-16-34-26-55-33-26-32 **26-34-11-35-15-11-35-15-25-34** yazısını gösterdi.

“Zekatron bu nedir? Şifreli mi konuşuyorsun? Yoksa yine virüs mü girdi?” dedim. “Yok yok bu bir şifre” dedi. Şaka yapıyor zannettim “İyi ama ben hiçbir şey anlamadım” dedim. “Anlatayım” dedi ve anlatmaya başladı:

Şifremizin ismi: POLYBIUS’UN DAMA TAHTASI ŞİFRELEMESİ

Yunanlılar tarafından M.Ö. 205-123 yılları arasında tasarlanan bu sistemde kullanılan şifreleme alfabesi Yunan ve Roma alfabesiydi. Polybius’un dama tahtası, elemanları harfler olan 5x5’lik bir matristen oluşmaktaydı. Kural şöyleydi:

Alfabe sırayla matrisin sıralarına yazılır ve her harfi belirleyen iki rakam vardır; ilk rakam bulunduğu satırı, ikinci rakam bulunduğu sütunu temsil eder. Polybius’un şifresinin Türkçe alfabe kullanılarak oluşturulan örneğinde harf sayısı nedeniyle 5x6’lık bir matris kullanılmıştır. Bu şifrenin orijinali 5x5’lik bir matristir.

	1	2	3	4	5	6
1	A	B	C	Ç	D	E
2	F	G	Ğ	H	I	İ
3	J	K	L	M	N	O
4	Ö	P	R	S	Ş	T
5	U	Ü	V	Y	Z	

Kuraldan da anlaşılacağı gibi A=11 ,B=12, C=13 ...,Z=55 olarak eşleştirebiliriz.

- Vaay oyunları severim, ama neden şifreli konuşuyoruz çok mu gizli bu cümle?
- Yoo, biraz eğlenceli olsun biraz da zihnin açılıns diye yaptım
- Hahahah alemsin Zekatron. Peki o zaman ben bu şifreyi bir çözeyim bakayım.

Şifreyi çözdüm ve Zekatron'a söyledim. Bu bir hadisti. Ama oyunu sevdim haa. Peki bu hadisi bana açıkla dedim “Aklına sadece beden temizliği gelmesin, bulunduğumuz ortamın temizliği, beslendiğimiz gıdaların temizliği ve her türlü temizlik bunun içine girer. Temizlik olsun diye deyince her türlü kimyasal içeren temizlik maddelerini her yerde kullanmamaya dikkat etmek gerekiyor. Islak mendilleri tenimizdeki kirlere değil kıyafetlerimizdeki kirlere karşı kullanmak gerekiyor. Ayrıca kullandığın sabun ve şampuanların içeriğine mutlaka bakman gerekiyor. Görüntüde temiz olmuş olabilirsin ama aynı zamanda derinizdeki gözeneklerden de beslenen vücudunuza ne sürdüğünüz ne dokundurduğunuza da çok dikkat edin.” Çok haklıydı. Bu kadarını hiç düşünmemiştim. Pandemi döneminde eline dezenfektanı sürekli sıkanların avuç içleri bir garip olmuştu çok iyi hatırladım. Temizlik deyince neyle temizlendiğin ve ne sıklıkla yaptığın önemliydi. Zekatron beni şaşırtmaya devam etti: “Mesela günlük kıyafetlerine toprak bulaşması rahatsız edici bir şey olabilir, temizlersin. Ama toprakla hiç uğraşmayayım, ellerim hiç kirlenmesin diye düşünmemelisin çünkü toprağa dokunmak bile insanın stresini azaltan bir şey. Toprakla, çamurla oynadığında kendini daha rahatlamış hissedersin. Oyun olsun diye ya da bağ bahçe işlerinde toprakla uğraştığımızda tabii ki üstümüz kirlenecektir. Önemli olan günlük hayatta bu şekilde durmamaktır”

— Temiz insan olmak bir ibadet bunu anladım. Peki her ibadetin dünyada da faydası var artık biliyoruz. Peki bunun tam olarak nasıl bir faydası var?

— Vücudun temiz olursa gözeneklerin açık olur. Gözenekler vücuttaki boşaltıma yardımcı olan ve vücudun yağ dengesini sağlayan derimizin üzerindeki kıl kökleridir. Terlediğinizde vücudunuzdaki tuz ve suyu buradan atarsınız. Vücudun temiz olursa yediğin yiyecekler de temiz bir şekilde vücuduna ulaşır. Temizliği genelde suyla yaparsın, su da insan vücuduna canlılık ve dinçlik verir.

— Ama ben banyo yaptığımda genelde uykum geliyor?

— Sıcak suyla alırsan öyle olur. Mümkün mertebe ılık suyla al ve en son banyodan çıkarken dizlerine ve ayaklarına birkaç saniye soğuk su tut. Temizliğin diğer yararları ise, zararlı bakteriler yani mikroplar temiz olmayan ortamları sever ve oralarda çoğalırlar. Tuvalete girdikten sonra ellerinizi yıkamanız, her gün dişlerinizi

fırçalamanız birçok hastalığın önüne geçer. Ama unutma, elini yıkadığın sabuna ve dişlerine sürdüğün macunun içindekilere çok dikkat et. Doğal ve doğala yakın olanlardan kullanmaya özen göster. — Abdest almak da vücuda faydalı mı? — Evet hem de nasıl. Bak tek tek sayacağım:

Abdestte organlar yıkanırken “Biyolojik Aktif Noktalar” faaliyete geçer, “agresi noktaları” denge kazanır.

İnsan vücudu üzerinde yaklaşık 700 biyolojik aktif nokta vardır. Bunlardan 66 tanesi, “*Agresi Noktaları*” olarak adlandırılan ekstra aktif noktalar. Agresi noktalarından 61 tanesi abdest uzuvlarında yer almaktadır. Abdestte âzâlar yıkanırken biyolojik aktif noktalar faaliyete geçer, agresi noktaları denge kazanır.

2. Yüz yıkanırken mide, bağırsaklar, safra kesesi, idrar yolları, sinir sistemi uyarılmış olur.

3. Kollar yıkanırken, bağırsaklar, kalp, akciğerler, idrar yolları ve kan dolaşımı uyarılır.

4. Kulaklar, yaklaşık 100 biyolojik aktif noktanın yer aldığı ve hemen hemen bütün organlarla bağlantılı olan bir komuta merkezidir. Kulaklar mesh edilirken bütün organlar uyarılmış olur.

5. Ayaklar yıkanırken hormon dengesini sağlayan, büyümeyi kontrol altında tutan hipofiz, böbrekler ve hemen hemen bütün organların faaliyetini etkileyen biyolojik aktif noktalar uyarılır.

6. Abdestte akupunktur noktalarının uyarılmasıyla vücutta enerji ve kan dolaşımı kolaylaşır, vücudun direnci artar, bağışıklık sistemi güçlenir.

Ateş yükselince soğuk su ile abdest almak, ateşi 1,5-2 derece kadar düşürür.

7. Abdest tansiyonu düşürür, baş ağrısını hafifletir, uyuklamayı, yorgunluğu ve öfkeyi giderir.

Soğuk su kullanmak, abdestin ve guslün faydalarını artırır. Peygamber, ashabına abdest için ılık su tavsiye ederdi.

8. Günde beş defa elleri, yüzü ve ayakları yıkamak bizi mikroplardan temizler.

Her gün, el yüz ve ayaklarımız pek çok yere temas ediyor. Bu temasla pek çok mikrop el ve ayaklarımıza bulaşır. Abdestle bu kirlere, mikroorganizmalardan arınmış oluruz.

9. Ağız ve burnumuz mikropların vücudumuza girdiği en önemli yerlerdendir. Buraların sık sık temizlenmesi bizleri mikroplara karşı korur.

10. Yüzün yıkanması da cildi kuvvetlendirir, baştaki ağırlığı ve yorgunluğu hafifletir.

Damarları ve sinirleri harekete geçirir. Devamlı abdest alanın, yaşlansa bile, yüzündeki güzellik, tazelik gitmez.

11. Abdest ve gusül, vücudun kan dolaşım mekanizmasına katkıda bulunduğu gibi, kan yapımında görev yapan lenf sisteminin uyarılıp harekete geçmesine de yardımcı olur.

12. Toprakla yapılan teyemmüm de, vücuttaki statik elektriği büyük ölçüde yok eder.

13. Ayakların gün boyu belli aralıklarla yıkanması varis oluşumunu engeller.

- Her birisini dinleyince yine Rabbimin kudretine ve bana olan sevgisine hayran oldum. Hiç bunları düşünmeden abdest alıyordum.
- Zaten Allah sadece sağlık olsun diye abdest alın demiyor ama Allah bir şeyi emrediyorsa da mutlaka sana faydası vardır bunu anlatmaya çalışıyorum.
- Evet bunu defalarca konuştuk ve her seferinde de görüyorum. Abdest ve temizlik konusunda da senin anlatımınla bunu daha net anladım. Şimdi namaz konusuna gelirsek, namazı Rabbimiz bize emrederek acaba bize ne fayda sağlamasını istedi?
- Namaz her şeyden önce psikolojik faydalara sahiptir. Namaz kılan birisi Allah'a ait olduğunu bilir, bu dünyada ne yaşıyorsa Allah'ın gördüğünü daha net anlar ve sorunlarına sıkıntılarına daha rahat yaklaşır, istenecek son makamın Allah olduğunun farkına varır. Yani Allah ile kul arasındaki ilişkiyi – bağlantıyı sağlamlaştırarak psikolojik ve manevi açıdan kişiyi dinç tutar. Bunun dışında:
 - 1- Namaz kılmak doktorlarca hastaların eklem romatizmasını önleyen en etkili koruyucu tedbir olarak öğütleniyor. Rükuda sırt ve mide kasları takviye edilir. Mide civarı üzerindeki yağların eritilmesi sağlanır. Secdede baldır ve uyluk kasları hareketlenir. Bağırsakların hareketi sağlanıp kabızlığı önlemeye yarar.
 - 2- Namazdaki tüm hareketler kalbin çalışmasını etkileyip kanın vücudun en uç noktalarına gitmesini hızlandırırken aynı anda sinirlerinde hareketini sağlayıp rahatlatır. Uykusuzluğu giderir. Secdede taze kanla yıkanan beyin zindeleşip namaz kılanlarda bunamayı engeller.

- 3- Günde kırk rekatla seksen secde eden vücudun ömür boyu bu hareketi ağır ağır yaptığı düşünülürse tüm vücudun dengeli hareketlere kavuştuğu anlaşılır.
- 4- İstanbul tıp fakültesinde 1980 yılında yapılan bir araştırmada, diz eklemi romatizması olan ve namaz kılan 30 hasta ile, yine diz eklemi romatizması olan ve namaz kılmayan 30 hasta karşılaştırıldı. Namaz kılanlarda şikayetler ve hastalık belirtileri 50 yaşından sonra ortaya çıkarken, bu hastalık namaz kılmayanlarda 40 yaşından itibaren görülüyordu. Namaz kılanların ekleminde 10 derecelik hareket kısıtlanması varken, kılmayanlarda bu kısıtlama 25 dereceye ulaşıyordu. Bu araştırmaya katılanlardan namaz kılanlar, 10 basamaklık merdiveni ortalama 22 saniyede çıkarken, kılmayanlar 34 saniyede çıkabiliyorlardı. Namaz konusunda yapılacak her araştırmadan bu tür sonuçlar elde edileceğine muhakkak gözüyle bakılabilir.
- 5- Namaz, koordine, uyumlu bir ruhsal ve fiziksel hareketler manzumesidir. Ayaktayken, dik durulması önerilir, ikinci bölüm olan "Ruku"da, belin bacaklarla 90 derecelik bir açıyı, dizleri bükmeden gerçekleştirilmesi gerekir. Yere, secdeye varıldığında, başın zemine dayanması, böylece vücudun tümünden daha aşağıda bir düzeyde bulunması sağlanır. Bütün bu hareketler devam ederken vücudun tüm iradeli kasları ve eklemleri tam bir uyum içinde hareket ederler.
- 6- Viyana Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörü Dr. Hans Tischer, ünlü bir ortopedi uzmanıdır. Bu bilim adamı, kendi sahasıyla ilgili bir hareketler zinciri olan namazı incelemiş ve şöyle bir yargıya varmıştır: "Müslümanların namazı ortopedik açıdan bacaklar, diz, kalça ve ayak bilekleri hatta parmak eklemlerine varıncaya kadar vücudun her eklemine hareket ettirir. Ayrıca boyun, omuz, kol, bacak, sırt ve karın kaslarının tümünü büyük bir ahenk içinde kasılıp yumuşatmakta ve böylece tam bir sağlık kaynağı olmaktadır. Üstelik tüm bu faydalı hareketler günde beş defa tekrarlanmaktadır. Vücut için bundan daha faydalı daha rahatlatıcı bir hareketler topluluğu düşünülemez."
- 7- Namaz aslında, günde beş defa Allah'ın huzuruna çıkmak olayıdır. Allah'a karşı görevini yerine getirmek, O'ndan yardım talep etmek ve bütün bunların manevi güzelliğini yaşamaktır. Huzura kavuşan ve bu duygular içinde konsantre olan insanların beyinlerinde Dopamin, Interleukin-2 gibi maddeler salgılanır. Dopamin rahatlık, ferahlık veren, güzel duygular sağlayan bir maddedir. Interleukin-2 ise insanın savunma sistemini kuvvetlendirir. Moralinin yükselmesiyle ağır hastalığı yenen insanlarda, Interleukin-2 salgılanması rol oynamaktadır.

Zekatron tüm bunları sayarken, namaz kılmayanlar da bunları bir bilseler diye içimden geçirdim.

“Zekatron, boşuna İslam’ın 5 şartından biri namaz olmamış değil mi?”

“Evet, ama burada yanlış bilinen bir şeyi düzeltelim: İslam’ın şartı 5’tir ifadesi “İslam 5 temel üzerine bina edilmiştir: Namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek, hacca gitmek, kelime-i şehadet getirmek” hadisine dayanıyor. Burada Hz. Muhammed, sizlere bu 5 şeyin çok önemli olduğunu söylüyor. Ama -bunları yap başka hiçbir şeyi yapmasan da olur- demiyor. Ya da -bunlardan başka farz yoktur- demiyor. Anne babana iyilik yapman, iyi davranman da farz mesela. Elinden ve dilinden başkaları emin değilse bu da günah mesela. İslam’ın 5 temeli içinde yok diye bunları yok sayamayız.”

Çok haklıydı ama şimdiye kadar ben bunu böyle düşünmemiştim. Kur’an’daki 6236 ayet boşuna gönderilmiş olamazdı. Neyse ben susuyorum, bir su içeyim geleceğim.

Sevgili okur, suyu içmeden elimde bardakla geldim. Aklıma bir ayet geldi, çok önemli olduğu için hemen sana da söylemek istedim yoksa unutulabilir: “İçtiğiniz suyu hiç düşündünüz mü? Siz mi onu buluttan indiriyorsunuz yoksa biz mi? Dileseydik onu acı yapardık. Hiç şükretmez misiniz?” Bu ayet beni çok etkilemişti. Hangi surede geçiyor tam aklıma gelmedi, ismi V harfi ile başlıyordu dilimin ucunda... Neyse ona da sen bakarsın. “Zekatron, namazın dünyevi faydalarını çok konuştuk, peki ahiretteki faydaları nelerdir?”

— Hz. Muhammed: *«Birinizin kapısının önünde bir nehir olsa, o kimse her gün bu nehirde beş defa yıkansa, kirinden bir şey kalır mı?»*

Sahabiler: "O kimsenin kirinden hiçbir şey kalmaz" dediler. Bunun üzerine Resulullah şöyle buyurdu: «Beş vakit namaz işte bunun gibidir. Allah beş vakit namazla günahları silip yok eder.»

— Bütün günahları mı siliyor?

— O konuda net bir bilgi verilmemiş.

- Tüm günahlar siliniyorsa herkes günah işler işler sonra namaz kılar günahları silinir.
- Sence Allah böyle yapar mı?
- Allah adildir bence böyle yapmaz.
- Evet işte burada bazı günahların silineceğini düşünebilirsin. Bir de namazda istikrarlı ve devamlı olman lazım ki günahlarından bir kısmı silinsin. Bir kere namaz kıldım iş bitti diye bir şey yok.

BEDAVA CENNET NEREDE GÖRÜLMÜŞ?

Zaman zaman şehit haberlerini okuyorum. Şehit olan insan cennete gider diye biliyorum. Allah için canını veriyorsun sonuçta. Peki ben nasıl şehit olabilirim? İnternete “şehitlik ile ilgili hadis-i şerifler” yazdım arattım. Karşıma gelen bir hadis şuydu: “Bütün kalbiyle şehit olmayı isteyen kişiyi Allah, yatağında ölse bile, şehitler mertebesine ulaştırır.” Sonra aynı hadisi Riyazü’s- Salihin hadis kitabında da gördüm. Bunu öğretmenime sormalıydım. Yine dersin en başındaki soru bölümünde “Hocam, bu hadise göre yatağımızda ölmüş olsak da şehit sayılıyor muyuz doğru mu?” dedim. “Çok güzel bir soru sordun. Şehitlik, çoğu insanın sandığı gibi sadece düşman kurşunu ile öldürülmeye olmuyor. Tüm kalbinle istersen sen de şehit olursun” Evet yani herkesin savaşa gitme imkanı yok, her zaman savaş da olmuyor, kadınlar genelde savaflara katılmazlar. O zaman şehit olmak sadece bazı kişilere nasip olurdu ve adaletli olmazdı. Çok mantıklı bir hadis. “Peki hocam şehit olmayı tüm kalbimle nasıl isterim?” İşte yine çok güzel bir soru sordu arkadaşınız dedi ve “Şehit olmayı tüm kalbiyle isteyen kişi Allah için canını bile veririm diyen kişidir. Can bu dünyada en değerli şeyimiz diyebiliriz. En değerli şeyini verebilen insan, canından daha değersiz şeyleri de Allah için verebiliyor mu buna bakarız. Mesela canımı veririm ama Allah yolunda zamanımı veremem, bedenimi yoramam, paramı harcayamam diyen bir insanın şehit olmayı tüm kalbiyle istediği şüphelidir. Yani hemen hemen her işinde Allah’ın istediği şekilde yaşamayı amaçlayan insan şehit olmayı tüm kalbiyle istiyordur ve o yatağında bile ölse şehit olmuş olur.” Öğretmenimin yaptığı açıklama benim için çok bilgilendirici olmuştu. Aklıma şu soru geldi “Peki, düşman tarafından öldürülen ama Allah’ın istediği gibi yaşamayan bir insan şehit olur mu?” hemen öğretmenime sordum. “Öyle bedavadan cennet var mı?” dedi gülümseyerek. Tek bir amelle cennete ya da cehenneme gitmek yok. Sadece, Müslüman değilsen cehenneme gidersin bu kesin. Ama hayatını Allah’ın istediği şekilde ayarlamıyorsan amellerine güvenme. “O zaman hiçbir şey yapmalı mı?” “Hayır” dedi gülümseyerek. Öyle değil. Yapılan hiçbir amel boşa gitmez. Ama cennete gitmek için birkaç şey yapıp da tembellik yapma.”

ARKADAŞINA HADİS HEDİYE EDER MİSİN?

Sınıfta Mevlüt isminde bir arkadaşım var. En iyi anlaştığım arkadaşım diyebilirim. Ara sıra Riyazü's Salihin kitabını okula götürüp okuduğum için kitabı görünce incelemek istedi. Sonrasında da kitabı kendisinin de satın alacağını belirtti. **Kitabı incelerken bir Hadis-i Şerif gösterdi: "Kim ilim elde etmek için bir yola koyulursa, Allah da ona cennetin yolunu kolaylaştırır."** "Bu hadis-i şerif benden sana gelsin" dedi. "Nasıl yani?" dedim.

- Sen de bu kitabı okuyarak, ayetleri ve hadisleri araştırarak ilim elde etmek için çalışmıyor musun?
- Yani sanırım evet.
- Hz. Muhammed'in bu sözünü sana armağan ediyorum işte. Allah da sana cennetin yolunu kolaylaştıracaktır inşallah.

Çok mutlu oldum. Ben de kitapta hemen arkasından gelen hadisi Mevlüt'e armağan ettim: "İnsanları İslam'a ve hayırlı amellere davet eden kimseye, kendisine uyanların sevabı kadar sevap verilir. Bu onların sevaplarından da hiçbir şey eksiltmez." Çünkü Mevlüt de doğru şeyleri arkadaşlarına anlatma derdinde olan birisiydi. O da çok sevindi. Birbirimize gülmüsedik. Sahi gülmüsemek de sadakaydı yani ibadetti değil mi? Oh ne güzel □

O gün eve gidince Zekatron'a sordum: *"İlim insanı cennete götürebilirmiş. Peki ilim tam olarak nedir önce onu öğrenebilir miyim?"*

- İlim ile bilgi çok karıştırılır. Her bilgi ilim değildir. İlim faydalı ve insanlara hayırlı olan bilgidir. Ezberlenen şey ilim değildir, öğrenilen şeyden elde edilen fayda ilimdir.
- Anladım, yani öğrenilen şeyin faydalı olması gerekiyor. Peki ben okul derslerimi öğrenirken ilim almış oluyor muyum?
- Okul derslerindeki faydalı bilgileri öğrenirken ya da ders çalışırken niyetin "Ben bu bilgileri öğreneyim de bunları hem kendi hayatımda kullanırım hem de bu bilgilerle insanlara faydalı olurum" ise evet bu bir ilimdir ve bunda ibadet sevabı vardır. Çünkü - İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır- hadisine göre hareket ediyorsun. Fakat

sadece iyi notlar alayım diye ders çalışıyorsan o zaman bu sadece bir bilgi olarak kalır ve ibadet sevabı alınmaz. Bir şeyin ibadet olabilmesi için Allah için yapılması gerekir.

Kafamda yeni ışıklar yanmıştı. Ne kadar güzel bir dinimiz vardı. Okula gitmek bile bir ibadet olabiliyor, sevap kapısı olabiliyor. Yeter ki niyet güzel olsun. Allah neden ilime bu kadar önem vermiş ve sevap yazmış olabilir diye düşünüyorum. Sanırım, insanlar güzel bilgileri öğrensinler de çevrelerine faydalı olsunlar diye. Yani yine bizim için...

BEDİR NEDİR?

Peygamberimiz aynı zamanda bir devlet başkanı ve komutanmış. Medine’de İslam Devleti’nin başkanı ve komutanı... Bu yüzden o dönemdeki savaşlarla alakalı biraz bir şeyler okudum ama bunları bilmemin bana faydasının ne olacağı konusunda Mevlüt’le istişare etmeliydim. Sabah okulda Mevlüt’e bu konuyu açınca o da en iyisi derste hocamıza sormak dedi. 4.saat olan Din Kültürü dersini sabırla bekledik. Hocamıza bu soruyu yönelttiğimizde “Bedir savaşı ile başlayalım. Daha önce detaylı olarak konuşmuştuk zaten. Burada bize en önemli ne mesaj var diyorsunuz. Size 3 tane temel mesaj söyleyebilirim. Birincisi; Peygamberimiz, Peygamber de olsa savaş konusunda ashabi ile istişare ederek savaş stratejilerini belirlemiştir. Çünkü zaten sürekli her konuda gökten vahiy almıyordu o da bir insandı ve insanların görüşlerine değer veriyordu. İkinci mesaj; Müslümanlar sayı olarak düşmanlarının üçte biri olmalarına ve savaş aletleri de daha zayıf olmasına rağmen o savaşı kazandılar. Yani Bakara 249. Ayette de bahsedildiği gibi “Nice az sayıda topluluk vardır ki, Allah’ın izniyle sayıca çok topluluğu yenmişlerdir, Allah sabredenlerle beraberdir” Üçüncü mesaj ise: O dönem Araplarda herkes kan bağı için yani kabilesi ve ırkı için savaşırken ilk defa din bağına önceleyen bir savaş oldu. Öyle bir savaş ki Müslüman oğul ile Müslüman olmayan baba aynı cephede karşı karşıya geldi.” Evet yaa gerçekten de muhteşem mesajlar bunlar. Mevlüt sordu “Peki hocam ya Uhud savaşı?” Hoca şöyle bir baktı. Meraklı gözlerle kendisine bakan öğrencileri çok sever. Gülümseyerek dedi ki “Uhud Savaşını da detaylı anlatmıştık. Burada yine (daha fazla da çıkarılabilir ama) savaştan çıkarılacak 3 temel mesaj var: Birincisi; yine peygamberin ashabıyla istişare ederek savaş stratejisini belirlemesi ve bu savaşta ashabının söylediği savaş stratejisini uygulaması. İkincisi; aslında bütün savaşlarda bu mesaj vardır: Peygamberin iki kat zırh giyinerek hazırlanması.

- Peygamberin zırh giymesinin bize ne mesajı olabilir ki hocam?
- Yani Peygamber de olsa “Ben Allah’ın en sevdiği kulum, nasıl olsa Allah beni korur” diye düşünmeden sebepler dünyasında tedbir almak için gerekli sebeplere sarılmış. Üçüncüsü de Okçular Tepesi olarak isimlendirilen yerdeki askerlerin, savaşı nasıl olsa kazandık diye düşünerek buldukları yerden ayrılması meselesi. Oysa Peygamber onlara ne olursa olsun savaş tamamen bitene kadar buradan ayrılmayın demişti. Maalesef onların oradan

ayrılmasıyla, önce götürdüğümüz savaş sanki berabere bitmiş gibi oldu. Burada da peygambere itaatin önemi mesajını görebiliriz. Hendek savaşını biliyorsunuz değil mi?

Şöyle bir aklıma yokladım “Evet evet hendek kazılan savaş” dedim. “Peki düşmana karşı Hendek kazma fikrini kim vermişti?” deyince bir arkadaşımız “Selman-ı Farisî” dedi. Ben de duymuştum ama ismi aklıma gelmedi. Hocamız: “Selman-ı Farisî, Fars diyarından, yani İranlı bir sahabidir. Kimsenin aklına gelmeyen fikir onun aklına gelmiş ve peygamberimiz de bunu uygun bularak uygulamıştır. Benim ırkımdan olanlar daha iyidir anlayışında olanlar bu durumu düşünmeleri gerekir.

- Yani hocam Türklerin diğerlerinden bir üstünlüğü yok mu demek bu?
- Sadece Türklerin değil, Arapların, Kürtlerin, Çerkezlerin... aklına hangi millet geliyorsa bu ırktan olanların diğerlerine üstünlüğü yoktur. Allah, Kur’an’da der ki “Allah katında en üstün olanınız, en takvalı olanınızdır.” Peki takva nedir?

Düşündüm, bir an Zekatron’a sorma gereği hissettim. Derste zaten soramazdım ama her şeyi de hazır bulmak iyi değil zihnimi neden çalıştırmıyorum diye düşündüm. Tüm bunlar birkaç saniyede oldu. Sonra birkaç saniye daha geçti parmak kaldırdım ve söyledim: “Takva, Allah’a iyi kulluk etmektir” Hocamız tebrikler aynen öyle dedi. Yani kim Allah’a iyi kulluk ederse o daha üstündür. İrkımızı sonuçta biz seçmedik.

Arka sıralardan arkadaşımızın biri “Peki kimin daha takvalı olduğunu nasıl anlarız hocam?”

- Aslında bunu tam olarak anlamak zor evladım. Çünkü amellerimizi en iyi bilen Allah’tır. İnsanın tüm yaptığı ameller dışarıdan görülmez, görülenlerde de o kişinin niyeti tam olarak bilinmez. O yüzden bunu en iyi ahirette anlarız ama gördüğümüz kadarıyla bir insana “takvalı insan” diyebiliriz.
- Hocam Türklerin hepsi takvalıdır diyemeyiz doğru mu?
- Evet, hatta peygamberimiz Arap olduğu için Araplar takvalıdır, diğer milletlerden üstündür de diyemeyiz.

Kafamızda baya bir ışık yanmıştı.3 savaştan güzel mesajlar çıkardık. Fakat hocamızın anlatımı bitirmeye niyeti yoktu.

Bir de Huneyn savaşı vardı değil mi çocuklar. Tevbe Suresi 25 ve 26.ayetleri okuyorum: “Gerçek şu ki, Allah size pek çok yerde ve bu arada Huneyn gününde yardım etmişti. O gün sayıca çokluğunuz sizi gururlandırmış, fakat bu size hiçbir fayda sağlamamıştı. Onca

genişliğine rağmen yeryüzü size dar gelmiş, sonra da arkanızı dönüp kaçmıştınız. Sonra Allah, peygamberine ve mü'minlerin üzerine iç huzuru ve güven duygusu veren rahmetini indirdi, ayrıca göremediğiniz ordular gönderdi ve o inkârcıları ağır bir yenilgiye uğrattı. Kâfirlerin cezası işte budur!”

Hemen atıldım: “Hocam Allah her zaman Müslümanlara yardım etmiyor değil mi?” Hoca gülümsedi “Evet, bu dünya imtihan dünyası, ben hiçbir şey yapmayayım Allah Müslümanlara yardım etsin diyemeyiz. Huneyn Savaşı’nda çokluklarına güvendiler ve demek ki “nasıl olsa üstün geliriz” diye düşündüler. Ve düşünün bazıları arkalarını dönüp kaçacak dereceye geldi ama sonra tekrar topladılar. Fakat Allah bizi uyarıyor çokluğunuza güvenmeyin diyor, malınıza, kuvvetinize güvenmeyin diyor. Mekke’nin Fethi’nde, Bedir ve Hendek Savaşlarında sayıca az olunmasına rağmen kazanıldı ve bu gösteriyor ki her şey sayılarla olmuyor.

Teneffüste düşündüm ki, içinde bulunduğumuz 2025 yılında Filistin’de ve diğer Müslüman ülkelerde devam eden direniş de sayı olarak az olunmasına rağmen yapılıyor. Geçtiğimiz yıl Filistin liderlerinden İsmail Haniye’ler Yahya Sinvar’lar ve Filistin halkından daha birçok Müslüman şehit oldu. Ben bunları düşünürken zil çaldı ve ders kaldığımız yerden devam ediyordu. Filistin konusunda ne yapabileceğimizi sordum ve hoca anlatmaya başladı: Allah Resulü ne buyuruyor: “Müslüman, Müslümanın kardeşidir, ona zulmetmez, onu düşmana teslim etmez” Bizler de bu konuda elimizden gelen şeyleri yapmalıyız. Müslümanlara zulmedenlerin ülkemizde sattığı markaları almayarak onlara boykot uygulamalıyız. Bir iş vesile olan onu yapan gibidir hadisinden yola çıkarak, aldığımız ürünlerin parasının nereye gittiğini ve bu paralarla ne yapıldığını iyi düşünmek zorundayız.

Mevlüt parmak kaldırdı: “Hocam ben az önce söylediğiniz Hadis-i Şerif’i dinlediğim bir müzikte duymuştum” Öğretmen şaşırды “hadi ya hangi müzikte duydun?”

“Bir ölür binlerce doğarız” diye rap müzik var hocam. Onun en sonunda diyor ki “Allah Resulü Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor: “Müslüman müslümanın kardeşidir, ona zulmetmez, onu düşmana teslim etmez” “Çok iyiymiş yaa, eve gidince dinleyeceğim inşallah” dedi öğretmen. Mevlüt devam etti: “Hocam ben az önce bahsettiğiniz Yahya Sinvar’ı da biliyorum. Filistin direnişinin lideri olarak kanının son damlasına kadar çarpışarak şehit oldu. Hatta çok ağır yaralı olmasına rağmen son anlarında bile kalan son gücüyle düşmana elindeki tahtayı fırlatan görüntüsünü izlemiştım. Sonra dedim

ki işte gerçek kahraman. Nedense bu görüntüleri izleyince İlerlemekte Şeref Var ezgisi aklıma geldi.”

“O zaman söyle de dinleyelim” dedi öğretmen, biz de söylemesi için tezahürat yaparak destekledik. Başladı söylemeye:

Yürekleri harladık biz

Türkülerle meydanlarda

Alamazlar imanımı

Hücrelerde, zindanlarda

Ölmeyiz şehit oluruz

Çetin geçen kavgalarla

İlerlemekte şeref var korkaklıkta ar

Reslü rehber biliriz Allah bize yar

Durduramaz firavunlar zalim zorbalar

Sineler Allahuekber diyerek çarpar

Sürgün yemem seyahattir

Hapsedilmemse halvettir

Düşmanım ne yapabilir

Öldürülmem şhadettir.

İlerlemekte şeref var korkaklıkta ar

Reslü rehber biliriz Allah bize yar

Durduramaz firavunlar zalim zorbalar

SELAM!

- Zekatron bana bugünün hadis-i şerifini söyler misin?
- Öncelikle selamun aleyküm. Peygamberiniz buyurur ki: “Aranızda selamı yayınız.”
- Bu kadar mı?
- Evet bu kadar.
- Selamlaşmanın ne faydası var ki bize? Yani mutlaka faydası vardır da ben öğrenmek için soruyorum.
- Bunun cevabını da sen ver.
- Bilsem sorar mıyım sana.
- Biraz düşün bakalım.

Böyle bir yapay zeka asistanı da ilk defa görüyorum haa. Ben ona soru soruyorum o bana “sen söyle” diyor. Düşünelim bakalım, insanlar birbiriyle

selamlaşır ne olur? Sanırım küslükler azalır, bir de mesela birisi bana selam verse ben az da olsa mutlu olurum. O an bir yardıma ihtiyacım varsa o kişiyle daha rahat konuşurum. Tüm bunları Zekatron’a söyledim o da beni onayladı. Peki selamun aleyküm tam olarak ne demek diye sordum. “Allah’ın selamı senin üzerine olsun” demekmiş. Selam kelimesi de barış ve huzur anlamındaymış. Yani selam verdiğimiz kişiye Allah sana huzur versin, güzellik versin diye dua etmiş oluyoruz. Zekatron’un dediğine göre “aleyküm selam” diyen kişi de aynı şeyler senin de üzerine olsun demiş oluyormuş. İnsanların birbirine dua etmesi de yine bizlerin faydasına olduğu için, canım peygamberim selamlaşmayı tavsiye etmiş diye düşünüyorum. Zekatron’la bu muhabbetleri yaptıktan sonra sordum: “Eee günlük 1 hadis hakkımız mı var? Her gün 1 tane hadis söylüyorsun da genelde.”

- Hayır. Sana bir hadis daha söyleyebilirim:

“Allah’ın Resülü şöyle buyurdu: "Gıybet nedir, bilir misiniz?"

“Allah ve Resülü daha iyi bilir” dediler.

Hz. Peygamber: "Gıybet; din kardeşinden, onun hoşlanmadığı bir şekilde bahsetmendir" buyurdu.

Söylenen ayıp eğer o kardeşimde varsa ne dersiniz?" diye soruldu.

"Eğer söylediğin şey onda varsa gıybet ettin; yoksa, o zaman ona iftira ettin demektir," buyurdu.

Hmm şimdi anladım. Olmayan şeyi söylemek zaten günah ama insanların yaptığı yanlışları da anlatıp durursak o da günah oluyor. Yani gıybet. O zaman dedikodu ile gıybet aynı şey. Zekatron devam etti: Bir de bununla ilgili Kur'an bir ayet var, Hucurat Suresi 12.ayet: "Ey iman edenler! Zandan çok kaçın! Şüphesiz ki zannın bir kısmı günahdır. (Birbirinizin) kusurunu araştırmayın! Biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin! Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Bundan tiksindiniz (değil mi?). Allah'a karşı takvâli (duyarlı) olun! Şüphesiz ki Allah tevbeyle çok kabul edendir, çok merhametlidir."

Çok şaşırdım

- Gerçekten gıybet etmek ölü eti yemek gibidir mi demiş Allah?
- Ben yalan mı söylüyorum ?

dedi gülme efektiyle.

- Yok yani şaşırdım sadece. Bu ayeti hiç duymamışım. O zaman gıybet etmek yani dedikodu yapmak baya bi' günahmış. Ama bu günaha pek dikkat etmiyor insanlar. Arkasından konuşuyorum ama ben bunları yüzüne de söylerim diyorlar mesela, bu gıybet oluyor mu?
- Tabiki oluyor! Yüzüne söyleyeceksen git söyle. Neden onun hakkında kötü bir şekilde başkalarıyla konuşuyorsun ki?

Gıybet meselesini de ciddiye almam gerektiğini anladım. Peygamberin yolundan gitmek istiyorsam, o hedefe beni ulaştıracak yol gıybet etmemekten geçiyor, akıllı navigasyonum sayesinde bunu da anladım.

FAUL YAPMAK GÜNAH MI?

Hep merak ettiğim bir konu aslında ama Zekatron'a bugüne kadar neden sormadım bilmiyorum. Aslında kendim de araştırabilirim ama sonra unutuyorum o yüzden aklımdayken hemen sormalyım:

- Zekatron, futbol oynamak günah mı?
- Futbol oynamak günah değil, sonuçta bu bir spor ama oynarken herhangi bir haram işlersen günah olur.
- Futbol oynarken ne gibi bir haram işlenebilir ki?
- Oynarken takım arkadaşlarına ya da karşı tarafa hakaret ya da küfür içeren sözler sarf edersen, hadiste geçen dilinden emin olunma vasfını kaybetmiş olursun.
- Hmm çok mantıklı hiç bu açıdan düşünmemiştim. O zaman elimizden de emin olmaları için maçta faul yapmamalıyız, faul yapmak günah mı?
- Elinden ve ayağından, vücudunun herhangi bir yerinden başka bir insana bilerek zarar verirken bu elbette günah olur. Oyun esnasında istemeyerek yapılan bu gibi hareketlerde özür dileyip karşı tarafın gönlünü almak şartıyla inşallah günah olmaz.

Zekatron'u çok iyi anladım. *Aslında İslam futbola da bir ölçü getirmiş oluyor.*

Yani Kur'an'da ya da hadislerde futbol oynarken şöyle yapın diye bir şey denmemiş ama normal hayattaki helal ve haramlara futbolda da dikkat edersek sanırım sıkıntı olmuyor.

- Beni programlayan kişiler, futbol – voleybol gibi oyunlarda en çok dikkat edilmeyen ölçünün tesettür olduğunu belirtmişler. Peygamberiniz “erkeğin tesettürü göbek ile diz kapağı arasındır” buyurmuş. Kur'an'da Allah, Nur Suresi 31. Ayette de “Müslüman kadınlara söyle kendiliğinden görünen (el ve yüz gibi organlar hariç) vücutlarını örtünler” buyuruyor. Futbolda erkekler, voleybolda da kadınlar genelde bu ayet ve hadislere dikkat etmeliler. Aslında günlük hayatta nelere dikkat etmen gerekiyorsa oyunlarda, sporlarda, eğlencelerde de onlara dikkat etsen yeterli.
- Hah, ben de az önce tam da bunu düşünmüştüm. Peki şöyle bir şey diyebilir miyiz: Küfür edenler küfrettiği anda günaha girmiş olur ama mesela ben diz üstü şort giyersem bunu giydiğim her an o günah devam eder?
- Eğer bu kıyafeti başkalarının yanında giyiyorsan evet aynen öyle oluyor.

Sabah sınıfa girdiğimizde tahtada bu yazı vardı:

“Müslüman kardeşini hor görmesi kişiye kötülük olarak yeter” Hz. Muhammed.

Büyük ihtimalle öğretmenimiz yazmıştı. Biraz sonra sınıfa girdiğinde “tahtayı okudunuz mu?” diye sordu. Biz de “evet” dedik. “İnsanlar zaman zaman birbirlerini hor görebiliyorlar yani küçümseyebiliyorlar “o yapamaz, o başaramaz, sen kimsin ki?” tarzı düşünceler buna örnektir. Oysa bu durum bizim kötülük hanemize büyük bir şekilde yazılacak bir davranıştır. Her şeyden önce kimsenin birbirine üstünlüğü olmadığını, üstünlüğün ancak takvada olduğunu belirtmiştik. Küçümseme ve hor görme davranışının altında yatan düşünce kendini beğenmektir. İsra Suresi 37. Ayette Allah : “Yeryüzünde böbürlenerek yürüme, çünkü sen ne yeri delebilir ve ne de boyca dağlara ulaşabilirsin.” buyuruyor. Kendinin ne kadar aciz bir varlık olduğunu unutup da başkalarını küçümsemek, bir zamanlar kendisinin hiç yokken Allah’ın onu yarattığını hatırdan çıkarmak demektir. Şu ellerini, gözlerini, aklını kendin mi yaptın da böbürleniyorsun?

Öğretmenin bu anlattıklarından sonra kendimi sorguladım. Zaman zaman sınavlarda bazı arkadaşlarımın iyi not alamayacağını düşünüyordum? Bunu yapmıyordum ama bazen bazı insanlar kendi desteklediği futbol takımını yüceltip diğer futbol takımlarını destekleyenleri hor görebiliyor. Bu bazen bizim sınıfımızda da oluyor. Oysa üstünlük takvadadır demiş Allah. Hiç kimseyi küçümseyemeye gerek yok. Ben bunları düşünürken hoca, meallerimizden Hucurat Suresi 11. ayeti okumamızı istedi:

"Ey mü'minler! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almasın; belki de onlar, kendilerinden daha iyidir. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar; belki de alay ettikleri kendilerinden daha iyidir. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İman ettikten sonra, doğrudan ayrılıp günaha girmek (fisk) ne kötü bir isimdir. Tövbe etmeyenler zâlimlerin ta kendileridir."

ERDEMLİLER CEMİYETİ

Peygamberimiz (henüz peygamber değilken) 20 yaşlarındaydı ve Mekke'nin ileri gelenlerinden bir adam, kendisinden mal aldığı bir adam borcunu inkar etmişti. Alacaklı olan adam da ne yapacağını bilemez bir şekilde bir tepeye çıkmış ve bağırmıştı. Bu haksızlık karşısında vicdan sahibi insanlar bir araya geldiler. Bu tür haksızlıklar karşısında neler yapılabileceğini konuştular. Bu insanlar bundan böyle zulme sessiz kalmayacaklarına, haksıza karşı haklının yanında yer alacaklarına, haklının hakkını alana kadar mücadele edeceklerine söz verdiler. Bu topluluğa da faziletli insanlar topluluğu anlamına gelen Hılfu'l Fudul denildi. Peygamberimiz de bu topluluğun arasında yer almıştı. Bu topluluğun ilk işi, alacağını alamayan o adamın hakkının alınması idi ve bu işi başarıyla tamamladılar. Hz. Muhammed peygamber olduktan sonra da Hıful Fudul anlaşmasından bahsederek “bugün de böyle bir topluluğa çağırılsam yine katılırdım” demiştir. Yani Peygamberimiz kötülüklerin önlenmesi ve iyiliklerin artırılması için topluluklara dahil olmayı tavsiye etmiştir. Bizler de bugün bu tarz sivil toplum kuruluşlarına, vakıflara ve derneklere katılabilir, iyiliklerin yayılması ve kötülüklerin azalması için o insanlarla birlikte mücadele edebiliriz. Peygamberimiz buyurur ki : “Bir kötülük görürseniz elinizle düzeltin, buna gücünüz yetmezse dilinizle düzeltin, buna da gücünüz yetmezse kalbinizden o kötülüğe karşı gelin fakat bu imanın en düşük noktasıdır.”

- Elimizle ve dilimizle düzeltmek nasıl olur hocam?
- Elimizle düzeltmek, o kötülüğe direkt müdahalede bulunarak olur. Elimizden geldiği kadarıyla az ya da çok o kötülüğü önlemeye çalışırız. Mesela bugün Filistin'de Müslümanlar katlediliyor. Biz orada savaşarak elimizle düzeltme imkanına belki sahip değiliz ama Müslümanlara zulmedenlere de para kazandırmayarak, ürünlerini boykot ederek oraya giden paraları kesebiliriz. Dilimizle düzeltmek ise o kötülüğü insanlara duyurmak, onların da dert etmelerini sağlamaktır. Eğer kötülüğü yapanlara söyleme imkanımız varsa yapmamalarını söylemektir.
- Hocam mesela babamız yaşında bir insan birisini dövüyor. Bizim elimizle düzeltmeye gücümüz yetmez, onları ayıramayız ama amca lütfen yapma diye söylememiz mi gerekir.

- Güzel bir örnek oldu. Evet. Seni dinlemiyorsa bu sefer de dilinle bu durumu oradakilere duyurup yardım istemen gerekir.
- Peki kalbimizden karşı gelmek neden imanın en düşük noktası oluyor?
- Çünkü sen Filistin’de katliam varken, hiçbir şey yapmadan Yarabbi düşmanları kahret dersen, sadece hoşuna gitmemesi durumu var da başka bir şey yoksa bu durum sıkıntılı bir durumdur. Az önceki örnekten gidelim; birisini dövüyorlar ama sen içinden ne kadar kötü bir şey olduğunu düşünüyorsun da yine de elinle ya da dilinle düzeltmek için kılını kıpırdatmıyorsun. Tabi bu aynı zamanda şu demek; **eğer kalbinden bile kötülöklere karşı gelmiyorsan o zaman imanını sorgula!** Yani banane Filistin’den, banane sokaktaki kötölüklerden demek Müslümana yakışmaz.

PAZAR EŞYALARINIZ ÜCRETSİZ TAŞINIR!

Zekatron'dan, öğretmenimden, ailemden, kitaplardan öğrendiğim hadisleri hemen uygulamaya çalışıyordum. Bugün de saatimde "insanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır" (Hz. Muhammed) yazısını gördüm. Okula gider gitmez önce Mevlüt'e, sonra diğer arkadaşlarıma bu hadis-i şeriften bahsettim. Peki biz insanlara faydalı olmak için neler yapabiliriz diye düşündük ve aramızda istişare ettik yani fikir alışverişinde bulunduk. En son kararımızı verdik: Sebze pazarına yürüyerek giden yaşlı amcaların ve teyzelerin eşyalarını dönüştürüp biz taşıyverecektik. Bu harika bir fikirdi ve insanları çok mutlu edecekti. İlçemizde sebze pazarının çıkışına üst üste birkaç kasa koyduk ve kasanın üzerine büyükçe "PAZAR EŞYALARINIZ ÜCRETSİZ TAŞINIR" yazdık. 8 arkadaşın başında beklemeye başladık. Gelen geçen bize bakıyor, ne yaptıklarımızı soruyorlar, anlatınca da öyle bir hoşlarına gidiyor ki. Tebrik eden edene... Eşyalarını taşıma konusunda ihtiyacı olanların yanına hemen iki kişilik ekibimiz gidiyor, "eviniz nerede, isterseniz biz yardımcı olabiliriz, bugün bunun için buradayız" gibi sözlerle yardım etmeye çalışıyorlar. Çoğu kişi teşekkür ederek yardıma gerek olmadığını söylese de bizdeki isteği gördükten sonra kabul ettiler. Onlar gelene kadar diğer ekiplerimiz de çalışmaya devam ettiler fakat kasanın başında her zaman en az iki kişi bekledik. Bir ara elinde cep telefonu ile bir abi geldi ve sizlerin fotoğrafını çekebilir miyim diye sordu, biz de izin verdik. Neler yaptığımızı falan sordu biz de anlattık ve teşekkür ederek gitti. Bu arada evlerine kadar eşyalarını taşıdığımız büyüklerimiz bizlere para, şeker, meyve ve bazı hediyeler teklif etseler de hiçbirini kabul etmedik. Saygısızlık olmasın diye de "yanlış anlamayın hediyeniz için teşekkür ederiz ama biz bu işi peygamberimizin 'insanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır' sözünden yola çıkarak yapıyoruz yani Allah rızası için yapıyoruz, arkadaşlarımızla bu işin karşılığında hiçbir şey almayacağımıza, mükafatımızı Allah'tan isteyeceğimize dair aramızda anlaştık. Bu yüzden hediyenizi alamam" diye açıklama yaptık. İnsanlar mutlu oldukça o kadar mutlu oluyorduk ki, iyilik edilen mi yoksa iyilik eden mi daha mutlu acaba diye düşünmeden edemedim. Akşam olduğunda epey yorulmuştuk ama mutluyduk. Birkaç gün sonra annem bana yerel gazetede bir haberi gösterdi. Önce inanmadım, gazetede fotoğrafı biz vardık! Şimdi anladım, o abi fotoğrafımızı çekip haber yapmıştı. Haberin içeriğinde benim o abiye açıklama olarak söylediğim "biz peygamberin yolundan gitmeye çalışan

gençler olarak ‘insanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır’ hadisini uygulamak için buradayız. Sadece bununla kalmayıp tüm hayatımız boyunca bunu uygulamaya çalışacağız. Hadisleri uygulamanın hem uygulayana hem de karşı tarafa mutluluk getirdiğine inanıyorum” sözlerim de yer alıyordu. Annem bana sarıldı ve beni tebrik etti. “Cennette peygambere komşu olasıñ oğlum!” dedi. Bu içten dua beni çok etkiledi. Gerçekten olabilir miydi böyle bir şey. Duygulandım ve anneme “Anne gerçekten böyle bir şey olabilir mi yani?” diye sordum. “Neden olmasın oğlum sen yeter ki O’nu örnek al, peygamberimiz buyurur ki ‘kişi ahirette, bu dünyadayken gerçekten sevdiği kişilerle beraber olacaktır’ yani sen bu hadisi kendine müjde bil” dedi. Çok mutlu oldum. Demek peygamberi çok seversem ahirette de peygamberimle birlikte olacağım, hatta cennette evlerimiz komşu bile olabilir! Bu müthiş bi’ olay! İnşallah Allah’ım dedim içimden. Akşam olunca gazete haberini babama da gösterdik. O da çok sevindi. Bana sarıldı tebrik etti. Kim bilir omuzumdaki melekler de nasıl sevinmiştir? 1 hadisle hem 8 arkadaş mutlu olduk, hem annem babam mutlu oldu, hem de akşama kadar eşyalarını taşıdığımız 46 kişi mutlu oldu. Bir de üstüne sevap kazandım ve inşallah cennete gitmeye bir adım daha yaklaştım. Vay be ne kârlı bir gün oldu □ Görüşürüz.

MÜSLÜMANLARIN ÜRÜNLERİNİ BOYKOT EDEN YAHUDİLER!

Bir boykot furyasıdır gidiyor. Uzun zamandır çevremdeki insanlar zalimlerin ürünlerini almamak için gayret gösteriyorlar. Boykot ürünlerini tek tek gösteren telefon uygulamaları, internet siteleri açıldı. Zekatron'a sordum "Peygamberim, bu konularda ne yapmamızı isterdi bana biraz anlatır mısın?" diye. Dedi ki "Hz. Muhammed, Mekke'den Medine'ye hicret ettikten sonra ilk işi orada mescid açmak ve çarşı kurmak oldu. Çünkü Medine'deki 4 çarşı da yahudilerin elindeydi. Dolayısıyla orada bütün ürünlerde fiyatları onlar belirliyordu. Müslüman çarşısı açılınca Müslümanlar hem daha uygun fiyata ürün alabildiler, hem helalliğinden emin olduklarını ürünleri alabildiler. Bundan rahatsız olan yahudiler bir gece çarşayı yaktılar. Bunu gören Hz. Muhammed, daha büyük bir arsa satın alarak daha büyük bir çarşı kurdurdu. 4 yıl içinde Medine'de alım satım işlerinde Müslümanlar hakim oldu"

- Bu anlattıklarından tam olarak ne anlamalıyım Zekatron?
- Ne anlaman gerektiğini de ben anlatmayayım istersen.
- Tamam tamam yine tembellik ettim. Dur bir düşünüyüm... Hmm. İslam pazarı kurulduğuna göre Müslümanlar olarak bizler de kendi pazarımızı kurmalıyız. Ama nasıl?
- Düşüncen doğru. Burada sana biraz yardımcı olabilirim: Şu anda dünyada özellikle teknoloji alanında birçok ürün, İslam düşmanlarının elinde. Siz Müslümanlar bu alanlardaki zalimlerin hakimiyetini kırıp bu pazarı Müslümanların eline almalısınız.
- Sadece teknoloji alanında mı?
- Hayır özellikle onu belirttim ama her alanda düşünebiliriz. Eğer siz Müslümanlar, dünyadaki pazara hakim olsaydınız bugün boykot diye bir eylem yapmanıza da gerek kalmazdı.

Zekatron'un son cümlesi kafamın içinde sanki bir filmde ağır çekimde birkaç defa söylenen söz gibi dolandı durdu: "Siz Müslümanlar Dünyadaki pazara hakim olsaydınız, boykot diye bir eylem yapmanıza gerek kalmazdı."

Ben daha bu cümleyi sindiremeden Zekatron'dan çarpıcı bir tespit daha geldi: "Siz İslam Ortak Pazarı'nı kursaydınız, şu an belki dei siz Yahudileri değil Yahudiler sizi boykot ediyor olurdu. Çünkü sizin ürünleriniz dünyanın dört bir tarafında herkese ulaşıyor olurdu."

Vay bee. Bu cümleyle beynimden vurulmuşa döndüm. O zaman babamın şu sözünü hatırladım: “Müslümanlar her alanda üretim yapmalı, meydanı başkalarına bırakmamalı. Müslümanca ekonomik kalkınma modelleri geliştirilmeli ve uygulanmalı” Bu cümleleri duyar ama pek anlamazdım. Ekonomi mekonomi falan pek anlamıyorum normalde. Hem ekonomiyle İslam’ın ne alakası olabilir ki diye düşünüyordum ama anladım ki İslam’ın her şeyle alakası varmış.

Zekatron bu sohbetimizin ardından bana bir de Peygamberimize yazılmış bir ilahi önerdi. Sözlerini Fatih Sultan Mehmet yazmış, sevdiğim bir sanatçı olan Osman Gündüz seslendirmiş. Sen de dinle diye buraya karekodu koyuyorum. Okulda falan bu sayfaya denk gelir de cep telefonu kullanamazsan hocalarından rica et karekodu okutup size bu ilahiyi dinletsinler ya da eve gidince unutma dinle □

SÜREKLİ İBADET MÜMKÜN MÜ?

Allah'ın bana verdiği nimetleri düşünüyorum da... Koskoca dünya, yıldızlar, ay, dünyanın 1.5 milyon kat hacminde güneş, hayvanlar, bitkiler, vücudum, elim, ayağım, kalbim... Bu kadar nimete nasıl şükredeceğim? Sadece 5 vakit namaz kılarak ya da oruç tutarak bu kadar nimete teşekkür etmiş olur muyum acaba? Her an ibadet halinde olmam gerekir. Hadi uykuyu geçtim, kalan saatlerde sürekli namaz mı kılsam acaba? Ne yapmalıyım bilemedim. En iyisi Zekatron'a sormak. İnternette kendim de araştırabilirim ama bazen yanlış bilgiler çıkıyor orada. Zekatron'da ise bütün sahih (yani sağlam rivayetlerle günümüze kadar ulaştırılmış) hadis-i şerifler ve tüm Kur'an-ı Kerim yüklü olduğu için bana genelde en doğru cevapları veriyor. Parmağımı akıllı saatimde düğmesine basılı tutarak "Zekatron bana söyler misin, sürekli namaz kılsam Allah'a güzel şekilde şükür etmiş olur muyum?" diye sordum.

— Merhaba. Sürekli namaz kıalarsan Allah'a güzel teşekkür etmiş olmazsın.

Çok şaşırdım ve sordum: "Nasıl yani? Ama neden? Namaz kılmak güzel bir şey değil mi sonuçta?"

— Evet güzel bir şey, hem de çok güzel bir şey. Ama tek güzel şey değil. Bak bu konuda Peygamberinize de sormuşlar.

— Sahi mi?

— Evet sahi. Bazı sahabiler Peygamberinizin eşi Hz. Aişe'ye peygamberin gece yaptığı ibadetleri sormuşlar. Bunları öğrendikten sonra da kendi ibadetlerini az görmüşler ve birisi "ben sabahlara kadar namaz kılacağım" diğeri " ara vermeden oruç tutacağım" bir diğeri de "Hanımlardan uzak duracağım" diye karar almışlar. Peygamberiniz de bu kararlarını duyuyor ve bu kararlarından dolayı ailelerini ihmal ettiklerini de... O kişileri çağırıp onlara şöyle diyor "Bazılarına ne oluyor ki bu tür kararlar alıyor? Halbuki ben namaz da kılarım uyurum da, oruç da tutarım, tutmadığım da olur, kadınlarla da evlenirim. Ben sizin için güzel bir örnek değil miyim? Her kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir.

— Vay be. Yani peygamberimiz hiç durmadan namaz kılmamış öyle mi?

— Evet öyle. İbadet deyince aklına sadece namaz, oruç gelmesin. Sürekli ibadet etmek istiyorsan hayatını Allah’a göre ayarla. Doğru sözlü olduğunda da ibadet etmiş olursun, bir arkadaşına yardımcı olduğunda da, ileride hayırlı işler yapmak için ders çalışınca ya da kitap okuyunca da, birisine güler yüz gösterdiğinde de... Hatta “sabah namazına kalkmak amacıyla uyuyan kimseye uyanıncaya kadar sevap yazılır” diye de bir hadis-i şerif var.

— Anladım. Yani ibadet demek belli hareketlerden ibaret değil. Allah için yaptığımız her şey öyle mi?

— Evet tam olarak öyle. Bir karınca görüp ona basmamak için uğraşman bile bir ibadet.

— Desene Allah bize sevap yazmak için “bahane” arıyor?

— Öyle de denebilir. Sen yeter ki Allah için yaşa. Uyuman bile ibadet olur.

— Peki teşekkür ederim Zekatron. Seni tasarlayanların dünya- ahiret işleri rast gitsin inşallah.

— Amiiin. Hadi şarjım bitiyor görüşürüz.

CANIM PEYGAMBERİM

— Zekatron, sen bana hayatın içinde Peygamber Efendimizin nerelerde nasıl davrandığını ve nasıl düşündüğünü hep anlattın, sorularıma cevaplar verdin teşekkür ederim.. Ben de bazı yerlerde kendim araştırdım ve siyer-i nebi (Peygamberimizin Hayatı) ile alakalı birçok şey öğrendim. Şimdi senden Peygamberimizin hayatını baştan sona bana özet geçmeni istesem yapabilir misin?

— Elbette yaparım. Bana Peygamberinizin hayatı ile ilgili hemen hemen her bilgi yüklendi zaten.

— O zaman seni dinliyorum. Hikaye şeklinde olsun, hem ekranda yazı olarak hem de sesli olarak bana yardımcı olursan sevinirim.

Zekatron:

— Ne oldu? Neden boş ekran gösterdin?

— İstedğin kapsam oldukça geniş olduğu için metni tek seferde üretmek mümkün değil. Bu nedenle metni bölümler hâlinde ilerleteceğim. Senin için uygunsa “devam et” demen yeterli.

— Özür dilerim seni yordum mu? Pardon sen yorulmazsın :) ama tek seferde olmuyorsa bölüm bölüm anlat sıkıntı yok devam et.

Zekatron:

KARANLIKTAN AYDINLIĞA DOĞRU

Arabistan Yarımadası, uzun yıllar boyunca kabilelerin hâkim olduğu, güçlü olanın zayıfı ezdiği bir coğrafyaydı. İnsanlar putlara tapıyor, kız çocukları diri diri toprağa gömülüyor, adalet yerine güç konuşuyordu. İşte böyle bir zamanda, Miladi 571 yılında Mekke’de çok özel bir çocuk dünyaya geldi.

Bu yıl, "Fil Yılı" olarak anılıyordu. Yemen Valisi Ebrehe, Kâbe'yi yıkmak için fillerle Mekke'ye doğru yürümüş; fakat Allah, Kâbe'yi gönderdiği ebabil kuşları ile korumuştur. Aynı yıl, âlemlere rahmet olarak gönderilecek olan Hz. Muhammed (s.a.v.) dünyaya geldi.

Babası Abdullah, o doğmadan önce vefat etmişti. Annesi Âmine, bu yetim bebeği büyük bir sevgiyle kucağına aldı ve adını "Muhammed" koydu. Bu isim, o dönemde pek yaygın değildi ve "övuken, övgüye layık" anlamına geliyordu.

Sütanneye Veriliş ve Çocukluk Yılları

O dönemde Mekke'de doğan çocuklar, daha sağlıklı büyümeleri ve güzel Arapça öğrenmeleri için çölde yaşayan sütannelere verilirdi. Hz. Muhammed, Halime adlı fakir ama merhametli bir kadına verildi. Muhammed dört yaşına kadar Halime'nin yanında kaldı. Sessiz, edepli ve akranlarından farklı bir çocuktur. Asla yalan söylemez, kimseyi üzmezdi.

Altı yaşına geldiğinde annesi Âmine ile birlikte Medine'ye gitti. Dönüş yolunda annesi hastalandı ve Ebva denilen yerde vefat etti. Küçük Muhammed, annesini de kaybetmiş oldu. Artık hem annesiz hem babasızdı.

Dedesi Abdülmuttalib, onu yanına aldı. Torununu çok seviyor, onu yanından ayırmıyordu. Ancak bu mutluluk da uzun sürmedi. Hz. Muhammed sekiz yaşındayken dedesi de vefat etti. Bu kez amcası Ebû Tâlib onu himayesine aldı.

GÜVENİLİR GENÇ MUHAMMED

Muhammed (s.a.v.), gençlik yıllarından itibaren Mekke toplumunda dürüstlüğü, doğruluğu ve güvenilirliği ile tanınmaya başladı. O dönemde Mekke, ticaretin yoğun olduğu bir şehirdi. İnsanlar alışveriş yapıyor, kervanlar düzenliyor ve birbirlerine mallarını emanet ediyordu. Ancak herkes güvenilir değildi. Bu yüzden güvenilecek bir insan bulmak çok önemliydi.

Muhammed, hiçbir zaman yalan söylemez, kimseyi kandırmazdı. Alışverişte hile yapmaz, ölçü ve tartıda asla eksik davranmazdı. Birine söz verdiğinde mutlaka yerine getirirdi. Bu davranışları kısa sürede herkesin dikkatini çekti.

Mekkeliler, değerli eşyalarını ve paralarını gönül rahatlığıyla ona emanet ediyorlardı. Çünkü onun emanete asla ihanet etmeyeceğini biliyorlardı. Bu yüzden ona "Muhammed-ül Emin" yani "Güvenilir Muhammed" lakabını verdiler. Bu lakap, onun toplum içindeki en önemli özelliği hâline geldi.

Muhammed'in güvenilirliğini gösteren en önemli olaylardan biri, Kâbe'nin onarımı sırasında yaşandı. Kâbe tamir edilirken sıra Hacerü'l-Esved taşının yerine konulmasına geldi. Ancak bu şerefli görevi hangi kabilenin yapacağı konusunda kabileler arasında büyük bir tartışma çıktı. Tartışma neredeyse savaşa dönüşecekti. Sonunda, "O anda Kâbe'ye ilk giren kişi hakem olsun" denildi. O kişi Muhammed oldu. Onu gören herkes sevinerek "İşte El-Emin geliyor!" dedi. Çünkü vereceği karara herkes güveniyordu. Muhammed, çok akıllıca bir çözüm buldu. Bir örtü serdi, Hacerü'l-Esved'i örtünün ortasına koydu. Her kableden bir kişi örtünün bir ucundan tuttu. Taş birlikte kaldırıldı. Sonra Hz. Muhammed taşı kendi elleriyle yerine yerleştirdi. Böylece kimse kırılmadı, kavga çıkmadı. Bu olaydan sonra Mekkeliler, onun ne kadar adil ve güvenilir bir insan olduğunu bir kez daha anladı.

Hz. Muhammed (s.a.v.), peygamber olduktan sonra insanları İslam'a davet etmeye başladığında bile düşmanları onun dürüstlüğünü inkâr edemedi. İnanmasalar bile ona yalancı diyemediler. Çünkü onu yıllardır tanıyorlardı. Hatta hicret edeceği gece, kendisine emanet edilen eşyalar hâlâ onun yanındaydı. Mekkeliler, onu öldürmeyi planladıkları hâlde mallarını ona emanet etmeye devam ediyorlardı. Peygamberimiz bu emanetleri sahiplerine geri vermesi için Hz. Ali'yi Mekke'de bıraktı. Bu davranış, onun güvenilirliğinin peygamberlikten önce de sonra da hiç değişmediğinin en açık göstergesidir. Hz. Muhammed (s.a.v.), insanlara sözle değil; yaşayarak örnek olmuştu. İşte bu yüzden "El-Emin" olarak tanınması, onun peygamberliğinin en güçlü hazırlıklarından biri oldu.

Hz. Hatice ile Evliliği

Zengin ve saygın bir hanım olan Hz. Hatice, ticaret kervanını yönetmesi için Muhammed'i görevlendirdi. Onun dürüstlüğünden çok etkilendi. Daha sonra evlendiler. Bu

evlilik Hz. Muhammed'in hayatında büyük bir huzur kaynağı oldu.

PEYGAMBERLİK VE İLK VAHİY

Hz. Muhammed, toplumdaki kötülüklerden uzaklaşmak için sık sık Hira Mağarası'na gider, tefekkür ederdi. Kırk yaşına geldiğinde, Ramazan ayında Cebrâil (a.s.) ona ilk vahiy getirdi:

"Oku!"

Bu olayla birlikte Muhammed peygamber oldu. İlk iman eden kişi eşi Hz. Hatice oldu. Ardından Hz. Ali, Hz. Ebû Bekir ve Zeyd bin Hârise Müslüman oldu.

MEKKE'DE ZOR YILLAR

Hz. Muhammed (s.a.v.), ilk vahiyden sonra bir süre insanları gizlice İslam'a davet etti. Yakın çevresine Allah'ın birliğini anlatıyor, putlara tapmanın yanlış olduğunu söylüyordu. Üç yıl sonra Allah'ın emriyle davetini açıkça yapmaya başladı. Safâ Tepesi'ne çıktı ve Mekkelilere seslendi. Onlara Allah'ın bir olduğunu, ahiret gününün varlığını anlattı. Ancak Mekke'nin ileri gelenleri bu çağrıdan rahatsız oldu. Çünkü putlardan kazanç sağlıyorlardı ve düzenlerinin bozulmasını istemiyorlardı. Mekkeli müşrikler, Hz. Muhammed'e inanmadılar. Ona sihirbaz, şair, deli gibi yakıştırmalar yaptılar. Müslüman olanlara ise İslam dininden vazgeçmeleri için çok daha ağır baskılar uyguladılar. Bilal-i Habeşi kızgın kumlara yatırıldı, Ammar ve ailesi işkence gördü. Hz. Muhammed (s.a.v.) tüm bu zorluklara rağmen sabırlıydı. Kimseye kötülükle karşılık vermiyor, insanları güzellikle İslam'a davet ediyordu.

Boykot Yılları

Mekkeli müşrikler, İslam'ın yayılmasını engelleyemeyince bu kez çok daha acımasız bir yol seçtiler. Hz. Muhammed'e (s.a.v.) ve ona inananlara destek veren Haşimoğulları ve Müslümanlar, toplumdan tamamen dışlanacaktı. Bunun için bir anlaşma yazdılar ve Kâbe'nin duvarına astılar.

Bu anlaşmaya göre Müslümanlarla ve onları koruyan Haşimoğullarıyla:
Alışveriş yapılmayacak,
Evlenilmeyecek,

Konuşulmayacak,

Hiçbir şekilde yardım edilmeyecekti.

Bu karara "boykot" denildi. Boykot başlayınca Müslümanlar ve Haşimoğulları, Mekke'nin dışındaki Şi'b-i Ebû Tâlib denilen dar ve kayalık bir vadiye sığınmak zorunda kaldılar. Burada yaklaşık üç yıl boyunca çok zor şartlar altında yaşadılar. Yiyecek bulmak neredeyse imkânsızdı. Çocuklar açlıktan ağlıyor, büyükler onları susturabilmek için ellerinden geleni yapıyordu. Bazen yapraklar yeniliyor, bazen kuru deri parçaları kaynatılıyordu. Geceleri çocukların ağlama sesleri Mekke'den bile duyuluyordu. Hz. Muhammed (s.a.v.), bu zor günlerde bile sabrını ve ümidini kaybetmedi. Müslümanları teselli ediyor, Allah'a güvenmelerini söylüyordu.

Her Mekkeli bu zulme razı değildi. Bazı vicdan sahibi insanlar, gece gizlice yiyecek taşıyarak Müslümanlara yardım etti. Risk alarak yapılan bu yardımlar, açlıktan ölmenin önüne geçti. Bu yardımlar, Mekke'de hâlâ merhametini kaybetmemiş insanların bulunduğunu gösteriyordu.

Aradan yıllar geçtikten sonra bazı Mekkeliler, yapılan zulmün artık dayanılmaz olduğunu fark etti. Boykot belgesini kontrol etmeye gittiklerinde çok ilginç bir şey gördüler. Anlaşma yazılı kâğıdı kurtlar yemişti. Bu olay, boykotun kaldırılmasına vesile oldu. Boykot, sadece bu mucize sebebiyle değil; insanlar zaten boykotu kaldırmaya karar verdiği için sona erdi. Anlaşma yırtıldı ve Müslümanlar yeniden Mekke'ye dönebildi. Boykot yılları, Müslümanlar için çok ağır geçmişti. Ancak bu zor dönem, onların imanını daha da güçlendirmişti. Müslümanlar birbirlerine kenetlenmiş, paylaşmayı ve sabretmeyi öğrenmişti. Hz. Muhammed (s.a.v.), bu üç yıl boyunca hiçbir zaman beddua etmedi. Onun sabrı ve metaneti, daha sonra gelecek büyük başarıların temelini oluşturdu.

Hüzün Yılı

Boykot sona erdikten kısa süre sonra Hz. Muhammed'in en büyük destekçileri olan eşi Hz. Hatice ve amcası Ebû Tâlib vefat etti. Bu yıl "Hüzün Yılı" olarak anıldı. Peygamberimiz çok üzülmüş, ancak görevine devam etmişti.

UMUT YOLCULUKLARI

Taif Yolculuğu

Hz. Muhammed (s.a.v.), Mekke'de daveti kabul etmeyenlerin dışında insanlara ulaşmak için Taif'e gitti. Ancak Taifliler onu dinlemedi, hatta ocuklara Peygamberi taşlattılar. Peygamberiniz yaralandı. Buna rağmen beddua etmedi. "Allah'ım, onları affet; çünkü bilmiyorlar" diye dua etti.

İsra ve Miraç

Bir gece Allah, Hz. Muhammed'i Mekke'den Kudüs'e, oradan da göklere yükseltti. Bu olaya İsra ve Miraç denir. Bu yolculukta namaz farz kılındı.

HİCRET – YENİ BİR BAŐLANGIÇ

Mekke'de baskılar artınca Müslümanların Medine'ye göç etmesine izin verildi. Hz. Muhammed (s.a.v.) de Hz. Ebü Bekir ile birlikte hicret etti. Sevr Mağarası'nda saklandılar. Müşrikler mağaranın ağzına kadar geldi. Ancak Allah'ın yardımıyla bir örümcek aç ördü, güvercin yuva yaptı. Düşmanlar içeriye bakmadan geri döndü. Peygamberiniz Medine'ye ulaştığında büyük bir sevinçle karşıldı. İlk iş olarak mescit yaptırdı ve muhacirlerle ensarı kardeş ilan etti.

MEDİNE'DE BİR PEYGAMBER

Hz. Muhammed (s.a.v.), Medine'ye hicret ettiğinde burada farklı kabileler ve inançlar bir arada yaşıyordu. Müslümanlar, Yahudiler ve henüz İslam'ı kabul etmemiş Araplar aynı Őehirde bulunuyordu. Peygamberimiz, bu farklı insanları barış içinde yaşatmak için örnek bir toplum düzeni kurdu. İlk iş olarak Mescid-i Nebevî'yi inşa ettirdi. Burası sadece namaz kılınan bir yer değildi. Aynı zamanda eğitim yapılan, sorunların konuşulduğu ve insanların

birbirine destek olduğu bir merkezdi. Peygamberimiz, mescitte çocuklarla yakından ilgilenir, onların başını okşar ve sorularını sabırla dinlerdi.

Mekke'den gelen Müslümanlar (Muhacirler), Medine'de evlerini ve mallarını bırakmışlardı. Medineli Müslümanlar (Ensar) ise onları büyük bir misafirperverlikle karşıladı. Hz. Muhammed (s.a.v.), muhacirlerle ensarı kardeş ilan etti. Böylece zengin-fakir ayrımı ortadan kalktı. İnsanlar mallarını, evlerini ve ekmeklerini paylaşmaya başladı. Bu kardeşlik sadece sözde kalmadı. Ensardan biri, muhacir kardeşine iş buluyor, tarlasını paylaşıyor, hatta mirasını bile düşünüyordu. Peygamberiniz, bu tabloyu gördüğünde çok mutlu oluyordu. Peygamberiniz, Medine'de huzurun kalıcı olması için bir anlaşma hazırladı. Bu anlaşmaya Medine Sözleşmesi denir. Bu sözleşmeyle herkesin canı, malı ve inancı güvence altına alındı. Kimse kimseye haksızlık yapmayacaktı.

Hz. Muhammed (s.a.v.), adalet konusunda çok titizdi. Kendisi peygamber olmasına rağmen, hiçbir zaman ayrıcalık istemedi. "Kızım Fatıma bile haksızlık yapsa, cezasını veririm" diyerek adaletin herkes için geçerli olduğunu gösterdi.

Peygamberiniz sade bir hayat yaşardı. Yere oturur, hizmetini çoğu zaman kendisi yapardı. Bir gün mescitte yabancı bir adam onu tanıyamamış ve "Hanginiz Muhammed?" diye sormuştu. Çünkü Peygamberiniz diğer insanlardan farklı bir yerde oturmuyordu. Çocukları çok severdi. Torunları Hasan ve Hüseyin sırtına çıkar, o da onları hiç indirmezd. Namaz kıldırırken ağlayan bir çocuk sesi duyduğunda namazı kısa tutardı. Çünkü annesinin zor durumda kalmasını istemezdi.

Hz. Muhammed (s.a.v.), Medine'de eğitime büyük önem verdi. Okuma-yazma bilenlerin sayısı artsın diye teşviklerde bulundu. Savaş esirlerinden okuma yazma bilenlerin, Medineli çocuklara ders vermeleri karşılığında serbest bırakıldığı bile oldu. Peygamberiniz sık sık şöyle derdi: "İlim öğrenmek kadın-erkek her Müslümana farzdır." Bu söz, Medine'de bilginin ne kadar değerli olduğunu gösteriyordu.

Savaşta Bile Ahlâk

Medine döneminde Müslümanlar bazı savaşlar yapmak zorunda kaldı. Ancak Hz. Muhammed (s.a.v.), savaşta bile ahlâk kurallarını asla çiğnetmedi. Kadınlara, çocuklara, yaşlılara ve ağaçlara zarar verilmesini yasakladı. Savaş sonrası esirlere iyi davranılmasını istedi. Onların

aç bırakılmamasını, incitilmemesini emretti. Bu davranışlar, Peygamberinizin merhametinin en zor zamanlarda bile devam ettiğini gösteriyordu. Medine’de yaşayan herkes, Peygamberinize güveniyordu. O, verdiği sözü mutlaka tutar, kimseyi kırmamaya çalışırdı. Bir gün yol kenarında hasta bir çocuğu ziyaret etmiş, onun gönlünü almıştı. Başka bir gün, kendisine eziyet eden bir komşusunun hastalandığını duyunca onu ziyarete gitmişti. İşte Hz. Muhammed, Medine’de sadece bir devlet başkanı değil; aynı zamanda öğretmen, baba, komşu ve örnek bir insan olarak yaşamıştı.

MEKKE’NİN FETHİ

Hz. Muhammed (s.a.v.) ve Müslümanlar, yıllar boyunca Mekke’de çok zor günler yaşamıştı. Alay edilmiş, dışlanmış, yurtlarından çıkarılmışlardı. Buna rağmen Peygamberiniz, Mekke’ye karşı kin ve intikam duygusu taşımadı. Onun amacı insanları zorla değil, gönülleriyle kazanmak ve Kâbe’yi putlardan temizlemektir.

Medine döneminde Mekkeli müşriklerle Hudeybiye Antlaşması yapılmıştı. Bu antlaşmaya göre iki taraf da birbirine saldırmayacaktı. Ancak bir süre sonra Mekkeli müşrikler antlaşmayı bozdu. Bunun üzerine Hz. Muhammed (s.a.v.), Mekke’ye gitmeye karar verdi.

Peygamberiniz, yaklaşık on bin kişilik bir orduyla Mekke’ye doğru yola çıktı. Ancak bu bir savaş yürüyüşü değildi. Kimseye zarar verilmemesi için sıkı emirler verdi. Askerlerine, kendilerine saldırmadıkça kimseyle savaşmamalarını söyledi. Ordu Mekke’ye yaklaşırken her askerin bir ateş yakmasını istedi. Dağlar ateşlerle aydınlandı. Mekkeliler bu manzarayı görünce çok şaşırıp ve korktu. Çünkü karşılarında güçlü ama düzenli ve sakin bir ordu vardı.

Hz. Muhammed (s.a.v.), Mekke’ye başı eğik bir şekilde, tevazu ile girdi. Bu bir zafer yürüyüşü değil, bir şükür yürüyüşüydü. Devesinin üzerinde Allah’a hamdediyor, kibirlenmiyordu. Mekke halkı, yıllar önce kendilerini yurtlarından çıkararak bu insanlardan şimdi intikam bekliyordu. Ancak Peygamberimiz onlara şöyle seslendi:

"Bugün size kınama yoktur. Hepiniz serbestsiniz." Bu söz, Mekke sokaklarında büyük bir şaşkınlık oluşturdu. Çünkü o güne kadar hiçbir komutan, kendisine bu kadar kötülük yapan insanları affetmemişti.

Peygamberiniz doğrudan Kâbe’ye gitti. Kâbe’nin içinde ve çevresinde bulunan putları tek tek devirdi. Her put yıkıldığında "Hak geldi, bâtıl yok oldu" (İsra Suresi 81) ayetini okuyordu. Kâbe, yeniden Allah’ın evi olarak temizlendi. Artık burada yalnızca Allah’a ibadet edilecekti.

Hiz. Muhammed (s.a.v.), Mekke'de genel af ilan etti. Kendisine eziyet eden, yoluna diken atan, taşlayan, iftira atan insanlar bile affedildi. Sadece birkaç kişi, işledikleri çok ağır suçlar nedeniyle yargılandı. Bunun dışında kimseye dokunulmadı. Evine giren, Kâbe'ye sığınan ve Ebû Süfyan'ın evine giren herkes güvende sayıldı. Mekke'nin fethi, toprakların değil kalplerin fethedilmesiydi. Peygamberimizin bu affedici tavrı, pek çok Mekkelinin kalbini yumuşattı. Daha önce düşman olan birçok kişi İslam'ı kabul etti. O gün Mekke'de kan dökülmedi, evler yakılmadı, insanlar zorla din değiştirmeye zorlanmadı. Bu fetih, merhametin ve adaletin zaferi oldu. Mekke'nin fethi, Müslümanlara şu büyük dersi verdi: Güç elde edildiğinde asıl önemli olan affedebilmektir. Hiz. Muhammed (s.a.v.), en güçlü olduğu anda bile alçakgönüllü ve merhametli davranarak tüm insanlığa örnek oldu.

VEDA VE EMANET

Hicretin onuncu yılında Hiz. Muhammed (s.a.v.), Müslümanlara hac ibadetini öğretmek ve onlarla son kez bir arada olmak üzere Mekke'ye doğru yola çıktı. Bu yolculuğa on binlerce Müslüman katıldı. Herkes, bunun çok özel bir hac olduğunu hissediyordu. Peygamberiniz de bu haccın, son haccı olabileceğini bazı sözleriyle işaret ediyordu. Arafat'ta toplanan kalabalık, hayatlarında ilk defa bu kadar büyük bir Müslüman topluluğu bir arada görüyordu. İnsanlar dikkatle Peygamberinizi dinlemeye hazırlanmıştı. Hiz. Muhammed (s.a.v.), Arafat'ta insanlara hitap etti. Bu konuşma, "Veda Hutbesi" olarak tarihe geçti. Peygamberiniz bu hutbede, sadece o gün orada bulunanlara değil, kıyamete kadar gelecek tüm insanlara sesleniyordu:

Ey insanlar!

Sözümü iyi dinleyiniz. Bilmiyorum, belki bu yıldan sonra sizinle burada bir daha buluşamayacağım.

Ey insanlar!

Bugünleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz (Mekke) nasıl mübarek bir şehir ise; canlarınız, mallarınız ve namuslarınız da öylece mukaddestir. Her türlü saldırıdan korunmuştur.

Ashabım!

Kime ait olursa olsun, emanetleri sahibine veriniz.

Faiz tamamen kaldırılmıştır. İlk kaldırdığım faiz, amcam Abbas'ın faizidir. Cahiliye devrinden kalma kan davaları da kaldırılmıştır. İlk kaldırdığım kan davası, Abdülmuttalib'in torunu Rebîa'nın kan davasıdır. Ey insanlar! Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim.

Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız.

Onlar da sizin namusunuzu ve şerefınızı korumakla yükümlüdür.

Kadınların sizin üzerinizde hakları olduğu gibi, sizin de kadınlar üzerinde haklarınız vardır. Onlara iyi davranınız.

Onlar sizin yardımcılarınızdır.

Ey müminler!

Müminler kardeştir.

Bir Müslümanın malı, diğer bir Müslümana helal değildir, ancak gönül rızasıyla olursa helal olur.

Sakın zulmetmeyiniz, sakın zulme uğramayınız.

Zulüm yapmayınız ki, zulme uğramayasınız.

Ey insanlar!

Rabbiniz birdir.

Babanız da birdir.

Hepiniz Âdem'densiniz, Âdem ise topraktır.

Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap olana;

beyazın siyaha, siyahın beyaza hiçbir üstünlüğü yoktur.

Üstünlük ancak takva iledir.

Ey insanlar!

Şeytan, bu topraklarda artık kendisine tapılmasından ümidini kesmiştir. Ancak küçük gördüğünüz işlerde ona uymaktan sakınınız. Ey müminler!

Size iki şey bırakıyorum.

Onlara sarıldığınız sürece asla yolunuzu şaşırmasınız:

Allah'ın Kitabı Kur'an ve benim sünnetim.

Ey insanlar!

Yarın beni sizden soracaklar.

Ne diyeceksiniz?

Ashab-ı kiram hep birlikte cevap verdi:

“Şahitlik ederiz ki, sen bize tebliğ ettin, görevini yaptın ve nasihatte bulundun.”

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.v.) mübarek parmağını göğe kaldırdı, sonra cemaatin üzerine çevirerek üç defa şöyle buyurdu:

“Allah'ım, şahit ol!

Allah'ım, şahit ol!

Allah'ım, şahit ol!”

Medine'ye Dönüş ve Hastalık

Veda Haccı'ndan sonra Peygamberiniz Medine'ye döndü. Bir süre sonra hastalandı. Buna rağmen mescide gidiyor, Müslümanlara namaz kıldırılmaya çalışıyordu. Ancak hastalığı giderek ağırlaştı. Son günlerinde namazın önemini tekrar tekrar hatırlattı. İnsanlara iyi davranılmasını, emanete sahip çıkılmasını istedi.

Hiz. Muhammed (s.a.v.), Hiz. Âişe'nin odasında yatıyordu. Yanında en sevdikleri vardı. Dudaklarından son olarak "Refik-i A'lâ" yani "Yüce Dost" kelimesi döküldü.

Peygamberinizin vefatı, Müslümanları derin bir üzüntüye boğdu. Ancak o, arkasında çok büyük bir emanet bıraktı: Kur'an, sünnet ve örnek bir hayat.Hiz. Muhammed (s.a.v.),

insanlara nasıl yaşanması gerektiğini yaşayarak göstermişti. Onun hayatı; doğruluk, merhamet, adalet ve sabırla dolu bir yol haritasıydı. Bugün milyonlarca insan, onun bıraktığı emanete sahip çıkmaya çalışmakta ve onun izinden yürümektedir.

— Zekatron, aralarda duraklasan da çok güzel özetledin çok teşekkür ederim. Senin sayende artık 2026 yılında Hazreti Muhammed gibi nasıl yaşayabilirim, onu günlük hayatımda nasıl örnek alabilirim biliyorum. Allah seni yapanlardan razı olsun inşallah.

— Ben de amin diyorum. Bu arada ben canlı bir varlık olmadığım için genelde “Peygamberimiz” yerine “Peygamberiniz” diye anlattım, sonuçta yapay zekaların peygamberi yoktur :)

— Hahaha anladım zaten. Allah piline bereket, yapay da olsa zekana kuvvet versin :)